

MÜCADELE

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 7000 TL. 12 Aralık 1992 Sayı: 24

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Gelecek bizimdir

◆ 10-17 Aralık İnsan Hakları Haftası. Bu tarihler arasındaki Türkiye'ye göz atımlar İstanbul'da polis bir işportacıyı kafasından vurduğu, Sivas'ta işkence altındaki bir hamile kadının doğmamış yavrusunun öldürüldüğü, Antalya'da yurtsever bir insanın kontrgerilla kurşunlarıyla can verdiği, Hani'de, Kulp'ta, Çukurca'da köylerin yakılıp boşaltıldığı ve dört bir tarafında işkence tezgahlarının aralıksız işlediği bir Türkiye görülmektedir. Bu, sokaklarında polisin 'Kahrolsun İnsan Hakları' sloganı attığı bir Türkiye'dir.

◆ Bugün insan haklarının enutsal olanı direnme hakkıdır. Bizim için evde, sokakta, köyde, okulda, işyerinde, her köşede haksızlığı ve silahlı dayatan iktidara karşı her alanda, her yerde, direnmekten daha haklı hiçbir şey olamaz.

◆ Direnmek, gerilladır. Direnmek; sokağını, semtini polis teröründen ve halk düşmanlarından temizleyen millistir. Direnmek, toprağından sökülemeyen bir Kürt köylüsüdür; kondusundan, işyerinden atılmayan bir emekçidir; taş atan bir ev kadınıdır. Direnmek, katillerin yüzüne "Sen katilsin" diyebilen bir şehit anasıdır; "Yakanızı bırakmayacağız" diyerek işkenceci şeflerin yakasına yapışan bir kayıp anasıdır.

◆ Türkiye, sadece zorbalığın, haksızlıkların, adaletsizliklerin kol gezdiği bir ülke değildir. Türkiye, kırsalında, şehirlerinde, dağlarında devrimcilerin ve yurtseverlerin özgürlüğü elde etmek için and içip savaşmış, halkın adaletini uyguladıkları bir ülkedir. Gerillasıyla, milisiyle, direnen emekçi halkıyla Türkiye, geleceğini kurmaya ilerliyor

MERHABA

Bugüne kadar gazetemize yönelik çok peşli baskı, yasaklama, muhabirlerimizin gözaltına alınması ve kompoları karşılaştık. Ama Malaya'daki kadar ilginç olayları içi kaç karşılaşıyoruz. Yerel bir gazete olarak "Güçlü Haber Gazetesi" ne verdiğimiz ilgi, gazetenin sahibi Vahap Gerçek hakkında soruşturma nedeni oldu. Soruşturmada, "mahalli gazetesinin, Mücadele gazetesinin yaptığı bölücülüğe yaradın ettiği" gerekçe gösterildi. Gücü göçü yetene! Ticari bir amaçla ilanımızı yayınlayan bir gazete hakkında soruşturma açmak, ancak bizim ülkemizde olabilir. Haklılık söke söke alıp her şeyi göçe alarak hakkını kullanırlar söz geçirmeyenler, yerel basına saldırmak kendilerini güçlü göstermiş olurlar. Büyük şirketlerin, tekelilerin ilanlarını cıvıca tabii ki, ses çıkarmıyorlar.

Onları anlıyoruz. Çevremizi bozılmak, bizleri tecrit etmek istiyorlar. Doğrudan bize yönelmedim, ilanımız basan bir gazeteyi kapatmak onların çaresizliğidir.

Son sayımız da zaman geçirmeninde topladıldı. Gerekçe yine bulundu ve kağıtlara döşüldü: "Bölücülüğü!"

Bu ülkede bölücülük yapanlar varsa, Kürt halkının ulusal haklarını tanımayanlar, en öçre köşelere kadar terörleri götürülenler, köyleri yakanlar, halkı zorla göç ettirenler, şımakları yarananlar. Biz, halkların kardeşliğini savunuyoruz. Biz, bu terörden halklarımızın ortak ve kardeşçe verecekleri mücadeleyi kurtulacaklarına inanıyor, bunun kavga-sını veriyoruz. Bölücü arınacaksa, onu devlet ve kurumlardan başka yerde aramaya gerek yoktur. Çünkü bölücü olan biz değil, bizzat devletin kendisidir.

Bu hafta İnsan Hakları Haftası. Bakanlıkların polislerine kadar, hepsi bu hafta için çok şey söyleyecekler. Pano, geceler, oturumlar, söyleşiler, demeyler birbirini takip edecek.

Devletçilerin sözleri ne olduğunu iyi biliyoruz. "Şeffaf" dedikçe işkence, insan hakları dedikçe katliamlar yeni ıskırdı yacaktır. İnsan haklarının gerek savunulması, haksızlık ve adaletsizliklere karşı mücadele edenlerdir. Haksızlıkları, adaletsizliklere savaşanların safındayız. Nerede işkence varsa, nerede zulüm varsa, nerede işkenceci varsa, yerlerini, yurtlarını açıklaymaya

devam edeceğiz. İşkence, baskı, zulüm karşısında kim direniyorsa, kim işkencecileri, katliamları havada sallayan zafer işaretleri, atılan sloganlar, sıklan yumrukları rezi ediyor, onun sesi olacaktır. İnsan hakları demek, her koşulu, her an bütün baskı ve şiddete karşı direnme hakkını kullanmak demektir. Direnme hakkını savunuyoruz. Dirençleri büyütüp direnmeyi yaygınlaştırmayı savunuyoruz. Ancak mücadele edenlerin, zulme, sömürüye karşı çıkanların insan haklarını savunacağını söylüyoruz.

Ülkemizdeki savaş gerçeği bizleri daha apık tutum almaya zorluyor. Bir yanda baskı, sömür, katliam, işkence, diğer yanda ise tüm bunlara karşı süren bir gerilla savaşları var. Ülkemiz gerçeği özette budur. Orta sayfalarımızda gerilla mücadelesini ve savaş gerçeğini yazmaya devam ediyoruz. Geleceğimizin kurulmasını gerilla savaşının önemli bir payı olduğuna inanıyoruz. Gerilla, geleceğe giden yolu, yolu dölüyor bir kar makinesidir. Bu kar makinesinin savaşımını, gelişimini, mücadeleyi hatırlı yazmaya devam edeceğiz.

Dostlukla...

MÜCADELE

İÇİNDEKİLER

- Direnme hakkımız kullanmalıyız 3
- Kürt halkı direnme hakkını kullanmalıdır 4
Asıl sorun, örgütlü bir direnme hareketi yaratmaktır
- Kürt halkı destek ve kardeşlik beklıyor 5
Kürt halkı "kardeşlik ve birlikte mücadele" diyor
- Kontrgerilla HEP'e vuruyor 6
HEP kabuğuna çekilme ve senarlandırılmak isteniyor
- Direnş dalgası yayılıyor 7
Greve davası yol alan yüz binlerce işçi, direnş havasını soluyor...
- Türk-İş kongresi her zamanki oyunlarla sürdü 8
- Birlik mücadele için vardır 9
- Liselerde mücadele kabına sığmıyor 10
- İşsizlik çığ gibi büyüyor 11
- Savaşmayı daha iyi öğrenmeliyiz 12-15
Emekçi halk, devrimcileri daha güçlü ve yaygın, daha kararl ve cüretli silahlı bir güç olarak görmek istiyor.
- Şehitliğimize saldırıları affetmeyeceğiz 16
- Haber/Yorum 17-19
- Kolektif çalışma başarımızın güvencesidir 20
"Kurtulmak yok tek başına, birimiz hepimiz için, hepimiz birimiz için"
- Burjuva basın ve kör 21
- Halkın uyuturucuları zehirlemesine izin verilemez 22
Emperyalistler halklara karşı her türlü kirl yöntemle başvuruyorlar
- Kültür/Sanat 23
Müjginin ulusal değerlere sahip çıkıyor

DEVİRİMİ HALK YAPAR

Mücadele güç koşullarda sürüyor. Baskı kendini hayatın her alanında her an hissettiriyor. □ u nedenle, gerilla gece-gündüz tetikte olmak, saldırılar püskürtmek, daha ileri adımlar atmamak göreviyle karşı karşıya. Çünkü gerilla umuttur, gelecektir, yeni toplumun kurucularındandır. Halktan yalıtılmış bir gerilla, devrimi gerçekleştirmede halkın yerini alamaz. Halkın bulunduğu her yana uzanmak, onu devrime katmak, devrimin asıl sorunudur. Çünkü

"zenginlerin düzenli ordularına karşı en büyük silahımız, kalibresini kitlelerin tayin ettiği, o bozulmak nedir bilmeyen makineli tüfek, yani halkın devrimci bilincidir!"

BÜROLARIMIZ

Şehit: Hatun Yayınları ve Tic. Ltd. Şti.
Adana Gülleri ŞEŞEN
Yaz İşleri Müdürlüğü: Nurettin Kemal ÇEBİRAĞIOĞLU
Yazın ve Yayıncı Adresleri: Dışişlerlik Mah. Terzihane Sok. Kalekapı İstasyonu No: 11 Kat: 1 Şişli/Beşiktaş/İst.
Tel: 518 84 17
Fax: 518 24 14
Baskı: Serdar Matbaacılık
Fiyatı: 7.000 TL. Abonelik 3 DM.
Fransa: 10 FF. Yıllık 3 SF.
Hollanda: 3 fl. İngiltere 1 £
Abone Kuvveti
Türkiye Abone:
6 sayık 160.000 TL. 1 ylık 320.000 TL.
Türkiye Abone: 6 sayık 85 DM.
1 Yıllık 170 DM.
İsviçre: Her Gülleri ŞEŞEN T.Ş. Bankası
Abonelik Şubesi: 1020 30420 951718

Adana: İzzet Cad. 7. Sk. Karayolları İstasyonu Çukurova Ap. 47/A Kat: 1
No: 10 Tel: 51 59 25
Ankara: Manisa Sk. Kızırcı Ap. No: 13 /D Şişliye Tel: 454 10 92
Bursa: Hacılar Mah. Kuvvetleri Sk. Adana İstasyonu (Eğilim) No: 8/808
Tel: 34 47 86
Diyadin: Dilek Çarşı Meydanı, Çarşı İstasyonu Kat: 3
Eğilim: İzzet Çukurova, Çukurova No: 3/20 Tel: 185 89
İstanbul: 440. Sk. Beşiktaş İstasyonu No: 6/71 İzzet Tel: 180 511
İzmir: Çarşı Mah. Hürriyet Cad. Edizkemer İstasyonu No: 108 Kat: 2
Tel: 34 519
İzmit: Dilek Çukurova Cad. Çukurova İstasyonu Kat: 1 Kat: 2 K. Meyan
Kahramanmaraş: İzzet Çukurova Kat: 3 No: 123 Tel: 311 664
Lütfiye: 440. Sk. Beşiktaş İstasyonu No: 6/71 İzzet Tel: 180 511
Karacık: Karacık İstasyonu Kat: 3 No: 231 Tel: 175 26
Kocaeli: İzzet Cad. Hacı Şerif Sk. Demiryolu İstasyonu Kat: 5 Tel: 25 75 35
Konya: Kızırcı Mah. Abonelik Karacık Sk. Kat: 2 No: 301 Tel: 10 50 77
Makine: Paik Karacık İstasyonu Kat: 2 No: 121 /23 Tel: 21 76 02 Fax: 19 80
Niğde: Kar Mah. Akdoğan Çukurova Çukurova İstasyonu No: 13 Kat: 3
Tel: 35 58 81

Osman: Şişli Mah. İzzet Sk. Çukurova Street No: 508
Tel: 22 89 33
Tekirdağ: Çarşı Mah. Uzun Sk. İzzet Çukurova Çarşı Kat: 3 No: 80
Tel: 26 10 70
Tatavla: Meşhurlar Mah. Okul Cad. İzzet Çukurova Kat: 2 No: 14 Kat: 2
Tel: 31 99 85
Yazın: Meşhurlar Mah. Okul Cad. İzzet Çukurova Kat: 2 No: 14 Kat: 2
Tel: 31 99 85
Antalya: Ekinokur Cad. 48 No: 353 Tel: 2 Antakya/Beşiktaş
Tel: 0231/20 98 31 068
Atina: Agnias Vasilevski No: 5 Katagoras Square-Athens
Frankfurt: Karacık Sk. 14 5000 Frankfurt No
Tel: 46/NA/77 86 90
London: 35 Park View Estate Collins Road London N1 2PB
Tel: 010 44/71 96 34 128
Paris: 38 Rue d'Alsace 75010 Paris/Paris
Tel: 01 03 55 11 47 70 80 89
Şişli: Çukurova Str. 34 8005 Zurich

Mücadele Gazetesi
Yaz İşleri Müdürlüğüne
Derginin 7 Ekim 1992 tarihli sayısında ve "Devrimci Sol'un Eylemleri" başlıklı altın-
da yayınlanan yazıda, şahsımla ilgili yanlış
bilgiler yer almıştır. Bunların şahsımla hiçbir
ilgisi yoktur.

Zonguldak CHP İl teşkilatında yöneticilik
yapmış eski bir CHP'lî, demokrat ve çağdaş
düycüncü bir avukat olarak, hukukun üstün-
lüğü ilkesi dışında bir ilköye bağlı olmadığım
kötü, bağışta kalamaz da hiçbir resmi veya özel
kurum ve kuruluşun avukatlığını üstlenmem
ve hiçbir siyasi nitelikli davada da taraf vekili
il olarak görev yapmamdan. Eksen tüm avu-
katlık yapmamı yasama ceza hukuklu alından
değil, tersine özel hukuk alanında avukat-
lık mesleğini sürdürdüm.

Duruma bilgilerinize sunarım.
Saygılarımla.
2.12.1992
Av. Fikret Özcanlar

İnsan hakları size layık değildir

Tarih 3 Ekim 1964. Vietnam'ın bir köyde tek sınıf, tek öğretmenlik kulübü çekindeki okulda 60 küçük çocuk eğitim görmekte. Henüz 5-6 yaş olamamıştı ki, Vietnamlılar Hu-La dedikleri Amerikan helikopterlerinin önce sesi, sonra kendileri, ardından da alevleri gelir. Helikopterler doğrudan okula yönelirler; makinelik taşıyıcı sesleri bomba ve çiğkamlar arasında kaybolur. 60 küçük çocuğun 151 okul içinde öler, öğretmenleri ancak 45'ini dışarı çıkarabilmişlerdir. Çocuklar bu cehennemden sağ kurtulmuş olsaydı, hayatları boyunca askerlik yaparlardı. Çiğnir ve çiğnir sesleri, çocukların hayatı boyunca asla unutamayacakları birer ateş topu haline gelir.

Amerikan helikopterleri binlerce kilometreden Vietnam'a özgürlük böyle getiriyordu. 1975'e kadar Amerikan başkaları 25 yıl boyunca hep Vietnam'a özgürlük götürdüklerini, Vietnamluları esaretin pençesinden kurtarmak için çabaladıklarını söyleyip durdular. Bu süre içerisinde Amerikan bombardıman uçakları 11, paylaşımlı savaşın atılan bomba miktarından daha fazlasını Vietnam topraklarına boşalt-

larını hoş etmek için demokrasi manevraları çevirmekten de geri kalmadılar. Herkesten çok demokrat ve insan hakları önem veren bir yönetim olduklarını kanıtlamak istemesine herkesten önce koşu koşu gidip insan haklarıyla ilgili uluslararası anlaşmaları imzaladılar. Avrupa başkentlerinden, imzaladıkları anlaşmaları kılıfı alıp getiriyorlar, çindekileri ise oradaki alışveriş mağazalarında, kumarhanelerinde, batakhanelerde bırakıyorlar.

Bugünlerde Türkiye'de İnsan Hakları Haftası kutlanıyor, resmi olarak. Koca koca adamlar insan haklarının lüzumundan ve öneminden bahselme fırsatını bir kez daha yakalıyorlar. Çok demokrat ve engin bilgil, گفتك insanları edarlılara konuşuyorlar. Geçtiğimiz yıllarda İnsan Hakları Haftasında TAYAD'ı kapatacak denli ikiye bölünmüş olmaları, bu yıl yine insan hakları ile ilgili olarak kurulmuş olan İstanbul ÖZGÜR-DER'i kapatmış olarak giriyor İnsan Hakları Haftası'na.

İkiyüzlülüğün bütün çıplaklığı ile orta yerde duruyor. Oran İnsan Hakları Haftası'na Kürdistan'da yüzlerce köyü, evleri yakarak, hay-

ran para cezaları biçmişler. Basın çalışanlarına, gazete dağıtıcılarına, gazete ve dergi burulana saldırılar görülmüş, boyunlarına ulaştırılmış. Örnek olarak; 1992 yılında bütün dünyada okutulan gazetecilerin ölümü karşı basın emekçisi katledilmişler. T2 rekorlar kitabına ancak kanlı cinayet makelerinin marifetleriyle girilebilir.

T2 hükümeti, bu süre içerisinde de kapatmış demek sayısını, izin vermediği miting toplantıları, panel, konser, gösteri sayısını verebilir mi? Hesabını tutabilmiş mi, tutma cesareti var mı? Karakollar bir işkence merkezi haline dönüştürüldü, işkenceler katlanarak arttı, Türkiye bir işkence ülkesi haline geldi. Ancak bu süre içerisinde tek bir polis memuru, tek bir komiser, bir subay ya da e marhume omuş çığır çıkıp cezalandırılmadı. Faşist cuntada döneminde daha göstermelik de olsa işkencelere ceza veriliyor ancak yeni dönemin çok demokratik ve insan hakları "aşkıları" bunu da çok görüyorlar, "Devletin morali bozulmasın, güvenlik güçlerinin rencide etmeyelim" diyorlar, cinayet gebekelerine arkasından. Polislin keyli istediğinden sokaktan herhangi bir insanı öldürebilir ve bunun karşılığında elini kolunu sallayarak geçmesi, herhangi bir ceza müessesesinde iş karşışılması her gün sıradan bir vatandaşın polis kurşunlarıyla katledilmesine yitirir.

Kana alıştırılan polis kurumu kan dökmekten duramaz hale geldi. Daha dün İstanbul'da bir seyyar satıcıya yere yatıp kafasına kurşun sıkılan bu katillerdir. İkiyüzlülüğün alıp başını gittiği bir ülkede yayılıyor. Gazete sayfaları her gün bunun örnekleri ile dolu. Manşetlerin bir tarafında demokrasi nutukları, insan hakları üzerine ne kadar ferahletme sağladıkları üzerine bir yığın laf ediliyor, hemen aynı başında katlettikleri insanların sayıları ile övünen başlıklar atıyorlar. Ezdik, ezecedik, yoke dedik, sonları geldi edebiyatı, topyekün savaş çiğkamları ile bir arada gidiyor. Kontrolgilla şeffe-ni bakan koltuklarında, idari bölgelerin, güvenlik kurumlarının, madin, çeşitli parti ve "çete"lerinin başında her gün televizyon ekranlarında, gazete sütunlarında kah demokrasi nutukları atıyor, kah Türkiye halklarına tehditler yağıyor, göğdağı veriyor.

İkiyüzlülüğünün son örneği ise Ceza Muhakemeleri Kanunu'nda yapılmış değişiklikler. İnsan hakları esasları, hak ihzinde bulunan, insan haklarını savunanlara tahammül göstermiyor.

Bugün ülkemizde bir savaş süyor. Bu savaşın bir diğer yanı da, insan haklarını ezanlerle savunanların arasında süüyor. İnsan haklarını savunanları da düşman ilan eden iktidara karşı direnmek ve insan haklarını kullananlar savunmaktan başka bir yol yoktur. ②

Politikada Bu Hafta Direnme hakkımızı kullanmalıyız

Tuncer BAĞDATLIOĞLU

Bu ülkede iktidarlardan, birbirlerinin farkını bulmakta kendilerinin de zorlandığı düzen partilerinin buluştuğu her şey ikiyüzlülüğün damgasıdır.

Neredeyse her sözün başlarında kullanma ihtiyacı duydukları demokrasi sözcüğü faşizmi gizlemeye yarar. Bir yandan demokratikleşme paketinden söz ederler, diğer yandan topyekün savaş ilan ederler. İnsan hakları sözleşmelerine atıfta bulunurlar, ama düzenlerinin güvenliğini emanet ettikleri kontrolgilla, polis cenazelerinde "Kahrolsun İnsan Hakları" sloganıyla gösteri yapmayı alışkanlık haline getirmişler.

Bütün yasaların, sözleşmelerin, kararların bir kendileri-ne ve kendi istediklerini yaparlardı, düşünür, bir de kendi adaletsizliklerine, haksızlıklarına, baskı, yasa ve terörlerle karşı direnen ve savanlara dönük yüzü vardır. Bu ülkede hiçbir yasa, sözleşme ve karar, herkes için değildir. Ne kadar "insan hakları herkes içindir" deseler de, insan hakları da herkes için değildir. "Demokratikleşme" de önemli bir adım olarak yutturulmuş kalktıkları CMUK (Ceza Muhakemeleri Usul Kanunu) ikiyüzlülüğünü görmek için sadece çarpıcı bir örnek.

Bu yasadan hırsızlar, soyguncular, kaçakçılar, eroit tüccarları, ırza geçener, devletlen milyarlar alıp götürüyor, bu düzenin ürettiği ne kadar kirli iş bulamıyorsa yasa yararlanacaklar. Çünkü bu kirli işler, düzenlinin zerrece tehdit etmiyor. Zaten kendileri de bu kirli işlerle içli dışlıdır. Bu yasa kendilerine karşı olanları, düzenlinin tehdit edenlere uygulayacaktır. Yasaların asıp grev yapan memurlar, grev haklarını kullanan işçiler, köylü terk etmeyen, direnen Kürt halkı, terörist ilan edilip bu yasadan dışlanacaktır. Bu yasa açığa çıkan emsalları düzenlinin ve devletlerine karşı çıkarılacak öldürülmesi, işkence çekilmesi olaylarıdır. Kontrolgilla sefer bu yasa için, "Bu yasa teröristlere de uygulanmaz, zaten yasadır vermiyorlar, hiç konuşturamayız" dediler.

Yasa halka açılan topyekün savaşın kurmay karşı kontrolgilla istediğini yaptırıyor. CMUK devrimi ve yurtsever halkın emekçi, emekçi halka karşı yürüttükleri kirli savaşın bir parçasıdır.

Faşizm kendisine karşı çıkan, kendisiyle uzlaşmayan kendi çizdiği sınırları ihzade hareket etmeyen herkesi terörist ilan eder ve yasaların "terörist" ilan ettiğine her şey yapacak çekidezlenir.

El Salvador'da faşizm kendisine değil, halka hızm eden Başpiskopos Romero'yu bile terörist ilan edip katle dilmesine fetva çıkarmıştı. Faşizmin yasalarını uygulamı, ölçüsü, kendi istediğini yerine getirmekti. Yerine getirmeyen düşmandır. CMUK da böyledir. Demokratikleşmenin adımı değildir. Direnen halka, savan devrimi ve yurtseverlere karşı çıkarılmış bir yasadır.

İnsan Hakları Haftası'na, insan haklarını ayakları altında insan CMUK'ta giriyoruz. Faşizm, haklarını isteyen, özgür lük arayan, direnen halka, çürümüş, her tarafı dökülen düzene karşı savan devrimi ve yurtsever hareketi terörist başka karşı koyacak hiçbir şey bulamıyor. Faşizmi temin eden iktidardan, demokratikleşme, reform bekleyenler halka ihanet içindedirler. Faşizme karşı elde silah savan devrimi ve yurtseverlere iktidarda birlikte "terörist" damgası vurular is, faşizmin suç ortaklarıdır.

Direnme hakkı, insan haklarının en kutsalıdır. Meşru yetini yitirmiş, terörle ayakta duran bir iktidara karşı direnme hakkı kullananlardan daha meşru ve haklı hiçbir şey olmaz. Direnme hakkını kullananı, iktidarı terörüne boyun eğmek zorunda kalacaktır. Bugün ya salhğın kırılması bırakmamak için her yola başvurur, insan haklarını ayakları altına alan iktidara karşı halkın direnme hakkı şiddetinde ifadesini buluyor. ②

tilar. Çünkü ABD Vietnamlının çok seviyordu ve onlara özgürlük götürüyordu.

Emperyalistler esaret süngüsünü sokmaları her yerde, eylemleri-ne "özgürlük ve barış adını" diyorlardı. Onların biricikliği ve uçakları da aynı çekide davrandılar. Dünyanın neresinde bir asker faşist darbe olsa, darbeciler bütün faşist demokrasinin, hürriyet adına gerçekleştirildiklerini açıkladılar. Kan ve zulüm operasyonlarına bu adı verdiler. Özgürlük ve demokrasinin ne kadar çok bahsediyorlarsa o kadar çok vahşiydiler.

Bu türle sömürge tip faşizmin bu kirli oyunlarına en fazla tanık olmuş ülkelerden biri. Faşist generaler, Türkiye halklarına zulmeden başka bir şey veremeyenler demokrasinin, insan haklarının ne kadar demokrat ve insan haklarına saygılı olduklarından dem vurdular. Halkın gözünlü boymak ve emperyalist ağababalarının gönlü-

vanları öldürerek, ürünleri imha ederek giriyorlar. Aynı haftada binlerce Kürt köylüsünü kıyın ortasında aç ve açıkta bırakarak zorla göç ettirmeleri madalyonun öbür yüzü olarak bulunurların asılı. Faşist meçul kontrolgilla cinayetleri eksiksiz süüyor. Kürsülerin etpeşesinde insan hakları üzerine nutuklar atarken, kayıp analarının Ankar'da Başbakanlık önüne fırlatılarak bir işe dolusu kanın izleri yüzlerinde duruyor. "Kayıplar nerede?" sorusuna henüz cevap verilebilmiş değildir. Vermeyeceklerdir de. Demokrasinin ve insan hakları nutukları, cevabını veremedikleri her sorunun hesabını vermekten kurtarmayacaktır onları. Onlar çok fazla zindan kalmalı kanlı ellerini insan hakları mesajlarıyla yıkamazlar.

Gecen İnsan Hakları Haftası'ndan bu yana gereklesen tek gelişme, bütün konularda insan hakları ihlallerinin artması olmuştur. Sosyalist yayınlara artırdı ardına toplantılar gelmiş, milyarlar va-

"Aydınlar ve demokratlar misyonlarını yerine getiremiyor"

TUM HABER-SEN Diyarbakır Şube Başkanı Çelesttin KILAVUZ

"Biz her zaman halkların kardeşliğini istiyoruz. Türk halkının özünde Kürt insanına karşı bilinci bir düşmanlığın olduğu-zu zannetmiyoruz. Bu zaman zaman günde gelen bu tür gösterilerde oluyor. Ama bunlara da menep bellidir. Bunları yapanlar da belirli kimselerdir. Daha çok sivil faşistler ve MHP kökenlilerdir. Bunda devletin katkısı yoktur. Sosyal demokrat partilerinin ya da aydın görünümlü olanların da son zamanlarda devlet desteklemleri daha da etkili olmalarını sağlar. Aydın ve demokratlar bu konuda misyonlarını yerine getiremiyor. Türk halkı içinde ilercilerin çarşamları onemlidir. Yapılacak çok şey var."

IHD Diyarbakır

Şube Sekreteri
Sedat ASLANTAŞ:

"Kürt halkının kardeşliği işlenebilir"

Mücadele: Türk-Kürt düşmanlığı konusunda değerlendirmelerinizi özetleyebilir miyiz?

Sedat Aslantaş: Kürt-Türk düşmanlığı labiliğindeki kökenlidir. Bu daha çok da zanaatçılarınca yapıyor.

Mücadele: Bu konuda IHD olarak ne gibi bir çalışmaya var?

Sedat Aslantaş: Aslında tüm Türk-Kürt kamuyuna büyük görevler düşmektedir. IHD olarak. Ekim ayı içerisinde yapılan kongremizde aldığımız önemli bir karar var. Özellikle bölgenizde öldürülen askerlerin cenazeleri sosyalist propagandanın, kılığının malzemesi haline getiriliyor. Askerlerin cenazelerine sahip çıkmak ve propaganda malzemesi olmamak en önemli görev. Alileleri ile ilişkileri geçmeyi, onlara yardım etmeyi düşünüyorum. Kendi ölümümüzde kamuyumu duyurabilir hale getirmeye çalışıyoruz.

Mücadele: Su anda kadar yapılan çalışmalar yeterli midir?

Sedat Aslantaş: Yeterli görülmeli. Ancak bizim dışımızda Türk kamuyuna da daha fazla sorumluluk düşmektedir. Türk halkı içinde kamuyu çalışması yapılmalıdır. Halka yönelik paneller, toplantılar, minierler düzenlenmelidir. Kürt halkının aklığı ve halkların kardeşliği işlenebilir. unu daha çok demekler, sendikalar, yarılar aracılığı ile yapılabilir.

Mücadele: Devletin bu politikası Kürt ulla içerisinde nasıl bir etki bırakıyor?

Sedat Aslantaş: Sıklet yitirdi, tepki-pkayı duyuyor. İltum kayırmı o ki, bu y önmeklerin devam ettiği sürece, özellikle metropollerde yaşayan Kürtlerin de yon bir şekilde tepki göstereceğidir.

Kürt halkı destek ve kardeşlik bekliyor

Diyarbakır (Mücadele) Diyarbakır'da Kürtler Türklerle fazla iç içe değildir. Bundan dolayı özel bir Türk düşmanlığı-nın gelişme şansı yoktur. Zaten bugün için oligarşinin Kürtistan'da Türk düşmanlığını geliştirme diye bir tutumu bulunmuyor.

Kürt halkının asimilasyonu, zorla eritilmesi, Kürt ulusal mücadelesinin kanla bastırılması devletin Kürtlere yönelik politikalarının esasını oluşturmaktadır. Devlet "Kürt düşmanlığı" bütün içiğladığı ile bizzat kendisi sürdürmektedir. Bu durum-da Kürt halkının öfkesi, kni, düşmanlığı doğrudan devlete yönelmektedir. Devleti ise Türk halkı ile özdeşleştirmek, genel olarak onu da devletin baskısı altında bir halk olarak görmektedir.

"Kuşkusuz bu her zaman ve her yerde böyle değildir. Kürt halkı çok uzun yıllar kendi üzerindeki zulüm ve katliamların ardında "Türk imajı"nın edindiği. Kemalist yönetimin ulusal kurtuluş savaşı döneminde, birlikte mücadele sırasında verdikleri sözleri tutmaması, aksine asimilasyonla beraber katliamlar güdüme getirmesi, bir ölçüde bütünü bu uygulamalarla "Türk imajı"na mal olmasına neden olmuştur.

Her şey karşın, devletin Türk-Kürt düşmanlığı politikalarını Kürtistan şehirlerinde tutmadığı ve benimsenmediğini yansıtan söz ortaya koymaktadır. Kürt insanı Batı kentlerinde Kürtlere yönelik gösterilerin sivil faşistlere ve devlet güçlerine dayandığını bilincindedir.

Kürtistan'da Türk halkına karşı bir düşmanlık yoktur, ancak bir güvensizliğin varlığından söz edilebilir. Bunda tarihsel nedenlerle birlikte devlet terörünün rolu vardır. Yine bu terör karşısında Kürt halkının Türk halkını ve diğer halkları destek olarak yeterince yamabandına bulamaması, yapılan destek eylemlerinin ve dayanişma hareketlerinin onu tatmin etmemesi etkili de onemlidir. Bu güvensizliği yaratılmasına, ulusal hareketin halkı miliyetçi temelde motive etmesi de katkıda bulunuyor. Herhangi bir ayırıştırma bulunduran ve sık sık bilinci ya da bilincizce kullanılan, "Türkler, sömürgeci Türkler, Türk devleti" vs. kavramlar, yer yer görülen Türkleri küçümseyici tavırlar Türkleri karşı Kürt halkının güvensizlik eylemlerini körüklemektedir. Bu durumun Kürt halkında, kendisine uygulanma teröre ilişkin devletle yönelik değerlendirmelerinde de yer yer bilinc bulanlığı yarattığı da soylenilebilir.

Bu olumsuz faktörlerin rağmen her geçen gün Kürt halkı Türk halkıyla kardeşliğin ve dayanışmanın gerekliliğini ve önemine daha fazla inanmaktadır. Ulusal hareketin özel cabalarına, süreli miliyetçi politikaların dayatmasına rağmen, yer yer Kürt halkı yaşadığı bir kullu altında huzla kardeşliği, dostluğu ve dayanişma ya eğitim göstermektedir. Yaşamı ana Türk-Türk tüm Türkiye halklarının birlikte ve omuz omuza mücadelesinin gerekliliğini, halkların halklardan başka dostu olmadığını göstermektedir. Başka türlü olmasa da beklenmelidir. Miliyetçi politikaların etkisinin büyük ölçüde kırıldığı, ulusal hareketin süreli günümüzde tuttuğu "Türk solu" kavramının halk içinde kullanılmaz hale gelmesinden anlaşılmak mümkün. Bugün Kürtistan'da yükselen terörün durdurulmasını, önüne geçilmesini, TC devletin tasfiyesinin yolunun birlikte mücadelede geçtiği daha somut olarak görülmektedir. Bunun gö-

Devletin halklar arasında düşmanlığı beslediği bir ortamda, halkların kardeşliğini öne çıkarmakta daha fazla özen gerektirir.

ren halk, düşmanlığı değil doğal olarak kardeşliği ve dostluğu sarılıyor.

Son dönemde Kürtistan'ın pek çok yerinde halkların kardeşliği ve dayanişması sesleri daha yüksek çıkmaktadır.

Yasanan Hizbullah saldırılarının gerisinde gerçekler ve Hizbullahın bugün Kürtistan'da yaptıkları Kürt halkı açısından öğretici olmuştur. Kürt halkı nasıl ki,

kendi içinden Hizbullah gibi devlete hizmet veren ceterlerin çikabileceğini görmüşse, Türk halkı içerisinde de böylelerin çikabileceğini biliyor ve sivil faşist saldırıları Türk halkına mal etmiyor.

Devletin Kürtlere yönelik düşmanlık tohumları ekmek istemesine karşı Kürt halkı kardeşlik ve dayanişma içinde birlikte mücadele ediyor.

Grup Berivan: "Kürt halkı düşmanını görüyor"

Mücadele: Türk ve Kürt halkı arasında yaratılmak istenen düşmanlık hakkında ne düşünüyorsunuz?

Grup Berivan: Türk ve Kürt emekçi halklarının birlikteliği alıp veremedikleri bir şey olduğunu düşünmüyoruz. Özellikle bu politikaların Türk emekçileri yansıların içinde hayata geçirmeye çalışılan, bunu geçirmiş bir kenara atıldıkları sivil faşistlerin pyon olarak kullanarak yürüttüyolar.

Mücadele: Kürt halkı içerisinde devlet bu politikası nasıl bir etki yapıyor?

Grup Berivan: Halklarımız kendilerini yoksulluk çekti, baskı uygulayan, değerlerini hiçe sayanlara karşı düşmanlık besler. Kürt halkı düşmanını görüyor. Köylere ev aramaları adı altında kürt halkını içseneden geçirip kadimlarımızı tecavüz eden, şımarık, Kulpu ve Newa köyü türü göçe zorlayan, önceden kana bulayan, cenaze törenlerini zoruca saldırın, düğünleri basan, sokak orasında yurttarver insanları katleden

Türk emekçi halkı değildir, bu düzendir.

Mücadele: Bu düşmanlık politikasına karşı herhangi bir çalışmaya oldu mu?

Grup Berivan: Bizzat yaptığımız somut bir çalışmaya olmadı. Fakat bu noktada yürütülen kampanyalara, yapılan çalışmalara destek olduk. Konsellerimizde, dinletilerimizde bu konunun üzerinde özellikle duruyoruz. Kürt-Türkiye ilişkilerimizde Kürt kardeşliğini vurguluyoruz. Her noktada kendimizi iki halkın ortak sesi olarak görüyoruz.

TÖDE'li öğrenci Ahmet Karacay: "Hayatım her alanmda birlikte mücadele kendini hissettiriyor"

Mücadele: Kürt halkı içinde Kürt-Türk düşmanlığı konusuna nasıl yaklaşıyorsunuz?

Ahmet Karacay: Kürt halkı, yaratılmaya çalışılan bu düşmanlığın farkındadır. Öğrenci gençlik içinde yansımaları da ayndır. Öğrenci gençlik içinde herhangi bir akademik-demokratik eylemde ulusal-etnik kökenle bakılmadan çalışma uygulayıp ve hayata geçiriliyor. Hayatın her alanında birlikte mücadele, birlikte hareket kendini hissettiriyor. Üniversiteye bazı Kürt arkadaşları bunun doğrultusunda inanarak mücadele etmektedirler. Biz TÖDE'li öğrencilerin bu sorunun ortadan kaldırma cabaları vardır ve bunun sonra da olacaktır. Özellikle Kürt ve Türk öğrenci gençliğinin örgütlü gücü olduğumuzu, oligarşinin her türlü entrikalarına rağmen daha güçlü haykıracağız.

Mücadele: Bunun gençlik içinde yansımaları nasıl?

Ahmet Karacay: Oligarşi üniversite-mizde böyle bir düşmanlık yaratamadı. Çünkü bizler devrimci-yurtseverler olarak buna izin vermedik, veremeyeceğiz.

Mücadele: Devletin bu noktadaki politikalarına karşı somut cabalar var mı? Neler yapılabilir?

Ahmet Karacay: Türk halkı içerisinde yer alan miliyetçi-faşist ceterleri tecrit etmek ve Türk halkının düşmanlarını Türk halkı olmadıkları anlatmak için çeşitli eylemleri ve seminerler hazırlanmıştır. Faşist ceterlerin eylemlerine karşı halkların kardeşliği peğirtirici eylemlerin, bu düşmanlığın daha yoğun yaratılmasına karşı dildiği bölgelerde yapılması gerekir.

Devlete elini veren kolunu kaptırıyor

Tunceli (Mücadele): Muhabirliğime Tunceli'de her zaman valilerin işlerinde bir olmuştur. Derdim isyanından bu yana devlete karşı çıkma potansiyeli taşıyor diye, Tunceli Kürtleri her zaman denetim altında tutuldu. Süreklî terör, baskı ve göçadınları yanında muhabirliğime Tunceli'de özel bir önem taşıdı. Devlet, teslim alıp sindirmeyi halikin içinden muhabir çıkarıp onları kullanarak halikin dayanışma bilincini köreltmeye çalıştı. Bunun için de her yola başvurmaktan çekinmedi. Tehdit, iş vaadi, para, şantaj, mahkemeler her şey muhabirliğime için kullanıldı. Devlet en üst makamına kadar bu işin içinde yer aldı.

Tunceli Valiliğinin muhabirliğime katılımını son örneklerinden birini Şahmerdan Karadoğan oluşturuyor.

Şahmerdan Karadoğan, Tunceli merkez ilçeye bağlı Üzuntarla Köyü'nden. Ablası Esma Karadoğan, ... Kasım 1991'de, devlete işbirliği yaptığı gerekçeyle PKK tarafından öldürülmüş, olay sırasında annesini ve babasını da kaybeden Şahmerdan Karadoğan'ın aynı zamanda evi de yıkılmış. 7 kardeşten en büyüğü olan Şahmerdan'a kardeşlerinde ve evine bakma sorumluluğu yıkılmış. Bunun üzerine Şahmerdan da gidip Vali'ye başvurmuş, "Bana iş verin, kardeşlerimin yurda alın" demek zorunda kalmış. Ama Olağanüstü Hal'in kadrolu işlerinde yararlanmak istediği karşısında Valilik "öyle bedavaya iş yok", diye Şahmerdan'dan iş karşılığı muhabirlik yapmasını istemiş. Bundan sonrasında Şahmerdan anlatıyor:

"Geçen yıl Tunceli Valiliği'ne iş ve kardeşlerimden de yardım almasını iş başvurduğum bulundum. Benî 'sonra iş vereceğiz' diye ısrarla davet ediyorlardı. Kardeşlerimdeki eski Vali Atilla Osman Çelebi'ye ve yüksek rütbeli bir asker bana muhabirlik teklif ederek, 'Eğer bize işbirlikçi yaparsan sana 80 milyon tazminat ve iş vereceğiz' dediler. Ben bunu kabul etmeyecek 'Hal'ı kime kaybettin' diyerek kovdular. Yeni Vali Aslan Yıldırım geldiğinde yanına gittim ve bana, Olağanüstü Hal kadroları geldiğinde iş vereceğini söyledi. Kadrolar gelince yeniden gittim;

bana, 'Gel bizimle işbirliği yap, gelirlerin içine gir, yeni gösterdiğin her gelir için 2 milyon, bizim öldürdüğümüz her gelir için 10 milyon vereceğiz.' dedi. Ben kabul etmeyecek, 'Devlete yardım edene iş ver, etmeyecek yok, kardeşlerim de yurda faran almayacağız' diyerek beni kovdu.

"Bu anlatıklarım 28 Kasım gününde Gündem gazetesinde yayınlandıktan sonra Vali Aslan Yıldırım beni yanına çağırıp 'Bunları neden gazeteye verdin?' dedi, ben de 'Bu olayların yalan bir yanı yoktu. Orada anlatıklarım gerçek değil mi?' dedim. Bunun üzerine, gidip gazeteyi yalanlamamı, yoksa benimle uğraşacaklarını söyledi ve beni gözaltına almakla tehdit etti. 'Eğer söylediklerimi yazmazsan senin bizimle işbirliği yaptığını, sığınakların senin gösterdiğini, vurulan gelirlerini senin lıbra ettiğini söyleyeceğim. Nasıl olsa buna herkes inanır, sen de suçlu duruma düşersin.' dedi."

Şahmerdan korkuyor ve geride kalacak olan çocukları düşünerek bu tehditlere boyun eğiyor, bir süre sonra Vali'ye giderek, haber getirmek üzere Gündem gazetesine gittiğini anlatıyor. Oysa Şahmerdan Gündem gazetesine gitmemişti. Korkudan, tehditlerden yılarak devlete yalan söylemişti. Şahmerdan bir süre sonra bunun da bir çıkarı yok olmadığını anlıyor ve bu işten vazgeçiyor.

Bir dalına alınmayacak diyen Şahmerdan sözlerini şöyle tamamlıyor:

"Bu anlatıklarımın sonra beni yeniden sıkıştıracaklardı, ancak bir daha böyle bir yanlışla düşmeyeceğim. Bütün bu olanlardan dolayı başıma bir şey gelirse Tunceli Valisi sorumludur. Bunu herkes bilmesini istiyorum."

Şahmerdan korkusundan haksız değil. Her gün Kürdistan'da kongrelerin bir kaç 'fali meçhul' cinayet işlendiği bu ülkede örgütüz, zayıf kişilere sahip insanların korunması, yıldırması ve kendisiyle işbirlikçi zorlaması böyle sonuçları ortaya çıkarıyor. Faşizmin kitabında ahlak, onur diye bir şey yazmıyor. Onlar için önemli olan kendilerini hizmet verilmesi de nasil olursa olsun. Faşizmin muhabirliğime politikası teşhir edilmiş ve halk uyarılarak Tunceli'de de boşa çıkmıştır. ◆

KontrgerillaHEP'evuruyor

Adana (Mücadele): Kontrgerilla Kürt halkını sindirmenin Türk-Kürt çatışmasını körüklemenin bir parçası olarak, onun bir örgütleniş olarak gördüğü Halkın Emek Partisi'ne saldırıyor. Kürdistan'dan sonra Kürtlerin yoğun bulunduğu bölgelerde de özellikle, Kürt halkının güçleri yoğun olarak toplandığı ve giderek rahatsızlık duyduğu Akdeniz ilinde saldırılarla artıran kontrgerilla, sürdürdüğü saldırı ve provokasyonlarına bir yenisi daha ekledi. PKK'ya karşı kontrgerillanın misilleme odağı haline gelen HEP, iyice kabuğuna çekilmek ve faaliyetleri sınırlandırılıp durdurulmak isteniyor. Kürt halkının her türlü örgütlenişine tahammül edemeyen bir örgüt olarak HEP'e doğrudan saldırılar, kendisini koruyacak mekanizmalar geliştirilmezse daha da yoğunlaşacak gibi görünüyor. Kürdistan'da diyerme, kontrgerillaya karşı mücadele etme yerine devletle uzlaşma köprüleri kuran HEP neredeyse uğurlanmaya kalkan yerler haline geliyor. Bugün Kürdistan'da bazı HEP binaları açılıyor.

Antalya'da iki HEP Yöneticisi Öldürüldü

Senaryo aynı, sabahın erken saatlerinde yaşları 18 ile 20 arasında değişen düğün giyimli iki genç, evinden çıkarken da ya işlerine girenler yahut yolu, hedeflerine iki el atıyor. Bu senaryo Kürdistan'da halen uygulanıyor. Sivil faşistlerin devşirme ya da düğün polis köpeklerinden alınma bu kontrgerilla katilleri birer cinayet makinesi olarak kullanılıyorlar.

Antalya HEP Yönetim Kurulu Üyesi İdris Çelik bu şekilde katledildi. 1 Aralık günü işine gitmek üzere evinden çıkarken iki kontrgerilla tarafından vurularak öldürüldü. HEP Genel Merke-

İdris Çelik

z'ince yapılan açıklamada, 'Kontrgerillanın partizim yöneticilerine karşı işlediği bu cinayete öldürülen yönetici sayımız 28 olmuştur.' denilerek bu cinayetin de sorumlusunun siyasi iktidar olduğu belirtildi. Bu tür cinayetlerin HEP'in mücadelesini engellemeyeceği vurgulandı.

4 Aralık'ta ise, aynı şekilde HEP üyesi Yusuf Solmaz Güvenlik Mahkemesi'nde işyerini açarken kontrgerillanın kurşunlarına hedef oldu. Katiller yeni iki kişiyi öldür ve polis göre İdris Özpekli öldürülenler aynı kişilerdi.

Adana HEP İki Binası'na Baskın

5 Aralık sabahı HEP Adana İki Binası'na giren silahlı iki kişi, HEP'e çalışan İsmail Newroz'un kafasına silah dayayı, İsmail'i öldürdü. Bu arada HEP yöneticilerinin tehdit ederek gözcüleri vermeye de unutulmadı.

Her zaman olduğu gibi parti binasını sabah 8.00'de açtığı söylenen İsmail Newroz, olayı şöyle anlattı: "Temizlik yapıyordum ki, o anda iki kişi içeri girdi. Birisi arkaдан kollamı tutarak sırtıma silah dayadı, diğeri ise silah açmaya davet etti. Ben cebimden bir defter çıkartarak Adana HEP yöneticilerinin isimlerini saydım ve 'Bunların hepsini öldüreceğiz' dedi. Sonra sesler gelince silah kabzasıyla gözümüne vurarak kaçtı."

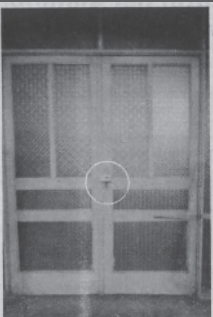
Olaydan sonra, 6 Aralık'ta HEP Adana İki Binası'na Nazmi Demir basın açıklaması yaparak saldırıyor. Onun da 'Bu tür saldırılarla, demokrasi ve kardeşlik mücadelemizde bize geri adım attırıcakları sananlara vereceğimiz cevap şudur: Biz demokrasi ve insan hakları mücadelesinde yılmadık, yılmayacağız. Bu saldırı bizim şahsımızda tüm demokratik kurum ve kuruluşlara yapılmıştır. Bu nedenle tüm kamuoyuna duyuruları olmaya çağırıyoruz.' dedi. ◆

Yusuf Solmaz

Kürdistan'da yurtsaver kanına doymayanlar, can almaya devam ediyorlar.

Tunceli'de kepenk kapatmaya polis misillemesi

Tunceli'de devlet terörünün protesto eden esnafın işyeri kapatıyor.

Tunceli (Mücadele): Kepenk kapatma Kürdistan'da halkın protesto biçimleri içinde önemli bir yer tutuyor ve devlet halkın kepenk kapatmasını doğrudan kendisine karşı tavır olarak görüyor. Kepenk kapatma esnafı sürekli saldırı hedefi haline getiriyor. Özellikle de ekonomik olarak darbe vurmaya çalışıyor.

Devlet Kürdistan'da kepenk kapatmalarını kendi açısından köklü bir çözüm bulabilmiş değil. Balamadığı her yerde tek şey yapıyor, sağa sola saldırıyor, terör estiriyor ve her seferinde esnafı yıldırarak işin elinden geleni yapıyor. Bu saldırıların biçimi kimi zaman kepenkleri kırarak çekilme olukları, kimi zaman para cezası kesme de düşüyor, kimi zaman da mahkemeye verne ya da dükkan kapama cezası şeklinde bürünüyor.

Son dönemde Tunceli esnafı da devlet terörünü protesto etmeye kalkıp da kepenklerini indirince, bu saldırılara karşılaştı.

Tunceli'de son kepenk kapatma eylemini engelleyen polis, misilleme olarak esnafı kara-

kollara çağırarak ifade aldı ve mahkemeye sevk etti. Ezilen kitle elinde olan işyerlerinin kapısına işe kilit vurdu. Şimdi kepenk kapatma esnafının tepesinde kapatma tehdidi salıncıdır. Bunun için de sudan bir gerekçe bulmakla hiç de zorlanmadığını gösteriyor.

Kahvehaneler üzerinde söz sahibi olan polis, buraları sağlığı aykırı, 18 yaşından küçüklerin buralarda bulunmasını gerekçeyle kapatıyor. Daha önceleri bu tür gerekçelerle kahvehanelere en fazla 2-3 günlük kapatma cezaları verilirken, şimdi 1 aylık kapatma cezaları verilmesi de amaçlarını kepenk kapatmalarını yıldırarak olduğunu gösteriyor.

Tunceli'de 6 kahvehane uzun süreli kapatma cezaları verildikten sonra, esnafın sinirleri kendilerine gelerek endişesi taşıyor. Bana karşı Tunceli esnafı terör taşıyor olmayı istemiyor, bu kapatmalarla protesto edecek ve devletin saldırısını gerektirecek yöntemler bulamazsa, devlet terörüne yeni adanlar atacaktır. ◆

Direniş dalgası yayılıyor

Her cephede bunalım yaşayan ülkelerin yardımına koğan IMF, tekeli patronlardan ve Türk-İş'ten yine ücretlerin dondurulmasını ve hakların geriye çekilmesini isterken, yüz binlerce işçi yaşam koşullarını bir nebze olsun iyileştiren sandıklarını çekiyor. İşçi sınıfı yeni bir direniş dalgasının eşiğine gelmiş bulunuyor. Bu dönemde atılan eylemler ve kararlı direnişler yine sürecin başını çekecek. Devrimci işçiler grevleri savunmakta, dayanışma yaygınlaştırmada, tüm emekçilere cesaretlili direniş mesajları taşıyarak. Süreci devrimci işçiler açısından aynı zamanda safalarını genişletmek ve örgütlenişlerini tamamlamakta fırsat anlamına gelmektedir.

IMF, siyasi iktidar ve patronlar gözlerini işçinin cebine çevirmiş durumdadır. Koşar aldıkları giden zararları yüküne az buçuk dayanmaya çalışan işçi sınıfı, ekonomik ve politik kazanımlarını elde et-

Metal işkolunda 100 bin, tekstil işkolunda 50 bin, maden işkolunda 40 bin işçi için grev kararları alındı. Pek çok işyerinde grev ve direnişler sürerken, ayrıca toplu sözleşme görüşmeleri tükanan 80 bin işçi de grev kararına hazırlanıyor.

İşçilerde

■ **Tek Gıda-İş Sendikası'na bağlı Elazığ Sarap Fabrikası'nda 38 işçi isten karşı direnişler. İşveren isten karşı direnişleri "fazla" derken fabrikaya yeni işçi aldı.**

■ **İstanbul'da Üsküdar, Eminönü, Şişli, Kültüpeçmeke, Beykoz ve diğer bazı belediyelerde toplu sözleşme haklarının alınması için yürüyüş ve vezn eylemleri devam ediyor.**

■ **İstanbul Bayrampaşa Nehir Tekstil'de çalışan 74 işçiden 15'inin iş çıkışı verildi. "Ya hepimiz ya hiçbirimiz" diyen işçilere karşı patron fabrika kapılarını kapatarak, kimseyi içeri almıyıp bütün işçileri işsizlikle tehdit etti.**

■ **Bursa'da kurulu Taner Kaplama'da isten atılan işçilerin direnişleri öncünü aynı dolduruyor. Fabrika önünde bekleyen süren direniş için işçiler dayanışma gecesi düzenlemeyi düşünüyorlar.**

■ **Bursa'da Oyak Renault, Tofas, Robert Bosch işçileri sözleşme görüşmelerinden sendikaların işçileri bilgilendirmesi üzerine Türk Metal Sendikası'ni bastılar.**

■ **Bursa'da Oyak Renault işçileri sendikaların grev kararını desteklemeyi için 8 Aralık'ta 1200 işçi ile Merinos Kavayışın Türk Metal 1 No'lu şubeye kadar yürüyüş yaptılar.**

■ **Ankara Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı Belko Ltd. Şti. işçileri, sözleşme görüşmelerinde uyumsuzluğu protesto için 2 Aralık'tan başlayarak iş yavaşlatma ve yemek boykotu karar aldılar.**

mek için bedeller ödemek zorunda. İşçi kıymıyı geçen iyi kiye katlayarak büyüyor. Karayollarında, Köy Hizmetlerinde, tekstil, metal işkolunda binlerce fide edildi işçi kıymıyı yaşıyor. Grev yasakları sürerken, aylardır grevde olan işyerleri destek ve dayanışmaya güç kazanmaya bekliyor. İşçiler her fabrikadan, şantiyeden, ocaklardan, caddelerden ses veriyor, ayağa kalkıyor. Tutarlı ve kucaklayan bir önderlikten yoksunluk, kabanar dalgalan kentlilerden kırılabilirliğini de gösteriyor. Kazanmak için, ayakta dik durabilmek için, baskıyı ve sarı sendika engeli aşmak için bu zeminde daha çok insiyatifi ve devrimci politikaları her emekçiyi ulaştıracak inatçılıkla çalışmak gerekiyor.

900 Bin İşçi Grev Hazırlığında

Şu ana kadar 190 bin işçi için grev kararları alındı. Görüşmeler tükanan 80 bin işçi ise grevde hazırlandı. 9 aydır grevde olan Görgülü Pastanesi işçileri grev kendileri güçlerini sürdürmeye çalışırken, Humanc işçileri grevde 6. ayını dolduruyor. Grevin 150. gününe yaklaşan Maret işçileri Gök Holding'in fabrika kapatma tehdidiyle karşı karşıya. İşçi kıymı ve sendikalaştırma taktik, metal ve fırın işçilerini de tehdit ediyor. Bursa'da Taner Kaplama işçileri, sendikalaştırmaya karşı aylardır fabrika önünde direniyorlar. Kürdistan'da Köy Hizmetleri'nde ve Kayaralları'dan çalışan binlerce işçi mevsim bahanesiyle iş ortasında açıklık yüz yüze birağıldı. Aynı gerekçe Türkiye işçi kıymına neden olarak gösterildi.

Metal işkolunda 100.000 civarında işçi grev kararı aldı. Türk Metal, Otomobil ve Özgüç-İş sendikalarının örgütlü olduğu bu işkolunda grev kararı alan işyerlerinin başında Arçelik, Tofas, Oyak Renault, Beke, Türk Traktor, BMC, Profilo, Üzel, Borusan, Alarko, Artema, Otomotiv, Otomarsan, Metas, AEG-ETI, Siemens, Tek-

Türkiye'de yüz binlerce işçi grevde doğru yol alıyor.

Kıyıda uğrayan geniş işçi kitleleri fabrika kapılarında polis baskısına rağmen hak arıyor. İşçiler kazanılmış haklarını almak için caddelerde yürüyor, iş bırakıyorlar. Yüz binlerce işçi yaşadığımız günlerde direnişlerin havasını teneffüs ediyor.

fen, Çelik Halat, Philips ve Türk Kablo gibi önemli işyerleri bulunuyor.

Seka işçilerinin grev çıkması an meselesi iken, tekstil işkolunda 119 işyerinde çalışan 50.000 işçi için grev kararı alındı. Bu işyerlerinin başında kapasitesi geniş olan Bossa, Mensucat Santral, Vakkı, Narin Mensucat, Akşu, Altınyıldız, Dinarsu, İpek İş ve Akın Tekstil bulunuyor.

Genel Maden İşçileri Sendikası TTK'da çalışan yaklaşık 30.000, MTA'da çalışan 10.000 işçi için grev kararı aldı. Erdemir işçilerinin bugünlere grev kararı almaları bekleniyor.

Toplu sözleşmeleri YHK'nın insafına terk edilen yaklaşık 6000 Petkim işçisi buna karşı eylem halinde bulunuyor. Em-nir İşçiler Müdürlüğü işçileri de grev hazırlıgındadır.

Petkim İşçisi Grev Yasağını Deyiyor

Petrol ve kimya ürünlerinin üretildiği Yarımcı ve Alağa Petkim'de çalışan yaklaşık 6000 Petkim işçisi toplu sözleşmelerinin YHK'ya bırakılması ve işkolundaki grev yasağını protesto için bağlat-tıkları direniş bu ayın başında beri sürüyorlar.

Petrol-İş Yarımcı Şubesi'nin örgütlü olduğu Yarımcı Petkim (Yarpet) işçileri ilk tepkilerini sendika binasının önünde toplanarak alışı protesto ile gerçekleştirdi, 2000 kişilik çağıştı Yarpette işçiler ikinci protestoyu SHP ve DYP ile binalarının yapıtları. İşçiler vaatlerini yerine siyasi iktidardan sarımyetsizliğini protesto ettikler.

1 Aralık'ta fabrika yemekhanesine kapanan işçiler, işyerini terk etmeye eylemi yaptılar. 48 saat süren bu eylemden bir gün sonra işçiler fabrikadan D kapısı önünde toplanarak lojmanlara D kapısı arasındaki 2 km.lik yolda alışı ve slo-

Zonguldak Belediye İşçileri: 'Tehditten Korkmuyoruz Yarin da Buradayız'

19 gündür iş bırakarak, eşleri ve çocuklarıyla Zonguldak sokaklarında yürüyen Zonguldak belediye işçileri, baskı ve tehditler karşısında geriye çekilmiyor. Direniş her geçen gün daha büyüyor. Önceleri 1100 işçinin katılımı ve halkın desteği ile yürüyen direniş bugünlere 3000 kişinin katılımı ile sürüyor.

Zonguldak belediye işçileri için boş geçen gün yok. Önceki hafta pazar günü memur mitingine katıldıktan sonra, pazartesi yürüyüşlerine devam ettiler. İşçiler İnönü'nün daha önce kendilerine taban söyledikleri "Hakkınız Verilmeyeceği Barış ve Huzur Olmaz" sözünü pankart şeklinde alaycı bir havada taşıdılar. Yürüyüşlerinde bu kez, "Açlık ve Yoksulluk Kader Değildir", "Suçlular Dururken Suçsuzlar Yargılanıyor" gibi dövizler vardı.

Salı gücü yürüyüşe 3000'i aşkın emekçi katıldı. Bu arada işçiler çocuklarının da okulu boykot ederek direnişe başka bir yön verceklerini belirttiler. Ve o günkü yürüyüş çocukları dersleri boykot ederek katıldılar. İşçilerin yürüyüşüne yön veren eylem komitesi ise yeni yeni eylemleri telen geliştirmek için her gün toplanarak kararlar alıyor.

Görüştuğümüz işçilerin Hulusi'nin "Bu sömürücü, yalan propagandasına dayalı direniş istemiyoruz. Bz yola kalkan işçiler için çıktık. Çocuklarımızın harklarına göz dikenlerden hesap sormak için çıktık. Bz verecekleri üç-beş kuruşla kadirabaleceğini sanıyorlara aldın- yorlar. Haklarımızın tümünü alana kadar mücadelemizi sürdüreceğiz" derken Ali Eryiğit günları söylüyor: "İki maas verebiliriz diyordunuz. Bz işçiler olarak yürüyüş ki, bu işi kökten çözeceğiz."

Zonguldak belediye işçisi kararlılıkla,

İşçi hareketinin tınınını açacak, direnişlere örnek olacak devrimci eylem biçimlerini giindeme getirmeye yeni bir momente giriliyor. Direniş dalgasının geride iz bırakanında sönüp gitmesinde yol açan örgütsüzlük ve sarı sendikacılık yine başlıca engelleri oluşturuyor. Ankara'daki Türk-İş kongresinde delegeler Demirel'e yalvaran Şevket Yılmaz'ı yuhalladılar.

ganlı yürüyüş yaptılar. Kısa bir süre idare lojmanlarını işgal eden işçiler tekrar fabrika yemekhanesine dönerek 24 saatlık bir işgal eylemi daha gerçekleştirdiler. Petrol-İş Yarımcı Şube Başkanı Ali Buğdaycı, Petkim işçisinin tabanını sertleşeceğini bildirirken, işçiler bir gün sonra yine D kapısı önünde toplanarak araç giriş çıkışını engelliyip mal sevkiyatını durdurdu- lar.

kendine olan güvenle yürüyor. Zonguldak halkı, öğretmenler ve madenciler her zamanki gibi onları yanına destekli. "Zonguldak Eİ Ele Zonguldak Bizimize", "Başbakan İstifa", "İşçiyiz Haykırız Kazanacağız" sloganları ve dövizleri yürüyüşlere sürükli eşlik eden dövizlerin başında geliyor; Zonguldak belediye işçilerinin yu- zünde "kazanacağız" demenin ifadesi konuyor.

SIHAZ (Sivas Hazır Giyim Sanayii), işçiler soruyor:

"Ne zaman insanca muamele göreceğiz?"

Sivas'ta kurulu Sihaz'da çalışan 700 işçi, patron Ayşe Balcı'nın yoğun baskı ve sömürü cenderesinde açlık ücretine çalıştırılıyor.

1991 yılında keyfi gerekçelerle 193 işçi işten atılmış, işçilerin iş yavaşlatması üzerine önder komandantı 25 kişinin dindardaki işçilerle tek bir aile olmuştu. Bugün zoraki mesai yaptırmanın yanı sıra işten atmayla, işçilerin sendikalaşmasına yönelik tehditler tekrar yoğunlaştı. Buna karşılığında aktif eylem kararı alan işçiler tekliflerini Sivas caddelerine astıkları ilanlarla da dile getiriyorlar. İlanlarda şu sözler göze çarpıyor: "Ayşe Balcı Biz Köle miyiz?", "Ayşe Balcı Vali beyi kandirdin, 800 işçiyi var deyin, 2 ile 4 milyon maaş verdiğini açıkladın. İşçilerin toptekün sendikadan istifa ettirdin. İşçilerin verdiğin maaş 907 bin TL. Biz köle değiliz. SIHAZ işçileri" vb...

Sihaz İşçilerinin Çalışma Koşulları Toplama Kampında Gibi

Sabah 7.30'da fabrikaya kapanan işçiler, bazen gece saat 3'e kadar çalışıyorlar. Düzenli servisi olmayan işyerinde, işçiler o saatlerde bile evlerine yürüyerek gitmek zorunda. Diğer yandan patron haklarından muhbirlerden bilgi aldığı işçilere sürekli yemeyi koşma, tuvalet yapma gibi cezalar yağıyor ve sendikadan istifa zorluyor. Patronun Halk Eğitim Merkez'inden öğrenci getirecek çalıştırma planı tutumları, direnişçi çalıştıyor...

İşçiler Direnişte

İki aydır birikmiş ücretlerini ve ikramiyelerini almayan Sihaz işçileri 30 Kasım-1 Aralık tarihinde iş yavaşlatma eylemine başladılar. İş yavaşlatmalardan imza isteyen patron isteğini ulaştırmayınca 8 işçiyi işten çıkardı, diğer işçileri de zorunlu zinde saydı. Bunun üzerine iş çıkışında Sivas İHD'ye giden 150 işçi, burada sorunlarını işveren bir basın açıklaması yapıp işyerine gidip beklemeye kararı aldılar. Patron fabrikasının kapısına kilit vurmakta ısrar edince, işçiler bu kez de Tekstil Sendikası Sivas Şubasına giderek

400 işçiyi daha sendikaya üye yaptılar. 4 Aralık'ta işbaşı yaptırılan işçiler o gün üretim yapmadılar ve 6 Aralık'ta kadad işi yavaşlatıldılar. 7 Aralık'ta işçiler bir kez daha fabrika kapısına kilit vurulup 480 işçinin ayrılmasına karar alındılar.

Sivas'ta bulunan memur sendikaları ve TODEF'li öğrenciler işçileri destekliyorlar.

Humanic işçileri:

"Bütün engellemelere rağmen mücadelelemize devam edeceğiz"

180 güne yaklaşan kararı direnişçileri haklarını almaya çalışan Humanic işçisinin kararlığı sendika oyunlarıyla kırılmaya çalışılıyor.

Gecen Dergi-İş kongresinde yönetime gelen Faist Ömer Ergil, Selahattin Gökdemir ve Hamza Bedirhanolu "Şimdiye kadar burada işçileri çalıştırma yapılmıştır. Bundan sonra buna izin veremeyeceğiz" diyerek işe başladılar. Faistler direnişçi getirmeye, işçileri bilmeye çalışıyorlar.

Şimdiye kadar işçileri görüşmeye yanaşmayan Humanic işveren, faist sendikacıların devreye girmesiyle sendikaya teklifler yağdırma başladı. Üstünlük teklifleri işçilerin tazmin

nat verilip işten çıkarılması amaçlanıyor. Ancak işveren bu oyunu şimdiki fazla ekilil olmak, merkez yönetimindeki diğer sendikalar tarafından engellendi.

Çorlu halkının Humanic işçilerine desteği de sürüyor. 2 Aralık'ta Çorlu Halkevi Humanic işçileriyle dayanışma gecesi düzenlendi. Geçen öden, üzerinde Humanic işçilerinin fotoğrafları bulunan gece afişlerinin asılması polis tarafından engellenmeye çalışıldı.

Humanic işçileri zorlu dayatmalar sonucu 4 Aralık'ta fabrikadan önünde toplanarak eylem kararı aldılar. Fabrikadan önünde jandarmaların önlem aldığı gün sendika yönetimi eylemi iptal etmeye kalktı. Ancak işçilerin "eylemi yapacağız" kararı karşısında gerilediler. Humanic işçileri E-5 karayoluyla yarım saat trafikte kaptılar. Daha sonra Çorlu'ya hareket eden işçilerin araçlarının önünü kesen jandarma bittiti işçileri ve sendikacıların güvazına aldı. Karakolda iftadeye sokulan işçiler "bizi bir suç işlemek, iftade vererek bir durumu yok" diyerek iftade vermediler ve bir gün sonra serbest bırakıldılar.

Humanic işçileri Aytekin Tok iletilen buluşma toplantı durumu "Biz Humanic işçileri basının bizi denemek olmasın rağmen sesimizi duyurabiliriz. Bizim işçi asıl mücadele şimdi başlıyor. Seçim sendika yönetimini ele geçiren işçi dayanışmalarıyla mücadele edeceğiz. Bunların kimliğini işçilere anlatmaya çalışıyoruz. Yakında kendi kimliklerini tam anlamıyla açıklayacak ve maskelerini düşüracağız" diye mlahtır ve karışlarındaki güçlükler konusunda "Şu anda hem sendikaya karşı hem de işverene karşı mücadele etmek zorundayız" diyor.

180 gündür soğuğa, geceye rağmen, Humanic kadınlarının direnişi hep canlı kalmayı başardı.

Türk-İş Kongresi her zamanki oyunlarla sürdü

Bir Türk-İş kongresi daha yaşandı. Kongre öncesi kuliste ve kongre salonu yine aynı cembazlık, aynı köyüzlüklükten tıpkı bir sahneydi. Başbakan ve hükümetin bakanları vardı. Hemen yanlarında yalancılığı meslek edindiği, işçi simsiyahının gediklileri konfederasyon yetkilileri yine her zamanki yerlerini almışlardı. Salonda her şey, herkes vardı ama işçiler, işçilerin sesi ve mücadelesi yoktu. Oysa Türk-İş 600 bini aşkın üye işçiyi vardı.

7 Aralık'ta başlayan ve 13 Aralık'ta biten Türk-İş 16. Genel Kurul'da konuşan Demirel, M. Moğultay ve Ş. Yılmaz'ın ilk gün yaptıkları konuşmalar delegelerin protestolarıyla karşılaştı. Ş. Yılmaz "Devlete güvenimin kalmadığını" söylerken günü kutlama çabasıydı, ama bu çabası, işçi dostu görünümü kimseyi aldatmadı. İlkerden gelen delegeler, Ş. Yılmaz'ın boynu bükük pozisizdeki kürsüye "yalvarma yalvarma" şeklinde protesto ve yuhalamalarla karşıladılar. Demirel kürsüye gelip "Devlete gü-

venmiyorum diyorsunuz, peki neye güveniyorsunuz?" diye sorulduğunda ise Ş. Yılmaz'ın o an iyice öne eğilen başı, biraz önceki sözünden duyduğu pişmanlık manzarasını gösteriyordu.

Demirel konuştu, anlattı; delegeler sık sık bağırıyorlar, vaatlerini hatırlatıyorlar, "Bir hükümet iktidara hiçbir şey yapmayacağı" diye gelmez. Elibette bir şeyler yapacağız" dedilerinde, delegeler arasında alaycı bir tonda "Dün dündür bugün bugündür" sesleri yükseldi. "İşsizliği çözeceğiz" diyen vaatlerin hatırlatıldığında Demirel "Biz 5 milyon işsize herodün iş bulalım" diyor du. Çalışma Bakanı Moğultay'ın konuşmasında benzer protestolara karşılaşıp.

Türk-İş Kongresi bir kez daha çalışmalarını politikacılarla, işçi hareketi dizginlemeye yıllarını vermiş sari sendika ağalarının boy gösterişleriyle geldi geçti. Ne işçilere ne onların direnişlerine dokülen sorunlarına bir yanıt vermedi. Zaten işçilerin de onlardan bekledikleri bir şey yoktu.

Gerçeklerden uzak kürsüde, yine cambazlıklar, yine yalanlar vardı...

Kamu emekçileri İstanbul, Zonguldak ve İzmir'de alanlardaydı

"Bugün burada, 21 Aralık'ta Ankara'dayız"

5 Aralık'ta üç adı miting yapan Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu'nda bir araya gelen memurlar, sendikal hakların anayasal güvenceye alınmasını, işkencinin, ev ve sokak infazlarının son bulmasını, kayıpların bulunmasını ve Kürt halkına uygulanan kıyım ve sürgün politikasından vazgeçilmesini istedikler.

İstanbul, Zonguldak ve İzmir'de miting-e katılmı engellemek isteyen valilik, miting alanlarını yüzlerce resmi-sivil polise kuşattı. Buna rağmen İstanbul'da 5000, Zonguldak'ta 10.000, İzmir'de 4000 civarında emekçi alana girmeyi başardı.

Adana'da memurların mitingine izin verilmeyince, memurlar bu tutumu protesto etmek için 5 Aralık'ta 5 Ocak Meydanı'nda basın açıklaması yaptılar. Polis saldırısı ve 7 memuru gözaltına aldı. Bunun üzerine memurlar gözaltına alınan binarın serbest bırakılması için SHP'li binarın ılgal ettiler. Gözaltındakiler ertesi gün savcılığa çıkarılınca kadar ılgal sürdü-rüldü. Gözaltına alınanlardan bir kişi tutuklanırken diğerleri serbest bırakıldı.

İstanbul'da Emekçilerin Disiplinine Yaşanmayan Bir Miting

Özellikleri önceden hesaplayamamış İstanbul'daki mitingde kendini kolayca dışı yarattı. Kontrolü tertip komitesi değil de adeta polis sağladı. Kimin nereden miting alanına girceğini polise karşı verip sendikaların emekçileri ile koyma fırsatı bulubildi. Kitle kendi güvenliğini

alamadan miting alanına öylece girdi. İni-siyatı bu konuda da polise kaptırıldı.

Tertip komitesinin bu tavırlı kitileyi nasıl karşılayacağını, önce kim konuşturacağını bilmemenin gahkinliğinde kendini belli etti. Üye sayısıyla övünen sendika-ların miting-e gerekli katılım sağlamadığı, bu konuda bir gerileme yaşandığı, ye-terli çalışma yapılmadığı hemen göze çarpıyordu. Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu'nun ilk önemli eylemliğinde böyle bir disiplinsizlik ve dağınıklıkla karşılaşılan BEM-SEN ve SAĞLIK-SEN üyesi memurlar kendi disiplinleri içinde yaklaşık 200 kişiyle yer aldılar. Ayrıca Devrimci Mücadele Malıyeciler, öğre-tmenler, PTT'ciler, TARIM-SEN'li ler sendikalarının pankartları altında yürüdüler.

İkileşizliği ve provokasyonu "ajitasyon ve propaganda serbestlik" adına kendine ilke edenler, miting alanında poli-sin kitileyi saldırısı için de önceden ze-min hazırladılar. Kendi dar grup çıkarıl-rından başka bir şey düşünmeyenler mi-tingde bol bol kullandıkları "serbestlik haklarını" dağılıta sürdürmeye kalkınca polis saldırı için iyi bir fırsat yakaladı ve herkese saldırdı. Yaklaşık 20 kişi yarala-nırken, 35 kişi gözaltına alındı.

"İşçi Memur El Ele Genel Greve"

Zonguldak'taki miting-e yaklaşık 8 bin emekçi katıldı. Miden işçileri, direnişli-ke Belediye işçileri ve Zonguldak halkı mi-ting alanında coşkulu bir dayanışma ör-

Kamu emekçilerinin mitinglerine İstanbul'da beş bin, Zonguldak'ta on bin emekçi katıldı.

neği sergilediler. Bele-diye işçileri alana giren-ken "Belediye işçileri Yalnız Değildir" sloga-nıyla karşılanırken, po-lis Bulu EĞİTİLEN-lerin "Devlet Terörün-ün" yazılı pankartına el koydu. Ama bu en-gellemeye mitingde bulun-anların el konan pan-karttaki sloganı hep bir ağızdan sormalarına en-gel olmadı.

İzmir'de İnsan Halkları Parkı'nda bağ-layan yürüyüş, düzenli bir kortej halinde Boşalan'a kadar sürdü. Sendikalar mi-ting alanına yerleşirken araya sızan işçi polis, TÜM MALİYE-SEN'den iki memuru

zorla servis aracına götürdü. Bu sırada kitle "İnsanlık Onuru İşkenciyi Yenecek" sloganı atarak, güvenlik zincirini daha da sıkılastırdı. Tertip komitesinin girişimiyle gözaltına alınanlar serbest bırakıldı.

Birlik mücadele için vardır

Kamu Çalışanları Platformu'nun işleyişi üzere-ne BEM-SEN Genel Sekreteri Hanifi Sağ-lam, SAĞLIK-SEN Genel Başkanı Söğüt Aytemur, TARIM-SEN İstanbul Şube Başkanı Talip Aydın ve BEM-SEN Üyesi Ali Bıngöl ile görüştük.

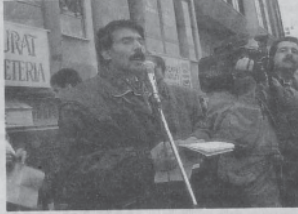
Mücadele: Şu anda yer aldığınız Kamu Çalışanları Platformu'na ne tür bir beklenti ile gittiniz ve ne buldunuz?

Hanifi Sağlam: Platforma ve içindeki sendikalar pek çok kez yazılı-sözlü çağrılara bulunduk, ama olumlu-olumsuz bir yanıt verilmemişti.

23 Eylül tarihli platform çağrısına ise yanıtımız olumlu oldu ve ilkelim olmak kaydıyla yer almayı kararlaştırdık. Platform toplantısına katıldığımız 7 Kasım'dan bu yana bir basın açıklaması, Ankara'da bir giden ve Çalışma Bakanlığı önünde basın açıklaması ve girdi de miting yaşadık. Bir sonuç çıkmak için henüz erken. Platformdaki çoğu sendikada, mevcut hükümet beklentiler var. Bu nedenle mücadeleye dayalı eylem kararları çıkartmada zorlanıyoruz.

Söğüt Aytemur: Memur mücahidesinin toplumsal mücadelelerin dışında olmadığı belirtilmesine rağmen lafa kâğıtlar, Ankara'da yaptığımız ilk toplantıda hazırlanan bildiride baş sendikalar "Kurdistan'la ilgili bir ibare yer aldığı için imza atamayacaklarını" söylediler. Aktif eylem kararları "kte diğer, bizim kitlemiz kabul et-mez" gerekçeyle kabul edilmiyor.

Talip Aydın: Biz daha uzun bir süredir platformun içindeyiz. Tabanın kararlarını getirdikleri söylemler orada ilk satır yazıp "kitle bunu istemez" diye gerekçe kendi ötekileştirilmesini yapıyorlar. BEM-SEN SAĞLIK-SEN'in katılması bir canlık getirdi. Devrimci mücadelede memurlar olarak görevimiz platformun attığı slogan-ların içi doldurulması zorlamaktır. Platform "İşçi Me-

TALİP AYDIN-Mitingde Sendika Şubeleri Platformu adına kürsüde. Konuşmasını "Memuruz Haklı-yız Kazanacağız" sözleriyle bitirdi.

mur El Ele" diyorlar. "İşçi Memur Aynınma Son" diyor-lar, "Kendi Dilinde Eğitim Hakkı" diyorlar bunun için doldurmalı, bunun pratiğinin örgütleme işi olmalıdır.

Ali Bıngöl: İkileminizin orada ne denli ılgırlık ka-zandığı konusunda konuşmak için erken. Ama önle-nimle karşı da düşünün tarmadan önyargı ile yaklaşı-lyor. Platforma katılan temsilcilerin çoğu kendi görü-şlerine uymayan, kendisinin ilna olmadığı bir konuyu gi-dip kitesine anlatma, tartışma gereği de duymuyor.

Mücadele: Bundan sonrası için neler öngörü-yorsunuz?

Hanifi Sağlam: Önümüzde Ankara yürüyüşü var. Bu yürüyüş somut kazanımlar sağladığı takdirde, grev yapılması mesajını vermeye çalışıyoruz. Geçen Ankara yürüyüşünde şöyle bir imay yapıldı; sendika-cılar sendikal hakkı zanlı Ankara'dan çantaya koyup gitirecek. Kitlelerin bunun böyle olmayacağını şimdiden öğreniyoruz.

ALİ BİNGÖL-Kamu emekçilerinin K.Armutlu'yla dayanışma için yaptığı bir gösteride.

Söğüt Aytemur: Miting öncesi tertip komitesi sendikaların pankartlarının alınması karşısında olayı sa-hiplenecekti. "Kayıpların Infazların Olduğu Bir Ülke İst-emiyoruz" yazılı pankart, bizim dışımızda denilerek sahiplenilmedi. Bundan sonraki süreçte platformda toplumsal olaylara karşı daha duyarlı olmasını nokta-sında zorlayıcı olacağı ve ilkelimlere işleme netleştiği yerleştirilmesine çalışacağız.

Ali Bıngöl: Platform içinde sağlanan birlik henüz kitileyi yansımadı. Miting bunun en iyi örneği. Katılım azdı. Sözde üyelikte bir kabarmaya var. Ama eylemlere katılım oranı hep aynı düzeyde.

Platformdaki çalışmayı devam ettirmek gerekiyor.

Talip Aydın: En başta mücadele ekonomik, demo-kratik talepler zincirinden kurtarılarak ötekide mücade-lenin bir parçası haline getirelmedik. Tartışmalar gö-rüntüde, yapılarımlar günü kurtarmaya yarıyorlar ya iş-olmaz. Devlet bizim karşımızda her şeyi sistemli bir şe-kilde oluşturuyor. Biz de uzlaşmacılara daha çok uğraş-malı, iktidarın karşısına daha programı çıkmalıyız.

Dicle Üniversitesi'nde sivil faşist örgütlenmeye izin vermeyelim

Dicle Üniversitesi'nde sivil faşistlerin öğrencilere yönelik saldırıları yoğunlaşarak arttı. Okul idaresinin, polis desteklediği faşistler, fırsatını yakaladıkları her koşulda faşist terör eylemleri başlatıyor.

Son saldırılarını ise 26 Kasım günü gerçekleştirerek, Fen-Edebiyat Fakültesi'nde bir tartışmaya bahane edip yurttar öğrencileri dövdüler. Bir yurttar öğrencinin silah kullanarak faşistlerden birini yaralaması, onları daha da azgınlattı. Kantin camlarını kırarak okul içinde "Bütün solucları geberteceğiz, okula bir tane bırakmayacağız." diye bağdılar. Saldırlar sırasında dört devrimci-demokrat ağır şekilde yaralandı.

Dicle Üniversitesi'nde Hızbuluh adı altında faşistlerin saldırılarına başlamak ya da işi öncines rastlıyor. FİİT tavrıdır. Saldırı-Edebiyat Fakültesi'nde devrimci-demokrat yurttar platformu astığı bir afiş indirerek başladılar. Bunu okuyan yapıtları forumlar izledi. Saldırı yurttarleri öldürmeye kadar vardırdı. Bu yıl da alternatif açılış günlerinde, 6 Kasım boykotunun öncesinde ve sonrasında saldırılarını devam ettirdiler.

Devrimcileri destekleyen büyük bir kitle potansiyeli olmasına rağmen, sivil faşistlerin bu denli pervasız saldırılarına çemşetin bu yana karşılarında net ve kararlı tavrı görememelerinden kaynaklanıyor.

Yurttar öğrencilerinin sivil faşistlerin saldırıya çıktığı ilk durumda müdahaleci olamamaları, üniversite müdiresi olduğunda karşı-devrimci rollerini kavrayamayı sessiz kalmaları sivil faşistler karşısında giderek geri adım atmasına yol açtı. Ve yurttarların her geri adım karşısında, sivil faşistler daha saldırgan bir tutum takındılar.

TÖDEF'li öğrenciler, sivil faşistler karşısında aktif mücadele çabalarını rağmen, diğer devrimci-demokrat yurttar kesimleri bu hatta çekemediler. Yalnız kaldıklarında ise bagimsız inisiyatif geliştirip, radikal mücadeleyi hatını yakalamak noktasında eskil kaldılar.

Devrimci-demokrat-yurttar kesimdeki eskil tavrıların eksi olarak, iktidarı sürükli saldırıya körtüklemesi ve okul senatosunun devrimcilerin geliştireceği herhangi bir karşı eylemde okuldan uzaklaştırma doğrultusunda kararlar çıkarmaları da sivil faşistlerin önünü lilye açtı.

Geline aşamada, üniversitedeki anti-faşist mücadeleyi bir çatı altında toplamak ve seferber etmek, devrimci-demokrat-yurttar öğrencilerin önündeki en önemli görevlerden birisi durumundadır. Dicle Üniversitesi'nde sivil faşist hareket etkisizleştirilmeden, demokratik üniversite mücadelesinde önemli adımlar atılması gerekmektedir. Kürdistan'da gençlerin devlet terörüne karşı mücadele kararlılığı üniversiteye de taşınmalıdır. Hedef, sivil faşistleri üniversiteden atmak ve oligarşinin bu yolla hesap ettikleri pasifikasyonu üniversiteye sokulmasına izin vermemektir. ☐

Liselerde mücadele isteği kabına sığmıyor

Liseli gençliği sindirmeye yönelik baskıların karşısına, liseli gençliğin yaygınlaşarak ve giderek kitleselleşen tepkisi ve öfkesi çıkıyor. Adana'dan, Antakya'dan DLMK'lı öğrenciler tüm liseleri demokratik lise için mücadeleyle çağırırken, İzmir'de, İstanbul'da okul onlerinde "Yaşa-

sın Demokratik Lise Mücadelemiz" sloganları yükseliyor. Mersin'de liseli öğrenciler kendilerine yönelik baskılara karşı örgütlenmek istiyor, DLMK'lıları arıyorlar.

Liseliler Susmayacak

İzmir Karataş Lisesi'nde Müdür Yardımcısı Hüseyin Tüzün, lise ikinci sınıfta okuyan bir kız öğrenciyi döverek burnunu kırdı. Bunun üzerine Karataş Lisesi öğrencileri DLMK'nın önderliğinde dayama ve keşif sindirici cezalarını karşı 27 Kasım günü okul önünde toplanarak yolu trafiğe kapattılar. "Dayak Yemeğe Değil, Bilim Öğrenmeye Geldik" dövizlerini taşıyan öğrenciler sloganları atarak Tüzün'ün istifaını istedi.

Okul Müdürü Turan Bayasıl'ın "teröristler güsteri düzenliyor" diyerek polis ihbar etmesi üzerine polis müdahale ederek öğrencileri gözaltına almak istedi. Öğrenciler polise karşı direndiler. Aralarından alınarak götürülen bir arkadaşlarının arkasından Emniyet Müdürlüğü'ne kadar yürüyüş yaparak arkadaşlarının polisin elinden geri aldılar.

İstanbul Bahçeveliler Lisesi'nde dayak hareket, aşağılama gerici eğitim sistemi-

nin bir parçası olarak devam ediyor. Matematik öğretmen Turan Köse bu politikaların uygulayıcılarından biri olarak öne çıkıyor. Bahçeveliler Lisesi öğrencileri 2 Aralık'ta bu baskılara karşı bir protesto eylemi yaptılar. Öğrenciler okulları önünde yaptıkları gösteride, gerici faşist eğilimi reddetmek çağıda, bilimsel bir eğilim verilmesini istedi.

Antakya Teknik Endüstri Meslek Lisesi'nde dayakçı bir başka matematik öğretmeni de Adnan Danacı. Sınıfta tebeşiri kullanması, Danacı için eşi yaralı olduğu halde kanatçılarına kadar öğrencilerden Hakan Ağık'ı ve İbrahim Bayrakçı'yı dövmesine neden oldu. Antakya Teknik Endüstri Meslek Lisesi ve Kuru-Lu Lisesi DLMK'lı öğrencileri Eğil-Sen binasında yaptıkları toplantıda öğretmenleri ve velileri uyandırdıkları baskılara karşı duyuru olma çağırıldılar.

Sivil Faşistler de Sahnedir

Dayak, net tehdit, disiplin cezaları liselerinde eylemlilikleriyle karşılığınca devreye sivil faşistler giriyor. Son günlerde bazı okullarda sivil faşist saldırıları kışkırtılmaya başlandı.

Ankara'nın Tuzluca'yı, Abidinpaşa, Abidinpaşa Endüstri Meslek Lisesi ve Marmak gibi yoksul emekçi çocukların bulunduğu liselerde örgütlenirli sivil faşistler 3 Aralık'ta partide oturan liseli öğrencileri sindirdiler.

Marmak Lisesi öğrencileri olan 6 kişilik gruba atagın sivil faşistler, yarım saat sonra bunlardan döndürü elvirine dövdükler taşlar ve sopalarla saldırıya çıktılar. Olay yerine gelen karakol polisleri 20-25 kişilik sivil faşist gruhun güvenciliği olarak dağılımlarını sağladıkları sonra, karakola götürüldükleri ise öğrencilerine "hala gıyayettiniz siz hücreye atarız" diyerek saldırdan haberdar oldukları mesajı verdiler.

Faşizm okullarda başaramadığını, okul dışında başarmaya çalışıyor. Bugün yeniden palazlandırılmaya çalışılan sivil faşistler, liseli gençliğin mücadelesinden süpürüp atması gereken hedefler haline geliyor. Gençlik faşizmin bu lümpen yeteneklerinin palazlanmasına fırsat vermeyecektir. ☐

Röportaj

TÖDEF Kürdistan Koordinasyonunu'ndan bir öğrenci:

"Bir yıl öncine kadar üniversitemizde yoklardı. Sonra üç-beş kişiyi ortaya çıktılar. Bunlar faşist idarenin desteğiyle gün geçtikçe sayıya çoğaldılar ve bugünkü güçlerine ulaştılar. Bu kindle işliklerinde düzeysiz, sorumsuz ve dişle de hiçbir ilişkisi olmayan kişilerdir. İlgilendikleri insanlara ekonomik yardımlara da yardım ediyorlar. Kişilikleri gelişmemiş olduğundan, onurlarını parayla değiştirip düştür ve onurlu insanlara da saldırbiliyorlar.

Devrimci-demokrat ve yurttar öğrencilerde ilk saldırılarından gereken tavrı alamadığı için moral cesaret olarak bu kadar ileri gittiler. Şimdi oldukça zaman geçirilmiş olsa da bunları geri püskürtmemiz gerekiyor. Bunun için de tüm ilericiler-demokrat unsurları bir araya toplayıp, onların karşısına daha güçlü ve kararlı bir şekilde çıkmamız zamanıdır."

Dicle Üniversitesi'nden demokrat bir öğrenci:

"Bu yapı Kürt halkının genelleşen ulusal kurtuluş mücadelesini getirmek amacıyla, halk arasında ayrılık yaratmak için devlete gerici insanları kurduğu bir yapıdır.

Ve bunların bu derece gelişmelerinin bir nedeni de devrimci tavrın alınmaması ve ilericiler insanlara bunlara yönelik biriktirilgen sağlanamamasıdır.

Biz herhangi bir devrimci-demokrat insana yapılan saldırıyı hepimize yapılmış gibi algılamıyoruz. Bunun doğru devrimci tavrı, en kısa sürede birleşip onları diğer öğrenci arkadaşlarımızı da ince ayırtılmada kadar almak ve onları toplumdan tam anlamıyla soyutlamak, onlara karşı toplu saldırıya geçmektir. ☐

Her okula birer DLMK oluşturulmalıyız

Baskılar yoğunlaştıkça örgütlü mücadeleye olan ihtiyaç da buna paralel olarak artıyor.

Liselerde mücadele yaygınlaşıyor. Bir hafta içinde Adana'dan, Antakya'dan, Malatya'dan, İstanbul'dan, Ankara'dan, Mersin'den liseli gençliğin mücadeleye haberi geliyor.

DLMK'ların var olan örgütlülüğü, bu denli yaygın bir mücadeleyi kucaklamaya yetmiyor. Var olan potansiyeli örgütlü mücadeleye aktarabilmek için DLMK'ları her okula ulaştırmak gerekiyor.

DLMK'ların ulaşmadığı, çekirdeğini oluşturamadığı okullarda ise görev, duyuru, mücadele isteği insanlara düpyör. Kaldı ki DLMK'lar mücadele gelitipke, DLMK'nın su veya bu öçüde erişemediği yerler mutlak olaçektir. Bu eskiler tamamlamak, her okula bir DLMK çekirdeği oluşturmak için birlerini bekleme yanlıştır.

Gerici faşist eğitime karşı çıkan, demokratik lise için mücadelede omuzlamaya kararlı olan tüm unsurlar birer DLMK'dır ve kendilerini okullarında mücadelelerin yönlenicisi olarak görmelidir.

Mücadelelerin geliştiği boyut kendine güvenen, tek başına da olsa koyduğu inisiyatiflerle devrimci-demokrat kesimleri bir arada toplayan insanları gerektirir kılyor.

Sürce aynı uyduarabilmenin yolu, gençliğin tepkilerini örgütlü hale getirmenin başta gelen adım olduğunu görerek, her okula birer DLMK yaratmaktan geçiyor.

DLMK liselerinin demokratik duyarlılıkla, dayanışmadır, arkadaşlıktır, birlikte karar alma, birlikte mücadeledir. ☐

Pusulula

Sekiz ayda 64 bin sendikali işçi işten atıldı İşsizlik çıg gibi büyüyor

Uz emek cennetinde, gazetele-
rin küçük ilan sayfa larının en
"müteber" kişileri, "eleman aranı-
yo" ilanlarına bir yenisi daha eklemek
için gelen "patronlar"dır. Ülkemizde, bu
"müteber" müşteriler oldukça şanslı bir
durumdalar. Sıra, kuyruk, beklemeye
gibi kavramlar onlara yabancı. "Aranan ele-
manlar" içine aynı şeyleri söylemek
mümkün değil. Çünkü "Patronlara" karşı
yüzünden tebessümü eksik etmeyen "ta-
lıh"ın sıra iş isteyen işsizlere gelince yü-
zünden düşen bin parça oluyor.

"Ülkeye dönmeye ödüm koyuyor"

Başbakan Demirel, Japonya'da bu-
lunduğu sırada yaptığı bir konuşmada,
"Türkiye'ye dönmeye ödüm koyuyor.
Çünkü ülkede 5 milyon işsiz var," diye-
rek, halkımızın deyimli bakıyla ağzından
çıkarı. Yine geçtiğimiz
günlerde DYP İstanbul
İl Divanı toplantısında,
Demirel 5 milyona ya-
kın işsiz işveren bir ta-
blo devraldıklarını söy-
lerken, İktidarın bu so-
run karşısında "tefka-
lede skentide" olduğu-
nu da ekleyerek, sel gi-
bi akan işsizlik talepleri
karşısında da "Bundan
daha sıkıntılı bir işimiz
yok" diyor. Demirel
bu sözleriyle aynı za-
manda istihdam soru-
nu karşısında pes et-
mekten başka çare
kalmadığını da ifşa
ediyor. Demirel'in bu
konuşmayı yapmasın-
dan önce, resmî olarak yayınlanan he-
men bütün istatistiklerde işsizlik oranı
%6 olarak açıklanıyor, hatta 1992 için bu
oran %7 olarak gösteriliyordu. Devlet iş-
sizliğin boyutlarını sergileyebilececek ara-
ştırma ve istatistikleri pek sevmiyor!

DiE'nin her yıl 500-600 bin yeni işgücü
arız olara Türkiye'de ne yıldır işgücü arız-
nın değişmediği varsayımıyla işsizlik ra-
kamları hesaplanıyor. Gelince işsizlik
bütüklü huzi nüfus artışı da bu hesapla-
matması devlet'in işsizlik rakamlarında
bile açığızın bir örneğidir.

İşler pek tükürde değil

Ülkemizde artık ekmeğin aslanın ağzın-
da değil, midesine kaçak oturdu. Ortala-
ma olarak her yıl 500 bin kişiye iş sahası
açılmak zorundayken, bu rakam bir yıl
boyunca yalnızca 80-90 bin civarında
kalıyor. Aradaki fark ise bir sonraki yıl
devriliyor. Yılları yıllara kovaladıkça, bu
rakam katlanarak büyüyor ve korkunç
boyutlara ulaşıyor. Devlet Planlama Teş-
kilatı'nın 1992 yılı programı içinde yer
alan "Yurtiçi İşgücü Piyasasında Geliş-
meler" araştırmasında yer alan rakamlar
bu trajik tabloyu net bir biçimde ortaya
koyuyor. Bu tabloya göre, ülkemizde
işsizlik oranı %20'yi aşmış, bunların
içinden SSK'dan yararlanabilecek işle-
rin sayısı ise ancak 3 milyon 270 bine
ulaşabilmıştır. Kendi bransında çalışmak
isteyen her kedi künden bir işe işsizdir.

İşsizliğin varlığı bu boyutun yanı sıra,
giden atımlar tüm hızıyla sürüyor. Petrol-

ik tarafından yapılan bir araştırmada, 8
aylık zaman içinde çeşitli sendikalarla
yüz 64 bin 231 işçinin işten çıkarıldığı
açıktı. İktidarın işsizliği "tormaze hava-
le" edeceği söylemesi ise dağın fare
doğurmasının ötesine geçemedi.

İşsiz çok, işçi ücreti az

Ülkemizde işsizlik denince ilk akla ge-
lebilecek bir diğer önemli nokta da, iş
bulma şansına erişimlerinin, emekleri-
nin ve alimlerinin yok pahasına satın
alınmasıdır. Bununla da "üzün, emekçi-
ye adeta "Bahat ararsan mezarı" de-
mektir. Bu durum ise, emekçi halkın
maddi olarak sömürülmesinin yanında,
sosyal alanda da "ahlaki çürümeye" be-
raberinde getirmekte, "benim memurum
işini bilir", "ben zenginleri severim" anla-
rını bu çürümeye ve yoz-
laşmaya teşvik etmekte-
dir. Sendikaların ve
sendikal faaliyetler ne-
de niyle işten çıkarılanların
oranının %20'lere yak-
laşması, yani burjuvazi-
nin uzcu işçiyi servise
bu ortamı hızlandı-
rmaktadır.

İşsizliğin çözümü: "Müz- zik"

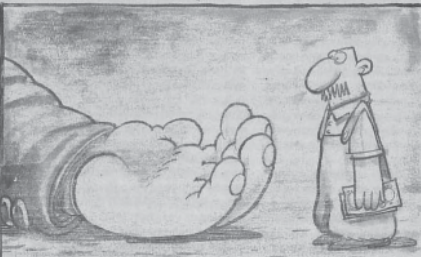
İktidarlar için ülkemizde
işsizliğin yüzünden çı-
kılmaz noktaya gelmiş-
tir ki, bu sorun karşın-
da devletin kurumları
pe sapa gelmez "önere-
li" yapabilecek kadar
ileri gitmişlerdir. Bu-
nun içine bir örneği iş
ve İşçi Bulma Kurumu

İzmir Bölge Müdürü Aziz Taşkın, "Yeni
yıldan itibaren bilimsel olarak seçilmiş,
stres azaltıcı ve rehabilitasyon müzik
yayını yaparak bekleyen işsizleri eğite-
ceğiz" diyerek verdi. İşsizlik sorunu kar-
şısında elleri kolları bağlanırlar, adeta
can haviliyle "ölümün kaçması duaya" in-
diyor. İş ve İşçi Bulma Kurumu bu karar
almakla, her şeyden önce işsiz olanların
nedeniyle marjinalize bozuk olan insanları
rahatlatmaya, iş için bekleyen işçileri ya-
yınlamanın müzikten fayda vermedikçe he-
met olacak, hem de bir anlamda tedavi
edememiş. Yani bir tapla iki kug vura-
cakmış. Dansı diğer şehirlerdeki işsizle-
rin başına!

Bal bal demekte aziz tatlı olmaz

İşsizlik sorununu müzik yayımlayarak
çözme yi, işsizliğin çarkı tekerleri ortadan
kaldırması planlanarak, bal bal diyerek
ağız tatlandırılması yapıyorlar... Bugün,
işgücünün sömürülmesinde dünyada
benzeri ülkeler arasında "önemli bir yer"
tutan Türkiye'yi uzcu işgücü cenneti ha-
line getirecek halka her türlü somurtu ya-
ve gören, onu ahlatı çokluk ve dejen-
rasyon içine iten devlete ve düzene kar-
şı, başa gelen çekil demek gerek. Bizler,
başta getirenin ve baştan atıcının
olmanın da kendimiz olduğumuz, buna gü-
cümüzün yettiğini, ancak bunun için or-
gütlenmek ve mücadele etmek gerektiği-
ni, bunun için yola koyulacak, iktidara da
"gelm almayan atın olumunun
yok" olduğunu gösterebiliriz. ☐

Vergi reformunu Alicengiz oyunu

M aliye ve Gümrük Bakanlığı tarafından hazırlanan ve çeşitli düzenlemeleri
içeren bir "vergi paketi" adeta "ülkeyi vergi cenneti olmaktan çıkaraca-
ğız" imajıyla vergide toplumsal uzlaşma sağlanacağı söyleniyor. Bütün
bunların yanı sıra da "Vergi adaletini" gerçekleştireceğinden dem vurul-
yor. Hazırlanan taslağın özünde ise gelir vergisinin belirli oranlarda azaltılacak
KDV'nin %2 oranında artırılması var.

Bu düzenlemeler 27 Kasım'da Ankara'da yapılan "Vergide Toplumsal Uzlaş-
ma" Konferansı'nda da anlatıldı.

Yapılan bir "Alicengiz oyunu"ndan farklı değil. Bu oyunun konusu ise tekeli
burjuvazi arasında yeniden avantaj sağlayacak grupların çıkar çatışması. Yapı-
lacak olan da devletin vergi alabildiği tekeli kesilmeye "Şey vergisini" ödeyin, biz
sizin yükünüzü hafifleteceğiz. Tefeci, spekülâtör vb. kesimlerden de vergi almak
çalışacak, bu yönde düzenlemeler yapacağız" diyor. Vergisi peşinen kesilen özü-
retti ve masgeli emekçilere de duygu sömürüsü yapıyor. "Bu iş sizin de yararın-
za" mesajı verilmek türpüden nötrale edilmiş amaçlanıyor.

İktidar ve tekeli burjuvazi kendi arasında birbirlerine çok kirparak karşılıklı
manevralarla "Biz birbirimize lazımsız, karşılıklı tavizler verelim ki, siz de kazanın,
biz de kazanalım" diyorlar. Bu manevralara burjuvazinin değişik kesimlerinden
her biri "vergi adaletini" tımar etmiş kendine yontmaya cabalarken, iktidar da iki
yakasını bir araya getirmeye çalışırken, verginin karşılıklı karşılıklı vergi gelirlerini biraz
daha artırmak istiyor. Yapılan işin özü bu. Bir bardak suyla kopartılan fırtınanın
da...

Demirel'in "Herkesden değil, takati olanlardan, takati nispetinde vergi alınması
gerekir" demesi artık kimsenin gözünü boyamıyor. Yediden yetmişe herkes
vergi dedirgide ilk akla gelenin ücreti ve masgeli emekçilerin olduğu biliyor.
"Enflasyonist ortamın vergi kaçırması zorunlu kıldığını" söyleyenlerin dedir-
bakanı, "Vergi kaçırıyorlar ama ev ve işyeri yapıyorlar. Vergi kaçırarak sayesinde
memleketi taşıyorlar işler yapıyorlar" diyor. "Yeni cumhurbaşkanı olduğu bir ülkede
"vergi reformu"ndan emekçi halk yararına bir şey beklemek kuzuza teslim edilen
kurtarıncı insan beklemeye benziyor. Zaten "Vergi reformu"nun ne menem bir şey ol-
duğu içi IMF'ye gösterilecek onun sayısını alımsızdan belli değil mi? ☐

On yılda yaklaşık 40 milyar dolar borç ödeyeceğiz Emperyalizme para yediriyoruz

■ Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığı
önümüzdeki yılcağın 11 yıllık süre
içerisinde ödeyecek olan dış devlet
borcunun miktarını yaklaşık 40 milyar
dolar olarak açıkladı. Bu açıklama
göre dövize ödeyecek olan dış borç-
larda ağırlık 1995 ile 1996 yıllarında
yoğunlaşacak.

■ Ayrıca 1992 yılının ikinci yarısında 1 mi-
lyar 948 milyon dolar ödenirken, bu rakam
1993 yılının 3. yarısında 3 milyar 737 milyon do-
lara yükseleceği açıklandı.

■ Tabii bu miktarlar, bu süre içerisinde
yeni borç alınmasıyla kaydıyla belirlen-
en rakamlardır. Ülkemizde iktidarların
emperyalizmin kurugunuza takilip gi-
mesinin diyetini halk ödüyor. Çünkü
ödeyecek dış borcun acısı halktan çı-
kanıyor. Kendi halklarına karşı eli
sıkılığı tannan devlet, sıra emperya-
lizme gelince parayı kıymaktan sakın-
mıyor. ☐

DİS BORÇ ÖDEME TAKVİMİ

1992 (Son 6 ay)	1 milyar 948 milyon \$
1993	3 milyar 737 milyon \$
1994	3 milyar 751 milyon \$
1995	4 milyar 662 milyon \$
1996	4 milyar 560 milyon \$
1997	3 milyar 860 milyon \$
1998	2 milyar 580 milyon \$
1999	1 milyar 768 milyon \$
2000	1 milyar 561 milyon \$
2001	1 milyar 123 milyon \$
2002	800 milyon \$
TOPLAM	35,6 milyar \$

Faşizm "ulusal mutabakat" sağladığı düzene göreğinden bağımlı tüm kurum ve işleriyle bağlantılı halka karşı toptenkün savaşa hız veriyor. "İç hareket" adı altında saldırılarını artırıyor. Giderik iktidarın gücü MGK ve kontrgerillaya daha fazla "ayıyor. MGK ve kontrgerilla odağında enitenen faşist güçler, devrimci ve ulusal mücadele karşısında tek çare olarak daha fazla terörle zorluyorlar. Ama bugün avamızın ölümlük engelleri salt düşmanın önümüzde diktiği engeller olarak görünmemek gerek. Faşizmin engellerini idüğü kadar ki kim zaman daha çok endi küçük burjuva yanlılarımızdan kayı-aklanan sorunları, engelleri aşmamız erakıyor.

Küçük burjuvazi zaafları konusunda görüldüğünden daha inatçı ve di-çengildir: Örgüt disiplini kolektivism, irteliklik ve sonuç alma yerine baş-ozuk, kendi bildiğini okuma, kısırlık, başarsızlık ve gerekçeliliği sarılır. Küçük bağlanlarıyla bütörleri, bunlarla yetinmek ister. Bu ve diğer özellikleri ile bugün savaşımdın önünde kendi küçük burjuva zaaflarını, hastalıklarını dikenler objektif olarak ihanet içindeyler. Ancak böylesi tavırlara asla izin verilmeyecektir. Gerillanın, silahlanan milislerin görevi savaşımdır. Bir gerilla savaştan kaçarak yaşayamaz. Süratle pratüğe yönelmek yerine bir yere sıkıyıp kalıp gelişmemenin, yeni katilim ve mevziler yaratama-nının sonucu imha olmaaktır. Savaşın kuralı budur.

Düşmanın "beynimizi dağıtma", "bel-imizi kırma" amacıyla saldırıya geçtiği bir süreçte, ona verilecek en güzel cevap savaşı yaygınlaştırmaktır. Devrimci hare-ketin her yerde, kırdı, gheride, dağda, ovada, fabrikada, sokakta, okulda oldu-ğunu, köklerinin derinlere uzandığını

manı bulundukları alanlardan tecrit et-mek, tamamen dışından bir güç konu-muna düşürmekle cevap veremlerir. Kar-şı-devrimci denetim ağına dağıtmak, dar-beler vurarak faşizmin en zayıf yanını açığa çıkarmak, düşmanın üç-beş işbir-liği, vatan haini, sömürücü, asalak oldu-ğunu ve kitleler nezdinde hiçbir itibarının kalmadığını, siyasal olarak tükendğini, tam bir köçük yasadığı göstermek ge-rekliyir. Bu, savaş cephesinin gelişmesi ve hızla yayılmasıyla bağlıdır. SDB'lerin eylemleri karşısında emniyetin başta bir-ni "koruma" için sıyrın düşman, milislerin daha yalgın biçimde vurmaya başlama-sıyla, hem gücünün daha büyük bir bölü-münü "koruma"ya ayıracak, can derine düğerek daha çok savunmada kalacak, hem de silahlı gücünü nereye sevkedi-p nerede yoğunlaşması gerektiği konusun-da şaşkınlığa düşecektir. Şimdiden bun-tun telaşını yaşıyor.

Kır ve şehir gerillası, milis güçleri ve kitlese şiddet düşmanı yıpratıp, moral-ma çökerterek, kabuğuna çekilmeye zorladıkça, bu gelişme halk kitlelerine daha fazla cesaret verecek, halkın devrimci harekete duyduğu güven gelişcek, savaşa katılmaları büyük bir hız kazandı-racaktır. Emekçi halk, devrimcileri düş-man karşısında daha güçlü ve yaygın, daha kararlı ve cüretli silahlı bir güç ola-rak görmek istiyor. Savaşa katılması için buna ihtiyacı var.

Bütün diktatör gerillayı yaima ve ki-telleri savaşa katma noktasında toplan-malıdır. Faşizme karşı sürdürülen devrimci şiddet politikası bir kez daha ki-tellerin önünü açacaktır. Bu perspektifle silahlı eylemler kitlelere cesaret, güven ve perspektif sunmalı, kitlelerin şiddetine yön vermelidir. Kitleler şiddetin yaptır-ım gücünü, değiştiriciliğini bizzat ha-yatın içinde, devrimci şiddet eylemle-

Savaşmayı daha

göstermek.

Devrimci hareket bugüne kadar esas olarak gherilerde ve SDB'lere dayanarak yükselttiği devrimci şiddeti, kır gerillası ile kırsal alanlara da hızla yayıyor. Kır gerillalı birlikleri bu sorumluluğu yerine ge-tirme cüret ve kararlılığını mutlakla göstermelidir. Yine, gerek kente ge-rek kırdaki milis örgütlenmelerinin olu-ğuna tamamlamak ve devrimci şid-deti tüm alanlara da yaygınlaştırmak sü-rece ilişkin temel bir belirlemedir.

Savaşı salt gerilla savaşı olarak ele almak dar, kısır bir anlayışa hapsolmek tir. Devrimci savaşı, halk kitlelerini de sa-vastıran, onları savaştan aslı unsurları ha-line getiren bir anlayıştır. Karşı-devrim güçlerinin devrimi boğmak için her türlü araç ve yöntem kullandığı süreçte, devrimciler elindeki tüm silahları, tüm mü-cadele yöntemlerini kendi zenginlikleri içinde kullanmalı, düşmanı gücüne düğür-meye bakmalıdır. Olgarışının çıkara da-yalı savaşa gücü karşısında mücadele araç ve yöntemleri zenginleştirilmedi ölü-de, silahlı savaş geliştirilerek düşman za-yıflatılıp gücün düğürlebilir.

Düşmanın ajan-muhbir ağıyla devrim-ci güçlerin etrafını örmeğe çalıştığı ve si-lahlı güçleriyle tüm alanları denetimi al-dında tutmak için kafa yorduğu bir ge-rektir. E halde devrimciler de buna düğ-

Kır ve şehir gerillası, milis güçleri ve kitlese şiddet düşmanı yıpratıp, moralma çökerterek, kabuğuna çekilmeye zorladıkça, bu gelişme halk kitlelerine daha fazla cesaret verecek, halkın devrimci harekete duyduğu güveni geliştirecek, savaşa katılmaları biiyik bir hız kazandıracaktır. Emekçi halk devrimcileri düşman karşısında daha güçlü ve yaygın, daha kararlı ve cüretli silahlı bir güç olarak görmek istiyor. Savaşa katılması için buna ihtiyacı var.

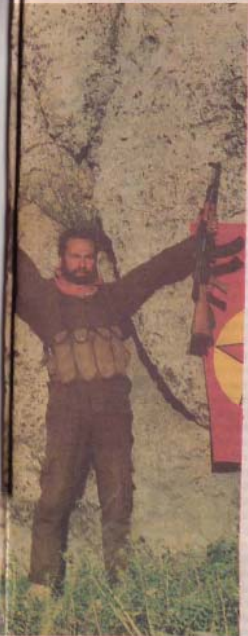
rinin sonuçlarını, kendi gücünün nele-ri başarabileceğini göstermek gerek-tir. Özellikle, halkı faşizme karşı şid-det kullanmaya sevk etmek, gösteri ve eylemlerde yasallık sınırlarını aşp meşruluk doğrultusunda şiddet kulla-nımına alıştırma erelenmek bir ge-revidir. Kitleler diğer araçlarla birlikte şid-det kullanmayı da öğrenmelidirler. Halk kitlelerinin şiddetinin önünde hiçbir güç duramaz.

Devrimci şiddeti kitlese şiddetle bir-leştirmenin zemini bugün her zamanki-den daha çok vardır. İşçi, memur sokak-ta, Kırta halkı ayaktaadır. Hük şaşpaların, işkencelerin, infazların, Hük halkına yö-nelik saldırıların, işten atma ve göçkon-du yıkımlarının arttığı, saçm meydan-larında halka vaat edilenlerin hiçbirinin ye-rine getirilmediği böylesi bir süreçte, ki-telse tepkileri doğru bir önderlikle radikal-leştirmek, reformist beklentilerle harcama-sına izin vermemek gerekliyir. Bu noktası cüretli ve atılmalıyız.

Artık binler-onbinler halinde çocukla-ryla, eşleriyle, işçi-memur dayanışması bilincıyla harekete geçen kitlelere, onle-riye dikilen barikatları çatarak aşmayı öğretilmelidir. Ve en önde biz olmalıyız. Kırdı ve gheride gerilla ve emekçi kü-li-küldü ölüme mücadeleimiz hedeflerine ulaşacaktır.

Gerilla savaşın yaratıcısıdır. Ve emek ve sabrın en

Gerillayı Yaşatan Halktır

Gerilla savaşının bilinen, klasik tanım; madde-teknik donanım, silah, teçhizat, lojistik destek ve insan gücü olarak küçük silahlı bir çakırdığın kendisinden sayıca ve silah olarak çok daha güçlü bir orduya karşı vur-kat esasında dayanan savaşdır. Ancak devrimci bir örgüt için bu tanımlama kitle desteği ile birlikte bir anlam kazanır. Bu, gerillanın bir fokoya dönüşmesi, hantallaşıp savasçılık ya da halktan kopması, süreklilik kazanması ve düzenli ordulara geçiş için şarttır. Aksi, geçici güçlenme yerine kısırdönüşüye hapsolme ve giderek etkisizleşip yok olmaya götürecektir. Dünya pratiği, Latin Amerika gerilla hareketlerinin birçok bunun sayısız örneğine tanıklık.

Devrim mücadelesi strateji, taktik, plan, program ister. Yaşam plan-programları beklemek. Sovyet-Çin devrimleri tarihi incelendiğinde, kimsenin önceden görmedikleri birtakım gelişmelerin büyük patlamalara yol açtığı, halkların devrim kanalımda aklama bağladığı anlarda, yaşamın her bir ayın yıllara bedel tecrübelerle dolu olduğu görülür. Bu anlamda toplumların gelişimi kısırlara hapsedme olanağı yoktur. Toplumlar ve emekçi sınıflar, mücadelelerin doğum sancılarını başlangıçtaki zorlukları aşip savascan örgütlü bir halk olarak tepeye tırmandıkları sonra, tipki yokluştan aşağıya kırılan bir cismin hizalanarak yuvarlanması gibi süratle devrime akarlar. Türkiye gerilğine bakan kimselerin bugün hala felaket tellallığı yapmaları, toplumsal gelişim yasalarından habersiz olduklarıdır.

Bugün ülkemiz dünyada devrim dinamikleri en güçlü alanlardan biridir. Sosyalizmin büyük prestij yitirdiği, bazı gerilla hareketlerinin iktidar mücadelesinden vazgeçip silah bıraktığı bir dönemde bu

Devrimci hareketin siyasal arenaya çıktığından bugüne izlediği eylem çizgisi de, emekçi kitleler tarafından saygı ve takdirle karşılanmış, kabul görmüştür.

Eylem çizgimiz ve hedeflerimizin netliği, devrimci adaletimiz, düşman tarafından da bilinmektedir. Bugüne kadar eylem çizgimizi bulanıklarlaştırma, karalama amaçlı her türden çabaya karşın bu başarılamamıştır.

min kırda-şehirde kısa sürede gerçekleşecek birkaç büyük çatışma ve silahlı ayaklanma ile "ha deyince" gerçekleşmeyeceğinin bilincindeyiz. İleride doğru yeni adımlarla birlikte her dönem kendine özgü sorunları olacaktır. Bu nedenle kısa vadede devrim hayalleri içinde değiliz. Ama "düşman sayıca ve teknik olarak güçlü, kitleleri örgütlemek zor" diyerek nesnelliliğe teslim olmuyoruz. Aksine, büyük bir sabırla ve o büyüklüğe de aşan bir inatlıkla, azimle çalışıyoruz. Halk ve savaşı kazanma mücadelemiz ödediğimiz kurullar üzerinde yükselmektedir. Zorluklar olmadıkça, hedef ödenmeden bunu başarmak mümkün değildir.

Savaşımızın Karakteri Halkın Tam Desteği Kızanma ve Dinamikleri Taşımadıdır

Emekçi halklar nezdinde düzenin inandırıcılığı kalmamıştır. Hiç kimsede geleceğe güvenle bakmıyor. Ancak şu da bir gerçek ki, yürüttüğümüz savaş giderek kitleselleşse de, bütün halk tabakalarını örgütleyip harekete geçirmek çok daha fazla emek ve bedel isteyen bir iştir. Milliyetçi Türk hareketinin sekiz yıllık savaşı ve devrimci hareketin devrimci şiddet eylemleri, Türkiye halklarının 12 Eylül'ün yarattığı depolitizasyon ortamından çıkmasını, tüm sınıf ve katmanların kendi ekonomik-demokratik talepleri doğrultusunda da olsa eylemliliklerini getirmesine sağlamıştır. Ve bu ortam giderek daha siyasallaşmakta, devrimci mücadeleye bir değişim göstermektedir.

Devrimci hareket kitlelerin taleplerini dile getiren silahlı eylemleriye halin seli olması ve giderek kitleler içinde kök salması ve hedefleriyle devrimci halkın nazım elinde bulundurma, onların ruh halini yakından bilmesi ile avantajlar elde etmiştir. Devrimci hareket mücadeleye kesintisizlik, en zor koşullarda dahi bedelleri ne olursa olsun halkın içinde olmanın, sözünde durmanın, düşmanla uzlaşmanın ve direnişin adı olmuştur. Bizi halkımızın başından kökçektiren budur.

Devrimci hareketin siyasal arenaya çıktığından bugüne izlediği eylem çizgisi de, emekçi kitleler tarafından saygı ve takdirle karşılanmış, kabul görmüştür. Eylem çizgimiz ve hedeflerimizin netliği, devrimci adaletimiz, düşman tarafından da bilinmektedir. Bugüne kadar eylem çizgimizi bulanıklarlaştırma, karalama amaçlı her türden çabaya karşın bu başarılamamıştır. Birtakım cezalandırma eylemleri sonrası devlet yetkililerinin

iyi öğrenmeliyiz

öneridir.

dinamizmin varlığı çok önemlidir. Birçok ülkede reformizmin egemenlik kurduğu, barış görüşmeleri ve silah bırakmanın neredeyse "moda" haline geldiği bu dönemde, ülkemizde silahlı mücadeleye verilen desteğin artması, kitlesellik kazanması basit, sıradan bir gelişme değildir. Çünkü ülkemizde devrimci hareket başkalarının yanlışlarının fatrasını ödemek zorunda kalmama karşın ayakta kalmayı, mücadeleyi geliştirmeyi ve Türkiye halklarının görüşünde taht kurmayı, emperyalizmin şimşeklerini üzerine çekmeyi başarmıştır. Bu, 1990'lı yıllarda dünyada hemen hemen bir başka örneği olmayan gelişmedir. Ulusal ve sınıfsal mücadeleye boylesi bir gelişme dinamizi veren ülkemiz bir devrime gebedir. Bu anlamda Türkiye'li Marksist-Leninistler bugün tarihsel bir misyonu sahiptirler.

Şehitliklerin ve onların yarattığı, direnme, düşmanla uzlaşma, teslim olma gelenekleri bu misyonun bilince çıkarıldığını göstermektedir. Ancak bu gün henüz savascan bağdaşmaz. Devrimci iç savaşı yaygınlaştırmak geliştirmek, geniş kitleleri bu savaşa katmak ve giderek orduların belirlenen hedefleri. Bununla birlikte düşmanın son ana kadar faşist terör ve katliamlara baygıvrup ayakta kalmaya çalışacağı, kitlesel kabarcığın savaş içinde de gel-geli olacağı ve devrim

Savaşı salt gerilla savaşı olarak ele almak dar, kısır bir anlayışa hapsolmektir. Devrimci savaşı, halk kitlelerini de savasçıran, onları savascan aslı unsurları haline getiren bir anlayıştır. Karşı-devrim güçlerinin devrimi boğmak için her türlü araç ve yöntemi kullandığı süreçte, devrimci ellerindeki tüm silahları, tüm mücadele yöntemlerini kendi zenginlikleri içinde kullanmalı, düşmanı güçten düşürmeye bakmalıdır.

açıklamalarında cezalandırılanları "siyasi şubeden olmadıkları ve adlarının işkence olaylarına karışmadığı"nın belirlenmesi bu gerçeğin ifadesidir. Bu çaba faşizmin devrimci adalet karşısında kendini aklamaya çalışmasıdır. Böylesi ölümü bir imajın yaratılabilmesinden netli; devrimci örgütün şair olduğu adalete duygu-su bu konudaki duyarsızlığı, savasçıların bu yönde de eğitilmesi ve eylemleri sırasında pelişen istenmeyen sonuçların üzerine gitmekle ırarsdır.

Devrimci örgütün eylem hedeflerinin netliği, halka zarar vermemek konusunda ki titizliği nedeniydi ki, düşman dahi DEVRİMCI SOL'un hakkını teslim etmek zorunda kalmıştır. Emperyalist savaş döneminde İstanbul Doğalgaz Boru Hattı plantlarının DEVRİMCI SOL'un eiline geçiğine ilişkin basında çıkan haberler karşısında bir MIT yetkilisinin bu gerçeği şu şekilde ifade etmek zorunda kalması anlamlıdır: "Örgüt bu bilgileri bir şantajda doğulturmuş neyi söyle bilmiyoruz. Ancak örgütün siyasal çabası nedensizden yabadaş yönlük bir eylemleri olmayacağından eminiz. Daha önce gerçekleştirdikleri bombalı eylemlerde kimsede olma. Çalışanları ya uyardılar ya da çıkartıp bağladılar. Vatandaşlara zarar geleceğini sanmıyoruz. Ancak bir eylem halinde devletin uğrayabileceği zarar çok büyük

olacaktır." (22.12.1990, Milliyet)

Yine düzenin halka sunduğu yoz, kokuşmuş yaşam biçimi karşısında savaşıncıların kahramanca direnişleri, onları yaşamlarıyla DEVRİMCİ SOL gördük daha geniş halk kitlelerinin umudu olmaktadır.

Biz "yani insan"ı temsil ediyoruz. Başarılarımız büyümeye, düğmandan daha hızlı kokuşmaya bağlıdır ve bugün için hızımız yeterli değildir. Bizler küçük ve sıradan birkaç başarıya yetinen insanlar olamayız. Büyük atlımlara, devrime "açık" duyumayan, bunları özleyip bilincinde olmayan savaşıncıların sonu er-geç düzendir. Böylesi kitleleri düzeltmede mücadele kaçınılmaz olacaktır. Bu nedenle yapılmayan, yerine getirilmeyen görevlerin gereklerini bulmak hiçbir anlam ifade etmiyor. Gelişmede, görevimizin yerine getirilmesinde ve düşmana vurulmasında devrimci ruhunu koruyanlar daha yapmaktan fazla korkmamalıdır. Hata ve eksiklikler peşinase gelmiş, savaşmak, daha yapmaktan ve ölmekten korkup halkına ve yoldaşlarına ihanet etmekle kısılanamayacak kadar daha onurlu bir devrimciyiz. Eylemin türünü hiçbir kayıp vermemiş üze-re kulanılan düşmana vuramaları kadar diğer bir sonuç yoktur. Böyle bir anlayış yarattığı insan tipi, korkak, ilkesiz ve onursuzdur. Sonuçta örgüt kararları ve içilen atları böylesi bir anlayışla değil, buşunun için bizim gerçekçilik ve "gülm, gördüm, olmadı" gibi birtirici söylemler yerine, inatçı, yaratıcı ve bağarmayı ilke edinmiş savaşıncılara, daha fazla çörete iyicimiz var, savaşı gelire-tirecek olan budur. Büütün çabalanızda, gerçekler vermemize rağmen istediğimiz ölçüde mesafeye katılmadığınız, önümüzde kuyduğumuz hedeflere tam olarak ulaşılmadığı söyleyemiyoruz. Neden? Bu ko-nuda karamsarlığa kapıldığınız düşünük ve hatalarımızın nerede olduğu bulamı-yız ve bunun için de fazla uzlaşa gitmeye gerek yoktur. Öncelikle kendimizi sorgu-lamalı, eksik ve hatalarımızı açıklayı-rekile için yoldaş koymalı, her şeyden önce de onların üzerine acımasızca gitmeliyiz.

Halka Güven Verme

Güçlü-Savaş Bir Yaratıcı

Örgütlenmişliğin Mükemmeli
Sürekli faşizme egemen olduğu bir ülkede, silahlı temelde yürütülen iktidar savaşıncıların her koşulda ayakta kalabi-lecek sağlamlıkta bir yaratıcı olduğu gö-şüylebilir.

Kitlelerin savaşa doğrudan aktif ve yo-ğun olarak katılmadığı, tepkilerini mem-nuniyetlilikleri oranında dile getireme-dikleri koşullarda halki harekete geçme-nin yolu, onlara güven vermektedir ge-nelini. Güven vermenin yolu ise siyasal ve tarihsel olarak hakkı olanın aynı zamanda güçlü olduğu göstermek ve bunu özlilikle ifade etmektir.

Başlangıçta düşman karşısında tutun-maya çalışarak, kayba tahammülü olma-yın getirilen başkanı, kendisinden çok daha güçlü düşman karşısında yerini, za-manını kendisinin belirlediği vur-kaç eylemleriyle be-mektedir. Ancak bu, a-ra-dır vurup üş-üş atması değil, sürekli vurmayı karşı ko-ur. Önüne hedefler ko-yup savaşa kalka yormayanlar düşmana vurmak ve yenmek adına "istihbarat yolu" di-yebilirler. Hatta onlarıze polisinin geçirdi-ğince, birinde jandarmasın karakolunun, işbirlikçilerin bulunduğu kadar vurulacak hedef bulamayabilirler. Oysa düşmanla daha sık karşı karşıya gelmek, onunla

daha uzun sü-reli çatışma-la-rı girmek, düşmanın im-hasına yön-el-mek, gelimek için izlenmesi zorunlu olan bir yoldur. Ve bugün şehir ve kır gerillası bu adımı at-mamıştır. Gerilla-ların başarisı savaşa ve düş-mani imha e-tirilmesi motive olmaktan, cü-retli ve atılan çıkışlardan, iyi bir istihbarat, iyi bir planlama ve plani eksiksiz uygulamaktan ge-ter. Yani her şeyimizze hazır olmak, düşma-nın her an açış-ını kışlamak ve eylemleri ör-gütlenmesini

ciddiyet almak gerillanın doğal davranış-ı haline almıştır. Bir eylemle başarıyla gerçekleştirilmesinin temeli programı ol-mayı, istihbarat, planlama, eylem ve geri çekilmeyi bütün ayrıntılarıyla ortaya ko-ymayı ve koordinasyona uyumlu olmayı gerektirir. Bu yüzden eyleme an yüksek ciddiyet ve titizlikle hazırlanmalıdır. Eylem alanını ve düşman güçlerinin konum-lanmasını iyi tanımalıyız. Eylemi gerçek-leştirmek her çalışışa hesaba katarak savaşıncıların, teknik donanımını sap-tırması, eksiklik durumunda tutunabi-lecek ve geri çekilebilecek her çalışışa karşı alternatif planlar belirlemeli, geliştirmeli-yiz. Büütün bunların başlanabilmesi an başta cesaret, soğukkanlılık ve atıl-ganlık donanımı bir komutanlıktan ge-çer. Soğukkanlılığın yitilmesi çatışma-nın daha büyük yenilgiye mahkum ol-ması demektir.

Tüm dünyada devrim tarihlerinde olduğu gibi, savaşı kazanmak için DEVRİMCİ SOL savaşıncıları da inanılmaz fedakarlık-lar, kahramanlıklar yapacak, tüm yarat-cılıklarını kullanacaklardır. Şehitlerimiz bunu dünyada devrimleri pratiğinde örne-klerine çok az rastlanıran, fedakarlık, cesa-ret, örgütüne bağlılık örnekleriyle kanıta-mışlardır. Bir komutanın, önemli bir üs-şün/mevzının savunulması için, bir ya da birçok yoldaşının ölümlüye sonuçlanabi-leceğini bile bile "burada kalacak ve son-merminize kadar burayı savunacağınız" demesi ya da düşman salılarına yönelik bir intihar eylemi sadece romanlarda ya-şamış/yaganacak şeyler değildir. Sava-şın, ideallerin büyüğüdür bu... Adalet ve yoldaşlık duyulmuş, halk sevgisi

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

Halkın en iyi değerleri gerillanın başında toplanıyor. Ve gerillayı halk yatıştırıyor...

ve devrim için kendimizi feda edebilemek, hep-si bir arada toplanıyor.

Gelişmelerde anında adapte olan, hareket kabiliyeti yük-sek bir örgütün insanları kendilerini bu şekilde yetiştir-melidirler. Örgü-tlenmiş devrimci SOL savaşıncıların düşma-na gereken cevabı anında vermesi, 16-17 Nisan'da böy-lesi bir gele-neğin yaratılması olmu-lu bir de-ğerdur. Savaşta psikolojik üstün-lük elde tut-mak açısından bu durum son derece önem-li-dir.

Devrimci bir örgüt yeni değerler, devrimci gelenekler, devrimci bir ahlak yarattığı anda hedefine ilerler, kalıcılaşır. Bu moral değerlerin savaşıncıların verilmesi sabırlı bir teorik ve pratik eğitimin yanı sıra, moral eğitimi de sürekliliği gerektirir. Moral eğitime yoldaşlar arası sık ilişkiler-den, usul özlükler ve halk kültürüne, sosyalist değerler kadar olumlu, devrimci olan her şeyden yararlanılabilir. Özellikle bir komutan böyle düşünmelidir. Yine, savaşıncı, halk kökeninden ve özelliklerin-den kopturmalıdır. Bir de savaşı bir sı-nat olarak kavrayıp tüm insanlarını yik-kinleştirip, çeşitli alanlarda uzmanlaştı-ran geliştiren bir örgüt önemli bir avantajla sahiptir. Devrimci hareket bu konuda eği-tim büyük önem vermektedir. Aynı şe-kilde tüm savaşıncıların savaşıncı ve tekniklerini araştırıp, her türlü tek-nik araç-geçeren yararlanmasını bi-le, yoldaşlarını bu konuda eğiten, planı-programı çalışan, önüne uzun vadeli hedefler koyan bir kafa yapı-sına sahip olmalı, zaman geçirmeden bu konudaki eksikliklerini tamamlamalıdır.

Günlük gelişmelerde göre plan-pro-gram ve hedefler belirlenip günün peş-i-den koşan bir savaşı örgütü düşüne-mek. Aksine, günlük gelişmelerde mu-da-hale eden, sıkla vadedi plan ve pro-gramları orta ve uzun vadeli hedeflerine tabi kılarak yürüten bir örgüt, savaşı içinde başarılı olur. Savaşın merkezi olarak eğitimi de bu noktada önem kazanır ve genel olarak en iyi okul savaşıncı kendisi-dir.

Yeni Örgütlenilen Alanlarda Savaşçılar Daha Fazla Güçlükler Bekliyor

DEVRİMCİ SOL'un şehir gerillası-ğında konusunda uzun yıllara dayanan bir deneyimi olmasına ve bugüne kadar büyük bedeller ödemesine karşın hala darbeler alıyor olması, yeni örgütlenilen alanlarda bu bedellerin daha büyük olacağını da gösteriyor. Buna hazırlıklı olmak, ama kayıplar kadar olarak da görülmelidir. Kayıplar verilecektir, amaç bunu en as-gariye indirmek. Ancak bunu en az in-dirmek, ilkel, disiplinli yaşama bağlıdır.

Buün henüz bir gerillasızlık konusun-da önemli düzeyde pratik eylemlerle ya-şamamış olan DEVRİMCİ SOL savaşıncı-larında bu nadirlerle daha büyük görevler düşmektedir. Yaşamamış olan pratik deneyimlerimiz ve başka örgütlerin ve diğer ülkede devrimlerin bir gerilla deneyimleri iyi öğrenmelerini. Bu yapıldığıda ise sıfırdan başlanmamız oluncaktır.

Güçlüklerin aşılması ve el atılan yeni alanlarda yeterli savaşıncı geliştirmek, bu alanlardaki DEVRİMCİ SOL savaşıncı-ların kararlılığın, başarıya bilincine, tutu-ğuna kopma azmine ve inatlılığına bağlıdır. Herhangi bir birimde alanın darbe sonucu ezilen kalan bir avuç insan sa-vışıncı inatla yeniden örgütlenmeye iledi-sini taşımaktadır. Düğmanı atı etmenin, onun saldırılarını boşa çıkarmamın yolu buradan geçer. Bu bir durumdaki darbe yine birinin geride kalan savaşıncı-ğın daha fazla yükü omuzlamaya hazır olma-dır. Savaş ancak bu özvenin ve olağanüstü çabaların üzerinde yükselerek-tir.

Düşmanın her zaman bir adım önünde olmalıdır. Düğman, bizim mü-cadelemiz gelistiktikçe bu mücadeleyi bas-tırma-ğın yeni yöntemler geliştirmek ise-yetebilir. Biz de düğmanın taktiklerini çözümlüyor onlara karşı alternatif taktik-ler üretiyor. İlaak yöntem ve taktiklere takılmadan, bunları her şeyden gün za-nıngileştirilerek cevap verilmelidir. Başarının ve gelişmenin kopulu budur. Düğmanın genişide kalır, onun önümüzde geçme-si ne izin verdiğimizde darbeler peş peşe gelmeye başlayacaktır.

Düşman bu savaşa bir adım önün-de olabilmek için devrimci örgütleri ve öze-likli de DEVRİMCİ SOL'u inceliyor. Bu ideolojisi, örgüt yapıları, örgütü yarattığı kişilik, eylem biçimleri, kullanılan yöntem-ler açısından oluyor. Düğman kurmaylan bunları çözümlüyorlar çıkararak politik-la-bilmektedir.

Örnekte görüldüğü gibi, savaşa kula-nılan taktikler ve araçlar konusunda da aynı ciddiyetle araştırıyor; hatta tek tek eylemleri ele alıyor defediyorları, sonuç-lar çıkarıyor. Bu sonuçları hem eylemi gerçekleştiren devrimci güçler, hem de kendisi açısından yapıyor. Eylemler ken-di hatalarını, nerede açık verdiklerini, za-yı taraflarının neresi olduğunu, doğru hareket tarzının ne olması gerektiğini buluyor. Çıkardığı sonuçları doküman halin-e getirip tecrübeleri tüm birimlere aktarıyor. Hataları bile kullanmak gereği du-yuyor.

O halde, savaşı örgütü de düğman taktiklerini çözümlüyor, bundan sonuçlar çıkararak, kendi eylemlerini defediyorlar, eğitim, propaganda ve gerillanın kurma-larına yöntem ve araçlarını zenginleştiriyor, hataları geçirmeden tizlikle üze-rinde duran, bunlardan sonuç çıkararak, savaşıncı sonuçları, deney-tecrübelerini bir düğmanlaştıran aktaran bir işleyiş ol-maktadır. Zorunda. Savaş bunu dayat-maktadır.

Kitlelerin savaşa doğrudan aktif ve yoğun olarak katılmadığı, tepkilerini memnuniyetsizlikleri oranında dile getiremedikleri koşullarda halki harekete geçirmenin yolu, onlara güven vermektedir. Güven vermenin yolu ise siyasal ve tarihsel olarak hakkı olanın aynı zamanda güçlü olduğunu göstermek ve bunu özellikle pratikte ispatlamaktır.

Savaşta Yaratıcılık Esastır

Savaş silah-tehizlat, askeri-teknik bilgi, lojistik destek, istihbarat, planlama, gizlilik, esneklik vb. pek çok unsuru barındırır getirmektedir. Ama maddi olanakların savaş içindeki yeri abartılmamalıdır. Bu durum olanaksızlıklar karşısında savaşı sürdürmemeyi ya da aksatmayı beraberinde getirir. Yukarıda saydığımız tüm unsurları barındıracak olan da insanıdır. Savaşta belirleyici güç insandır. Savaşı yürütecek insan malzemesi, üstün moral değerlere sahip olduğu anda tüm eksikliklerin, zorlukların ve yoksullukların üstesinden gelebilir. Düşünce ve yaratıcılık en güçlü silahımızdır. Savaşın kaderini çoğu zaman silahların gücünden çok, moral değerlerin gücü belirler. Savaş her şeyini adanacak insan unsuru yetiştirmedikçe, her türlü maddi olanaklarımızın önümüşi hiçbir anlam ifade etmez. Sıkça vurguladığımız gibi iyi bir savaşçı olmayan kişi, savaşla ilgili soyut tüm bilgileri baştan sona öğrenmek, daha fazla silah, tabanca, top, bomba ve mermiye ve "Rambo" tanımlamalarına uyacak fiziksel özelliklere sahip olmak yerine, güçlü bir düşünce, bilinç ve haklılığı gerektiriyor. Böyle olmasaydı düşmanı yenmek mümkün olmazdı. Silahı, hiçbir savaş aleti olmayan bir köyüğü, eli sadece baston tutabilen 70'inde bir ihtiyarı savaş içinde nasıl düşünebiliriz? Ama tarih ve gerçeklik bunlara doludur. Burada düşüncelerinin gücü ve haklılık bilinci öne çıkar.

Savaşızın, yüksük bir bilinç ve inanca dönüş, kazanma kendini motive etmiş, zorluklardan kurtulmaya yaratanı, cesur, atılgan, kararlı, inatçı, sabırlı, insiyatüvü, kendine güveni, yüce bir devrimci aklına sahip, bütün bu özellikleri başında toplamış, yani devrimci bir yaşam biçimi olarak ele almalı "yeni insan"ların omuzları üstünde yitilmektedir.

Savaşçı "yeni insan" açısından en önemli şey, bilinç unsurdur. Ancak hiçbir savaşçıının bilincinde olan ve tahsil hakkına inanan insanlar savaşın gereklerini yerine getirip onu sonuna kadar sürdüre ve idealleri uğruş yaşamaları ifade etme cesaretini gösterebilirler. Savaş yüksük bir motivasyonu sağlayan şey haklılık bilincidir.

Savaş motive olmak, kazanacağına tam inancı olan savaşçı yaratıcıdır da. Devrimci iradenin, yaratıcılığın aşacağı hiçbir engel yoktur. Düşmanın karşısında da bizi güçlü kılabilir. Yaratıcılık, savaşın gelişmesinde yeni taktikleri, yöntemleri, düşmanla aley emince zeka üstünü enlem biçimlerini, düşmanın aklına gelmeyecek savaş hilelerini ortaya çıkarıp zenginleştirir, düşmana daha güçlü, sarıncı darbeler vermemizi sağlar. Tek tek cezalandırma, imha etme eylemlerinden, kılla ve karakol baskınlarına, kaçırma, rehin alma eylemlerinden kaçılmazdır. Her onlem düşmanın potansiyel vurucu gücünü ve direniş kırarakına kadar tüm eylemlerimiz büyük bir yaratıcılık ve zeka üstünü emindir. "Devrimci irade bütün iradelerin üstündür" deyşi bu gücü ifade eder. Devrimci SOL'un tarihi bolluk içerisinde bir şeylerin yapılmasına değil, yoklara, eksikliklere rağmen çok şeylerin kurtarılmasına verilcek örnekler doludur. Türkiye'de mücadeleyle birçok "kıl"leri Devrimci SOL armağan etmiştir. Savaşımızda her dönem eksiklikler ve olanaksızlıklar olacaktı. Yaratıcılık saye-

sinde önümüze çok zengin olanaklar serilecekti. Yaratıcılığın aşamayacağı engel yoktur.

Karakol, cesaret, savaşçılık savaşın ve eylemin kazanılmasında tayin edici unsurlardır. Devrimci SOL'un kararlılığı, kendine güveni ve cesareti tüm savaşçıların ifadesini bulmalıdır. Kendine güvenmeyen, küçük burjuva karaktere sahip, kaypak zeminde politika yürüten bir hareketin insanlarının kararlılığı da ancak o hareketin "kararlılığı" kadar olabilir. Savaşın zorlu dönemlerinde ise bu, yalpalanmaya ve kararsızlığa döner. Örneğin cesaret edilmeyince her şey gözde kapalı atlan kır bir cesareti tanımlanmıyor. Kararlılık, cesaret, savaşçılık kişisel değil, özünde örgütsel niteliklerdir. Bir örgütün kimliğiyle. Kişilerin bu nitelikleri de birer örgüt insanı olarak, örgüte cismleşmiş bu niteliklerin kişilere yansıması olarak ele alınmalıdır.

Eğer cesareten habersiz yorsak bu, birsey değil, asıl olarak örgütsel cesarettir. Cesaret gerçek anlamda siyasi gelişmeleri gören, bu konuda siyasi olarak cesur kararlar alan, cüreti çığı ve ataklarıyla düşmanları şaşırtan, düşmana beklemeyi daha darbelere vuran bir hareketin insanlarında gerçek anlamını bulur. Öyleyse tüm Devrimci SOLcular haklılığımızdan aldığımız güç dayanan bu özelliğimizi içleştirmelidir. Savaşçılık ancak silahlı savaşçıydıyda olan, onun gereklerini yerine getiren, insanları bu yönde motive eden itilacı bir örgütün insanlarında olabilir. Silahlı mücadelede temel olmayan bir örgütün insanları ne kadar savaşçılar olabilir? Bizim insanlarımız temel kararlılığı savaşçılık emildir.

Düşmana her adımda atıran, onda psikolojik kökünü yatan, şaşırtan, panike ylatan, cesareti ve atılganlığı örneği eylemler çok önemlidir. En tehlikeli eylemler genellikle savaşçılarda doğal davranış haline almıştır. Toplu ihmala yönelik saldırılar, verdiren ağır kayıplar, kılla ve karakol baskınları ve intihar eylemleri düşmanı derinden etkiler. Her şeyi göze alma cesaretiyle, inanc ve kararlılık yanlarıyla bu tür eylemler düşmana yığınlar yaktı, moral üstünü emide tuttu. Lübnan'da ABD ve Fransız karargahlarına bombalı kamyonlarla yapılan intihar saldırıları ABD ve Fransız gücünün büyük bir panik havasına Lübnan'ı karacasına terek emelleri sonucunu yaratmıştır. Sorun, düşmanı sarımsa, ona darbeler vurmak, politikalarını boşa çıkartmak ve asil önemlisi devrimin ihtiyacı olan eylem çizgimiz ve ilkerimizle ters düşme-ye tüm eylemlerimizin savaşımızdan aracı olarak kullanılması. Özümlüde sürece böyle hazırlanmalıdır.

Savaş sürdürmek ancak kendine güven insanları içerir. Kendine güven duygusu da kararlılığı kişinin ideolojisi- ne, örgütüne, örneğine ve yoksullarına güveni yitirdiğinden alını. Kendine güven- neri insanları atığı adamlardan emin, kar- ralı, kırıcılık insanlardır.

Savaş iradelerin çatışmasında olduğu- na göre bu savaş iradesi ve sinifleri güçlü olan, düşman iradesini asla kabul etmeyen, devrimci iradeyle her ko- şulda dayatarak düşmana kabul etti- ren, "devrimci irade bütün iradelerin daha güçlüdür" bilinciyle hareket eden insanlar gereklidir. Zorluklar karşısında yılmayan, her zaman kendin- ni dayatan devrimci irade, zorlukları yenilince çözülmeyecektir. Ki bu özelliği ye- nilir karşısında dağınıklık, moral bo- zukluğu ve yığınlalık birlikte yaşamayı

Savaş geliştiçe, gerillalar daha geniş kesimleri mücadeleye katacaktır.

reddeder.

Devrimci SOL savaşçıların tek bir tınarı daha değerlidir. İnsanların verdiği değer budur. Bunu faşizm de biliyor. Bu nedenle düşman bir Devrimci SOL savaşçısını katlettiğinde sevince boğuluyor. Bir cezalandırma eyleminde silahlı tutuklu yaptığı için karşı tarafın ateş etmesiyle bir Devrimci SOL'unun şehit olması bütün gazetelere manşet olabilir. Ya bu devrimci katillerin fa- şist polis Başbakan tarafından ödüllendirilip "kahraman" ilan edilip. Ankara'da 5 Devrimci SOL savaşçısının katledilmesini ki bakın seyrediyor. İçişleri Bakanı katliamı emrini "gazanz mübarek olsun" sözleriyle veriyor. Bu devrimci hareketi karşı çıkıtan ilan edilmiş bir savaşın ifadesidir. Olgıları bu savaşta Devrimci SOL'u bir tarat olarak görmekte, "gaza" aramaktadır. Düşmanın bizi savaşın tarafı olarak cıddiy- e almasına neden olan gücün yeterince farkında mıyız? Silahlarımız gücünün ya- rattığı sonuçları yeterince farkında mıyız? Bunlara bugünkü pratliğimiz, eksikliklerimiz baktığımızda tereddütümüz "evet" cevabı vermek mümkün değil. O halde bu eksikliklerim en kısa zamanda gidermeliyiz. Savaşçı gibi yaşayıp savaşçı gibi davranmalı. Her çatışmada, her eylemde kazanan taraf olmak için her şeyimizi verelim. Aksi takdirde hantallık ve başarısızlık birbirini kovalar. Savaş cüreti, fedakar, kahraman savaşçıları, kahramanca davranışları yüceltiren, tereddütü, korkaklığı, tembelliği, yetersizliği, becnillliği yerin dibine batırıyor. Bu, sorunlarımızın en ağırlı batırı- ra, komutanımızın savaşçılarına kadar herkes için geçerlidir. Bu kural buda- nın böyle daha fazla işleyecek, korkakların, savaşmaktan ayak dıreyen- lerinin devrimci hareketin hızını kesme- sine asla izin verilmeyecektir.

"Devrimci SOL Savaş"ta Gerilla Ordusuna Doğru

Bugün Devrimci SOL'unu kodyu- gu hedeflere ulaşma perspektifiyle adım adım ilerliyor. Savaşı bütün cephele- reye yaymak ve partileşmek yakın hedef- ler içindedir. Nitekim milis örgütlenme- rinde gelinen nokta önemleri ve bu perspektife uygundur.

Ülkemiz koşullarında "Birleşik Devrimci Savaş Stratejisi"ni önören Devrimci SOL, uzun yıllardan beri eksiklik- li en çok duyduğu bir gerillasını yaratma çabasında önemli adımlar atmıştır. Ancak geldiki nokta bir gerillası hazırlan- k-

nın ve küçük çaplı eylemlerinin bir an önce bitirilip atılım yapılmasına dayandır- mıştır. Devrimci SOL, kurulduğundan bu- güne geçen süre içinde gerek dostları gerekse düşmanları nezdinde sözlen- me başı, "dediğini yapan, yaptığını savan" bir hareket olarak tanındı. Devrim stratejisinin bir gerillası "olmazsa olmaz" bir öneme sahiptir. Onun için bunu ön- irtirmek nesnel ve subjektif eksiklik- ler Devrimci SOL'u bu görevi daha ön- ce tamamlanmadı alkoyuştur. Eksikli- gi her hissedilen ve acıları, zorlukları ya- şanılan kır gerillasını yaratmış olmanın gururu ve sevinci aratı yaşamak istenir. Bugüne kadar ki mücadele prati- ğimizden de biliyoruz ki; "başlamak bir işin yarısıdır". Devrimci SOL'un yapmaya yetiştirilip de yapamadığı şey olmadı- ğı biliniyor. Bir gerillasında da mutlaka başarıları olacaktır.

1990 başında geçen SDB'nin, yitirili- ş sürecinde dostları da düşmanları da Devrimci SOL'un başarısızca inan- mıyordu. Hatta kendi insanlarında bile kuşkuyla yaklaşan vardı. Bir kimsenin başarısızlığını yaptık. Kimsenin bekle- mediği ölüde de başları oluk.

Düşmanın azgın saldırılarına karşı karşıyayız. Defalarca açtığımız çemberden geçerek bugüne gelen Devrimci SOL, düşmanın onurlarını bozacak bir güçle erimştir. İktidar alternatifi bir si- yasal güç olma yolunda ciddi mesafe- ler katetmiş ve partileşmenin eşliğine gelişmiş savaşçı bir güçtür. 15 yıllık sa- sal tarihinde yaptığı devrimci değere- ri ve sapma göstermeden sürdürdüğü si- yasal çizgi Devrimci SOL'u Türkiye sa- sal pratiğinde bir gerçeklik haline getirdi.

Savaş anlamak ne demektir? Her şeyin bayağı anlamı; savaşta kendiniz vermezsiniz. Hirs ve intimal, hiç son- meyen devrimci bir hırsmız, inadımız ol- malı. Düşman saldırısına karşı uyankı faşizme vermek için tekite olmalıyız. Ağır hareket eden, miskin, uyusuk ya di- tehlikeleri sezemeyen savaşçı olamaz. Sorunumuz savaşçıya, bizi, yetiştirmek durumundayız; dışardan birileri değil. Yok eğer silaha, ne yapip edip bulmak zorundayız. Fırsat mı? Fırsatları iyi de- ğerlendirelim, fırsatı savaşçının kendisi yaratır.

Önüne böyle ciddi hedefler koymuş bir siyasetçi güç olarak savaş sorunları- nın bütün dikkat ve enerjimizi vermeliyiz. Sa- vafışçık sorunların önümüzden nasıl bi- rir birer yük olup gitmeyi ve halkı kuca- kladığını; daha iyi anlayacağız. 6

Şehitliğimizi saldırırları affetmeyeceğiz

"Ölüm Orucunun devam ettiği günlerdir. Ölüm Orucu direnişçileri henüz hayatlarını mezar arıyorlar. Bizlere 'Hepimiz be-baber gömün. Karacaahmet'ti istiyoruz' dediler. O zaman da halk duşmanları şehitlerimizin ailelerine baskı yaparak, cenazeleri kapırcak ayrı ayrı gömülmesini de özel baka hacaradılar."

12 Temmuz katliamını yaşadık. Şehitlerimizin birlikte gömülmemesi için bize yine yoğun baskı uyguladılar. Aileleri tek tek tehdit ettiler. Cenazede olay çıkacağı, yeni ölümlemler olacağıni söylediler.

Ve yıllar sonra da olsa her şeyde rağmen 12 Temmuz direnişini 10 Devrimci Sol savagışını katliktelerinde mezarlarının yeni KARACA-AHMET oldu.

Burası kararlı, içten, sevgi dolu fotoğrafları ve "ÖLDÜLER, YENİLMEDİLER" yazılılarıyla dostun da düşmanın da bildiği bir şehitliğimiz artık. Mücadelemizi, ortak inançlarımız ve gerektiğinde birlikte ölümü kucaklayışımızı simgeliyor.

Karacaahmet'teki mezarlıkların bir anlatıyor:

"Vallahi her gelen soruyor onlar kim diye. Aileleri o an var-sa oturup anlatıyor. Dua eden de var, polise, evlatlarını katle-denlere kahredenen de. Ama her zaman oldu. Kalabalık da geliyorlar bazen."

Şehitlerimizin yerini bil-meyen onları Karacaahmet'te sessizce aradıklarımda, mezarla-ra su taşıyan çocuklar, dua oku-yan hocalar, mezarları yapanlar "Devrimcilerin yerini mi arıyosunuz" diyerek yarıdımı oldu.

14 mezar taşından "Öldüler, Yenilmediler" haykırışı bir mey-dan ukumayı onları için. 12 Temmuz, 17 Nisan direniş şehit-lerinin, bir genilliklerin ve Ölüm Orucu eylemlerimizin direnişçileri-nin burada bulunuyor olması ve burasının bir "şehitlik" misyo-nu üstlenmesi olgısına iyi rahat-sız etti. Her yerde her tarafta bizlerin, yenilmeyen devrimci-lerin varlığını düşmanlarına ta-hammül edemiyorlar.

"Halk desteği" damgolarıne herkesten önce, herkesten fazla kendileri inanışlarıdır. Karaca-ahmet'te yanlışları günlerdir. Ölen polis eğerlerinin haykırışla-rında dile getirdiklerine benzer bir yanlışlığı bulacaklarını zan-nediler. Her gün gelinyor, her gün çiçekler birakılıyor ve çevre-si devamlı bakılıyor. Bir tarafa kendi sahipsizliklerini gördü-ler, diğer tarafta "Şehitleriniz Geleceğinizdir" diyen bizlerin şaşkınlığını. Tahammül ede-mezlerdi. İlk önce Anadolu Ya-kası Mezarlıkta Müdürlüğü tele-fonlarla, bazen doğrudan geline-rek rahatsız edili. Bununla da kalmadı. Karacaahmet'in şehitlik

misyonu her gün biraz daha ge-liştikçe, millî duyguları ve dini inanışları sömürmelerine rağ-men, bir türlü sahip olamadıkları halk desteğini şehitlerimizin mezarlarında gördükçe saldırırları-ğınlaştılar.

Devrimci Sol'un her eylemin-de Karacaahmet'e mutlaka gel-di. Su döken çocuklara, me-zarcılara, hocalara "bunlara da etmeyeceksiniz, su dökmeye-ceksiniz, mezar kazmayacaksın-ız" diye tehditler yağdırdılar. Bunu kimi gün küfürle kimi gün silah çekerek tekrarladılar. "Bu-rayı türbe yapacaklar. Gelip her-kes tapınacak. Başka mezar kazmayacaksınız" diyerek onları engellemeye çalıştılar. İşbirliği-ne zorladılar. Her Devrimci Sol

30 Kasım'da Karacaahmet şehitliğimize gelen Selmiye Karakolu'na bağlı sivil polisler, üzerlerindeki şehitlerimiz adları yazılı olan mezar taşlarını çaldılar. Şehitlerimizin cesetlerine, cenaze törenlerine, resimlerine saldırırları, huzursuzluklarını bir türlü dindiremediler. Bu kez de hırsızlığı soyundular. İnanacakları, saygı duyacakları hiçbir değerleri kalmadı. Bögylesi değerlerimize saldırırları asla affetmeyeceğiz.

Şehitliğimizi tahrip etmeleri "Öldüler, Yenilmediler" haykırışını susturamıyor.

savagışını şehit olduğunda "Bu-nya ni gömülecek" sorusuyla Karacaahmet'in kapısını açtılar-dır. Kemal Kayacan cezalandırıldığında şehitlerimizin resimle-ri tahrip ettiler. Daha sonra da bazı resimleri çaldılar.

Üzerindeki resimleri tahrip et-miş, kırılmışları ama mezar ta-ğları, üzerlerindeki meydan oku-yuş sözleriyle oradaydı yine. Tahammülsizlikleri onlara ta-ğları da çaldırıldı. 30 Kasım'da Karacaahmet'e gelen Selmiye Ka-rakolu'na bağlı sivil polisleri, Sa-bahat'ların, Fazıl'ların, Sabit'le-ri, yani onların korkularının ad-ları yazılı olan mezar taşlarını götürdüler. Polis Sabahat Kara-taş, Saî Taz, Ahmet Fazıl Öz-demir, Şaban Şen, Şerafettin Şi-ni, Sabit Ertürk, Tuncay Ge-yik'in taklâm için hazırlanan mezar taşlarını götürmüştü.

Her şey mezarlıkların gözü önünde oldu.

"Bu sefer çok üzüdüm. Aile-leri çok özlen gösteriyor. Mer-merdeki bir siyah damara bile

dikkat ediyorlardı. Bunlar çok değerli çocuklar. Bir kez yap-a-çık, en iyisi olmalı dediler. Çok saygı duyuyor. Memerler çalındığında da onlardan çok üzüdüm. Bana polisler mezar taşlarını çaldılar deselerdi hiç inanmazdım. Ama mezarlıkta çocuklar buraya gömüldükten sonra polis surekli geldi. Bazen silah bile çektiler bize. Bizim işi mesleğimiz belli. Mezar kaz-mak, mezar yapmak... Ama bu mezarları çok iyi bakıyorlar di-yerek kiskanıyorlar mı ne bile-yim? Anlamadım ki..."

Her mevzi ve üssümüz gibi şehitliğimiz de onurumuzdur. Onları gözümlük gibi koruyaca-ğız. Mezar taşlarını kırsalar da çalsalar da biz yine özenle yan-larını dikketeğiz. Mezar taşları-mızı da onları korkutuyor. Bu korkuyu onlara surekli yata-taca-ğız. Bu boynumuzun burcudur. Şehitlerimizin toprağına çok di-kenleri memnane, çiçeğine, re-simlerine düşman olanları hiçbir zaman affetmeyeceğiz. O

BİRAZ CESARET

Bu ülkede yapacak bir şeyin olmadığına inanıyor-sunuz. Onlar "güçlü" diyor-sunuz. "Ben ne yapabilirim elinden ne gelir" diyor-sunuz. Korkuyorsunuz; kapı önüne konmak-tan, içkenceden, açlıktan, yoksulluktan, sürünmekten çekin-yorsunuz ve "kader" inize razı olup, olu bitenlere gözünüzü ka-patıyorsunuz.

Oysa hak gasırları ve saldırılar önlemek ve ileri adımı-lar atmak için çok şey gerektiriyor. Küçük bir adımın no-sonuç doğuracağına rahatlıkla görebilirsiniz.

Bir arkadaşınızın mü isten atıldı; arkadaşlarınızla birlikt-e peşin yere müdürünüzün karşısına çıktın. "Arkadaşımızın geri alınmasını istiyoruz, yoksa çalışmayız" deyin. Müdürün ye da peşin teğsalandığını görebilirsiniz. Belki telâşını gözle-mek, gözünüzü korkutmak isteyerek, tahditler savuracak, ama dîretmeniz, onu geriletip düşünmeye zorlayacaktır.

Ünkü! O siziz hiçbir şey yapamaz. Polis iyyerinden ha-razı mı topluyor. Çevrenizdeki enafalarla il oğ dilekçe ya-zın, şikâyet edin ve "vermeyeceğiz" deyin. Belki sizi karako-la götürmek isteyerek, korkutacak, tehdit edecekler. Aya-ğı direnmez ve toplu karış çıkışın, onları geriletmeye yete-cek. Unutmayın, birlik kuvvettir. Kaç kişiye karşı koyabil-ler ki?..

Yolda yürürken silâni güvimi bir kişi kendisini polis ola-rak tanıtap aramak ve kimliğini almak istedi. Siz de onun kim-liğini isteyin; belki silah çekecek, belki saldıracak. Ama ya-pamız gerekenden geri adım atmayın, bağırın, çağırın. Gö-re-cek-siniz ki, o geri adım atacak. Unutmayın, siz boyun eğ-mezen kimse size haksızlığını onaylatamaz.

Fabrika, dairenizde olup bitenlere sessiz kalmayın. Se-sizlik çığırın, bir süre sonra yanınızda başka seslerin de çöğelmaya başladığını göreceksiniz. Belki patron ya da mü-dür, bir kenara çekip, "tamam, sesini çıkarma" diyecek. C-andan itibaren geri adım atmaya başlamıştır. Gücünüzü ka-bullenmiş demektir.

Bir halkın, bir ulusun yok edilmesine kişisel olsa da yük-sek sesle karşı çıkan, anlatın, sessizliğin ölüm olacağını, söyleyin, "haklı", "doğru söylüyor" diyen birkaç sesi duya-caksınız.

Bunlar beceri gerektiren, "üstün insanlar" ilâzı değil. Dür-üst kalabilen, haksızlıkları ilâne sindiremeyen hiç emekçinin kolaylıkla yenilebileceği şeyler.

Evet, küçük bir adımın doğuracağı sonuçları görelim; ve bu adamlar atıldıkdan değişen bir şeyin olmadığını kilelim.

Adamlarınızın sonuçlarını gördükçe cesaretinizi arttıkça Onları ne kadar çok olduklarını, terisi ve yalanla ayakta dur-duklarını anlayacaksınız. Her tip kayıpsız ve korkunsuz orta-dan kalkacak; daha büyük adamlar için hazırlanacaktır.

Artık yasalar yapın, hakkını sonuna kadar savunan, öz-gür ve sömürsüz yaşam savunucuları arasında yer alacak-sınız. Sizden daha "fazla" korkacaklar.

On birlerce işçi gülerince İstanbul'u adım adım arınladı; sokakları, meydanları sloganlarıyla, talepleriyle inlettii. İkti-darı yetkili ve etkili bütün kurumlarını bertaraf ettiler ve kendi kurallarıyla kuralı ettirdiler. Yasalar işçilerin kararlari ta-vırları karşısında etkisiz kaldı; ne gösteri-yürüyüş yasası il-edi, ne de çalıma yasasına ilişkin yasalar... Yasa ve kurall-caddelerde ve meydanlardaydı.

Memurlar da yürüdü; grev önkülerini takip iş braktılar. Yine yasalar, kurallar ilmezle oldu karşlarında. Grev yapa-lmaları yasaktı, ama bu yasak göz ve kararlılık karşısında eridi. Grev önküleri tek yasayı o gün.

İnfazlet yemedi. Sımdı göztâlna ilâz kaybediyorlar. Ama bu kez sert yasaya çarpıyor. Kayıpları kapını açtık gülerince aç-kal'de Ankara'nın altını üstüne getiren bir avuç ana, baba, eş, kar-deş onları köpöye sıkırdı. Ne yapacakları şaşırıldı. De-mirli ne söylediler "tamam tamam" demekten başka ce-vap veremedi. İçlerinde saklatıyır var, 76 yaşında anlar var, okuma yazma bilmeyenler var. Hepsini bir araya geldi, hepsi-nin yapacağı bir şeyler neler doğurdu. Mücadelede herke-se yer var. Herkesin emeli gerekiyor. Ve herkes yapabileceğini yapmalı. Bakın, görnün, onun büyük sonuçları çıkacak ortaya. Halk yaşlı, çocuk, hasta, sakat demeden gülerince birleşti'di mi, biraz da kafasını kaldırdı, aramaya başladı ni neler bulu-yor, neler yazıyor.

İstendiği zaman olmamak çok şey yok. Yeter ki küçük bir adım atalım. Bu küçük adım onları görünüm züdenleri sarımsaya yeterli olacak. Eğer korku varsa, çekimse varsa bu bizlerin kafasında var. Kafamızdaki korkuyu öldürelim, fazla değil ipe bağlarken biraz daha cesaretili olalım yeter! O

Cezaevlerinde baskılar sürüyor

Cezaevlerinde uygulanan baskı, işkence, kamuoyundan uzak tutulmak isteniyor.

Geçmişten beri cezaevlerinde oluşturulan işkence timleri, şimdi cezaevleri yönetimlerinde uygulamaların bizzat sorumluları durumundalar. Pek çok işkence olayı ve anti-demokratik uygulamalar cezaevi müdürlerinin talimatları ve savcılarının göz yummalarıyla gerçekleştiriliyor. Haklarını isteyen tutuklulara karşı baskı artırılıyor, disiplin cezalarıyla tepkiler bastırılmaya çalışılıyor.

Elazığ Cezaevinde Disiplin Cezası

Elazığ Cezaevinde yasa dışı haklarını alamamak için açık grevi yapan tutuklulara disiplin cezaları verildi. Talepler daha önce idare tarafından kabul edilmemesine rağmen, hiçbir tabii yerine getirilmiyor.

Tutukluların açık grevi sonunda kabul edilen talepler arasında disiplin cezalarını verilmeyeceği de vardı. Ancak müdür Kemal Eryaman başkanı olduğu toplanan disiplin kurulu, haklarını talep ettikleri ve yaptıkları açık greyle, cezaevi disiplini ni bozdukları gerekçeyle 80 tutuşa birer ay mekrupt, 24 tutuşa da birer ay ziyaret yasağı verdi.

İdare bununla da kalmayarak, var olan hakları da gasplemeye çalışıyor, tutukluların mahkemelere çıkma haklarını da engel oluyor.

Tutuklular geçmişten günlerde cezaevindeki durumu kamuoyuna yansıttılar. Bundan sonra olabilecekler da Cumhuriyet Başsavcılığı'nı sorumlu tuttuklarını belirttiler.

Çankırı Cezaevinde İşkence

Çankırı E Tipi Cezaevinde baskı, işkence ve hak gaspı 1. Müdür Celalel Özer'in talimatlarıyla yoğun şekilde uygulanıyor. Siyasi tutuklular zorunlu çıkışlarına talii tutulmaya çalışılıyor. Özellikle bayan tutuklular işkence Celalel Özer tarafından belirlenen işkence timince gerçekleştiriliyor.

re tabii tutulup, hücrelere atılıyorlar. Başta 1. Müdür olmak üzere, Başgardiyan Ekrem, Yardımcı Başgardiyan Recep Aslan ve gardiyanlar Mustafa Gönütoğlu, Abdullah Özkan, Muammer Kaya, Nazım Dere, Kadir Tosunoğlu, Mehmet Koçak, Şükrü Akman, Hüseyin Çenek ve Tahsin Tunç tarafından oluşturulan işkence timi cezaevinde terör estiriyor. Akşamları koridorlarda düdükler çalıyor, anonslarla tehditler talimatlar yağıyor.

9 Kasım günü de Alişan Turan ve Mağuk Sami adlı tutuklular, Mağuk Sami'nin boynundaki poşu bahane edilerek bizzat Celalel Özer tarafından dövülmüştü. Bunun üzerine tutukluların ve avukatların şiddetli başvuru ve sonucunu 1. Müdür Celalel Özer hakkında soruşturma başlatıldı.

Gelibolu Cezaevinde Can Güvenliğine Tehdit

Gelibolu Kapalı Cezaevinde 12 Eylül döneminin hükümleri sürdülmekte isteniyor. Piyasada satılan gazetele, dergiler, kasoteler bile cezaevine sokulmuyor.

24 Kasım günü ise provokasyona açık bir şekilde Soner Kardeşler adlı bir tutuşa operasyon yapıldı. Hastaneye götürülmesi esnasında uzman çavuş tarafından kurullerle dövme soner Kardeşler'a do-nuşte konularak ağırları, koşarken vuruldu pozisyonu yaratmaya yönelik bir provokasyon hazırlanmaya çalışıldı. ☺

Sivas'ta işkencede anne karınızdaki bir bebek katledildi

BU SUÇUN ALTINDA EZİLECEKSİNİZ!

Tutsaklardan doktorlara çağrı "Katliamlara sessiz kalmayın"

"Devlet Terörüne Karşı Set Oluşturalım" çağrısıyla, iktidarın katliamlarına, işkencelere, gözaltında kayıplar, infazlara karşı başlatılan kampanya çerçevesinde Bursa Cezaevindeki devrimci tutukluların TBK Merkez Konsey Başkanlığı'na bir mektup gönderdiler. Tutsaklar gönderdikleri mektupta, doktorların insan hakları mücadelesinde, sorumluluklarını yerine getirmeye ve mücadeleye çağırıldılar. Tutsaklar doktorlara şu çağrıyı yaptılar:

"Her gün birçok insanın işkenceden geçirilmesi sizi niye ilgilendirmiyor? İşkencelerinde insanların katledilmesi doktorların sorunu değil mi? Bugüne kadar sessiz kalmasaydınız ve devlet terörü karşısında gerekli duyarlılığı sürekli kılsaydınız belki işkencelerinde, cezaevlerinde, sokaklarda başka katliamların önüne geçilebilirdi, yeni hayatlar kurtarılabilirdi. Bunu hiç düşündünüz mü? Sizin göreviniz sadece tedavi etmek, maşurala, rotasyon karşısı çıkmak değildir. Göreviniz bu ülkede tüm halkın sağlığı için çalışmaktır. Bunun için de en başta devlet terörüne karşı çıkmaktır. Çerkek göreviniz insan sağlığına yönelik tehditlere karşı mücadele etmektir. İşkenciler, gözaltında kayıplar, yurtdışı infazlar ancak böyle önlenir. İnsan sağlığına ancak böyle sahip çıkılabilir.

Analarımızın 'Çocuklarımızı öldürmeyeceğiz' çıkışkan karşısında sizleri duyurmalı olmaya ve çalışacağınız her şeyi yapmaya çağırıyoruz. ☺

İşkenceler Sivas'ta bir çocuğu katlettiler. Henüz dünyaya gözlerini açmamış bir çocuğu bu. Nimet Altınok gözaltına alındığında polislerin kendisine imzalamaya çalıştığı ita-deyi kabul etmedi. Hamile olduğunu bilmelerine rağmen işkencenin, dayanın dozunu artırdılar.

Nimet, doğurduğu işkence sonucu çocuğunu kaybetti.

Onu odanın duvarlarına savururken "Mücadele okuyorsan infazları biliyorsundur" diyerek ölümle tehdit ettiler.

Adli tabibe sevk edilen Nime'te 'sağlam' raporu verildi. Savcı ise şikayeti dinlemeye bile.

Serbest bırakıldı. 27 Kasım'da rahatsızlanarak hastaneye kaldırıldı. Bu kez de işkencelerle suç ortaklığı yapan bir "doktor" vardı karşısında. 1 ay önce ölümlüğü karnamada çocuk; yani gözaltında olduğu günlerde. Ama 1.5 ay diye rapor verdi bir 'doktor'... Doktor M.Şahin Korkmaz, etti-ği Hipokrat yemini hiç unmadı.

Adli tıpta 'sağlam' raporu veren doktor, suç duyurusunu kabul etmeye-yen savcı, "rapor değiştirsin" doktor M.Şahin, işkencenin ve ana karınızdaki bir yavrunun katledilmesinin suç ortaklarıdır.

"BEBEGİNİN ÖLÜMÜNDEN POLİS SORUMLUDUR"

"26 Ekim'de üniversitenin gözaltına alındım. Beni hemen dövmeye başladılar ve sorgu odasına götürdüler. Sürekli dövüldüler. Soruların yanıt alamadıklarımda dayanın gid detini daha da artırdılar. Fenalık geçirdim. İstifra ettim. Bunu bile bana karşı katliamdır.

"Adli tabibe başımdan geçenleri ayrıntılarıyla anlattım. Ama sağlam raporu verdi. Savcının tavrı da farklı değildi. Serbest bırakıldıktan bir süre sonra hastaneye kaldırıldım. Tahli-ler ve ultason sonucunda Dr. Şahin bebeğin 1 ay önce öldüğünü söyledi. Daha sonra hastanede bulunan si-vil polislerin tehditleri sonucunda bir kararnı değiştirip bebeğin 1.5 ay önce öldüğünü söyledi. Halbuki bundan 1.5 ay önce normal kontrol için dok-tora gittiğimde hamileliğimin çok sağlıklı bir şekilde geliştiğini söyle-mişti. Ve ultasonla muayene oldu-ğunda bebek canlıydı. Bebeğimin ölümünden işkenceci polisler soru-m-ludur. ☺

Ankara'da doktor mitingi

Çeşitli sağlık kuruluşlarında çalışan doktorlar 5 Aralık'ta Ankara'da ekonomik demokratik taleplerini ve örgütlenme haklarını dile getirdikleri bir miting-yürüyüş düzenlediler. Etik Kasalar'da yapılan yürüyüş Türk Tabipler Birliği'nin organizasyonuyla gerçekleştirildi.

12 Tabip Odası'nın katıldığı "Beyaz Yürüyüş'e SAGLIK-SEN'liler de katıldı-ler ve destek verdiler. Mitingde iktidarın sağlık politikasına karşı çıkan ve doktorların sorunlarını içeren çok sayıda pankart ve dövizler açıldı, balonlar uçuruldu. Bütün tabip odalarının konuşma yaptığı mitingde Türk Tabipler Birliği adına Se-lim Öler konuştu.

SAGLIK-SEN'liler de alanda "Yaşasın SAGLIK-SEN" pankartı ve "Kapıku-lu Değil Sağlık Emekçisiyiz", "Sağlığı Tüm Halka Götürüyoruz", "Sağlık Emekçiyiz, Halkıyız Kazanacağız" dövizleriyle yer aldılar. Gönderdikleri mesajda da sağlık emekçilerini içlerinde SAGLIK-SEN'de birleştirmeye ve örgütlenmeye çağırıldılar. Çeşitli demokratik kitle örgüt-leri de mesajlarıyla yürüyüşü destekledi-ler.

Yaklaşık 1.5 saat süren miting sonrası alkışlı protestolarla eski garajlara kadar sessiz bir yürüyüş yapıldı. Yürüyüş sırasında bir sağlık emekçisi "Sat'larım, Mahkûle'lerin açığı yolda yapılan bu onurlu yürüyüşü destek veren SAGLIK-

SEN'li arkadaşlara teşekkür ederiz." di-yerek, bir konuşma yaptı.

Eski garajların önüne gelindiğinde tekrar otobüslere binilecek Sağlık Bakan-lığı'nın önüne giden doktorlar, eylemi bu-rada bitirdiler. ☺

Şahelek emekçileri "Sağlığı Tüm Halka Götürüyoruz" bilinci ve gayreti ile mü-cadelelerini büyütüyorlar.

Halktan yüz bulamadılar

POLİS TOPLANTILARI FİYAKAZO

"ÇAY VE DEMAGOGİ"

"Siz karakolları çağırınız. Gelin yapalım işi. Çayınızı içtikten sonra habarınız Menzir ödeyecek diyebilirsiniz."

Bu sözler Menzir tarafından iki ay önce Emniyet'e halka çağırılı yapılarak düzenlenen bir toplantıda söylendi. İmajları değiştirme işi için çağırılan var.

10 gün öncesinden başlayıp sokak sokak, esnaf esnaf dolayarak yaptıkları çağırısı yarım milyon nüfuslu Ümraniye'de 100'den aşan esnaf kadroları. Gelenin çoğunu da müteahhitler, içki gazino sahipleri, kumarhane, biraخانه sahipleri oluşturmuyordu. 2500'e yakın kahvehane vardı Ümraniye'de. Devletin polisleri üzmeyip, tek tek hepsinin ayağına gidip ad-soyad yazılı davetiyeler bırakırlar. Toplantı 4-5 kahvehane sahibi katıldı. Çakmak Mahalles'nden, Kazım Karabekir'e, 1 Mayıs Mahalles'nden Duduldu'ya kadar herkesin daveti olduğu toplantıda sadece polisler "iş" olabileceği ve büyük esnaf vardı. "Destek"leri bunları da bu kadardı.

055'E ALIŞTIRMA İÇİN

"Karıncız kavga mı ettiniz, hemen polisi arayın."

"Sarhoş olup, yolda mı kaldınız, 055'i arayın. Yardımcı olalım."

"Hastan mı var, aç 055'i. Araba gönderebiliriz. İlaç mı almadınız, sağla-yalım."

Yanlış düymediniz. Bunlar polis yetkililerinin dinladın 055'in cazibelerini anlatan sözler. Bir hediye dağıttıydıkları kal-

di. Yarın destekleri burjuva basın patronlarının yaptığı gibi onu da yapılaras şaşırımsın. Şekfati polisi rolünü ne zaman-mandır oynuyorsun. Artık girilmedik kılık kalmadı. Neredeyse ezacıları, ambulan-şıları, külecileri hatta Güzin Abay'ı bile işsiz bırakacaklar. Her şey halk 055'e alıştırma için! Yeter ki 055 bir kez çalsın. Hastalarla, sarhoşlarla, gönlü meseleleriyle bile uğraşmaya razılar.

100 DİNLEYİCİYE 200 KORUMA

Toplantıya Menzir'in dışında Emniyet Müdür Yardımcılarından Hüseyin Koca-dağ, Üsküdar ve Ümraniye bölgelerine bakan Emniyet Müdürü, trafikten sorum-lu müdür yardımcısı, Merkez Karakol po-lisleri katıldılar.

Toplantıda bulunan esnaflardan biriy-le konuştu. Başına bir şey geleceğin-den korktuğunu belirterek anıtlı açıkla-mak istemedi. Korkmakta haklıydı! Böyle bir toplantıda bile 100 dinleyiciye 200 koruma vardı.

"Toplantıya Menzir önce 055'in öne-mini anlatıp '055' butonunu uygun okutmuş- var. Süphünlendiği kişileri isimleri açıkla-mak 055'e bildirilebilir" dedi. "Ne tür problemlerin olursa gece sabaha kadar bizi arayabilirsiniz. Siz karakollara çağı-rınız" diye konuştu. Şimdiye kadar yaratan karakol imajını silmek istiyorlar. "Aslında hiçbir esnaf toplantıya katıl-mazdı. Ama sonradan polis işi düşü-kebile esnafın toplantıya katıldılar. Ki Ümraniye'de o kadar çok esnaf olmasına rağmen çok az katıldı toplantıya."

Polis İstanbul'un gecekondular mahallelerinde halkı muhbirliğe alıştırma toplantıları düzenliyor. İlk pilot bölge Ümraniye ve Küçükarmutlu idi. Kapı kapı dolaştıkları toplantı çağırısına, halktan ve esnaftan aldıkları karşılık tam bir fiyasko oldu. Halkla ilişkiler hanesine yine kocaman bir sıfır yazılan Menzir boş sandalyelerle konuştu.

KÜÇÜKARMUTLU'DA BİR "HALK TOPLANTISI"

Kahvehane toplantılarından biri de gericiğin çabalarıyla Küçükarmutlu'da yapıldı.

30 Kasım günü Küçükarmutlu sok du-raktaki kahvehaneye gelen Sarıyer Kaymakamı ve Emniyet Amiri, Amiyet halkı-nı vaat bombardımanına tuttu. Muhtarlık vereceklerdi, o yıl, elektrik sorunları için belediyeyle görüşeceklerdi.

Ama buradaki toplantıda konuşan yan-lızca onlar olmadı. Kahvehanedeki in-sanlar sorun sordukça Kaymakam'ın ko-nuşmalar değildi. Küçükarmutlu'da halk yol, su, elektrik sorununu yanında pan-zerden rahatsızdı. Polis teröründen ra-hatsızdı. Sorular Kaymakamı terdirdi et-ti. Halkı suçlamaya, düşmanlığını dile getirmeye başladılar.

"Arızada bölücüler var, yok deme-yin, biz tanımıyoruz demeyin. Biz bili-yoruz. Madem çok diyorsunuz neden oku-lu yanındaki kulübe molaftınız? De-vlete güç yeter mi, bir gider bir gelir, na-sıl bombaladınız okulu, ne istediğiniz dev-letin okullarında?"

Kaymakamın sorusu soruluya yanıtlan-dı. "Siz ne istiyorsunuz Amutlu'dan?"

"İŞBİRLİĞİ" KARŞILIĞI "HİZMET"

Vaatlerin, halkı söylemlerin ardında yatan gerçek ise sonunda ortaya çıktı. Kayma-kam halka hiçbir şeylik teklifi etti.

"İçinizde devlet bölüp parçalamak isteyen varsa baskınlar yapalım. Sen evine koymazsan, o koymazsa, o adamlar da peşin gider. Onlar kaç kişiler siz kaç kişi-siniz."

Sarıyer Kaymakamı ve Emniyet Amiri Küçükarmutlu halkına "siz bize devrimci-ler ihtar ederseniz, biz de size hizmet getirebiliriz" demeye geldiler, yani pazarlı-ğa oturdular.

Ama karışılarda "tamam elim'dim" diyen halktan hiç kimseyi bulamadılar. Yoldan, elektrikten vazgeçebilirlerdi, ama onurlarından asla!

BAĞDER kapatıldı
BİKAD, GEYAD, AKAD açıldı

İstanbul Valiliğinin, dernek ka-patma kararlarına bir yenisi daha eklen-di. Bağcılar Kültür ve Dayanışma Derneği (BAĞDER) 30 Kasım'da kapatıldı. Kapatma gerekçe-si her zamanki gibi oş sözcükle fide edildi: "Amaç dışı faaliyet". Artık "Valilik kararıyla" fadesi de ne-metme gerekçesi yerine geliyor. 27 Kasım'da BAĞDER'i kapat-mak için baskın düzenleyen polis, dernek o anda kapalı olduğu için geri dönmek zorunda kaldı. Birkaç gün sonra ise dernek yönetimin-den biri alıntı derneğe getirildi ve brada "tebligat" yapılarak dernek kapatıldı.

Mahkemeler Yürütme'nin Keyifliğini Akıyor!

Bir yandan Valilik kararlarıyla dernekler kapatılıyor, son birkaç hafta içinde aylık önce benzer ge-nişletilecek kapatılan üç dernek açıl-an davalarından beşer ederek hukuk-en yeniden açıldı.

Beykoz İğci Kültür Araştırma Derneği (BİKAD), Gecekondular Dayanışma Derneği (GEYAD) ve Anadolu Kültür Derneği (AKAD)'ne ilişkin beraat kararları Valiliğin kapatma-landırındaki keyifliliği bir kanıtıdır. Or-tada bu dernekleri kapatmayı ge-rektirecek hiçbir delil yok. Ancak sorun beraat etmiş olmakla çözü-l-

müyör. Sorun, derneklerimizi sa-hiplenmede düğünleriniz.

Derneklerimiz

Emekçilerin Sahiplenmesiyle Yasayacaktır

Emekçilerin kitle örgütlerini ol-garşının zoruna, terörüne rağmen yeniden ve yeniden açarak, açık tutmak onemlidir. Bu mevzuat ki-leselliğün halklarını yakaladığımız yerler olmalıdır. Düzenlen kopan, düzenin yıkılmasında çıkan olan emekçilerin rahatlıkla konuşabili-lerceğiz bu mevzuatı işi değeri-lendirilmelidir. Yeni toplumun sö-mürlerin her kesimiyile birlikte ya-nalabileceğiz bir platform var de-mektir. Bu noktada kitlelerin örgüt-

lenmesinde, kitle örgütlerinin şekil-lenirtilmesinde ufkumuzda daralan, bizi olduğumuz yerde saymaya götüren klasik-kolaycı yöntemleri aşarak, kitle çalışmamızı olgıgarşın "kapotma" ya da "beraat" ka-rarlarının ulaşamayacağı alanlara taşımamızdır.

Kozakçılığı ve temsil ettiği ikti-dar derneklerle vurdurdukları muhterle hakın mücadele ve örgütlenme kararlılığının önünü kapatmanın aynı şeyler olduğunun sanıyor. İkin-ci asla başaramayacaklar. Çünkü onları bu ükimen 'ferdisi' olmakta kurtaracak. O halde milyonları konuşulayan bir halk ha-reketi olmak da bizim işimiz ola-caktır. ☺

Çınartepe'de
yı kimin öğrettiği

21 Kasım'da İzmir'de, her birinde en az 4-5 kişilerin ya-sadığı 130 ev yıkıldı. Halkın örgütüstü olduğu yerde dozer-le daha rahat alınıyor.

Buca Belediyesi'ne bağlı yıkım ekipleri ve onların gü-venliğini alan çok sayıda polis, 21 Kasım'da hiçbir bildiri-remde bulunamam emekçilerin, borçluların, aç kalarak yaptırıldığı kondukları yıkıktlar.

EYÖ-DERTİLER Gecekondular Emekçilerinin Yanında

Burjuva basın "Teröristler Çınartepe'de", "Peşmerge-ler bazine arasında gecekondular yıptılar" haberleriyle yiki-mi meğrulaştırıyor. Dev-Genc geleceğinin izleyicisi EYÖ-DERTİler gecekonda halkını yitiriyor. Evler yeniden yapılmak harcı birlikte kardılar. Nasıl direnebiliriz soru-suna birlikte kafa vurdular.

28-29 Kasım günleri Çınartepe'de, daha önce yıkımı ya-samış olan Yamanlar ve Adatepe emekçileri ve EYÖ-DERTİ'leri kolektif bir havayı soldular. Direnenin, bir-likte mücadelelerin gereği tartışıldı. Adatepe emekçilerinin birinin yaptığı konuşmada "birlik olmadan hiçbir hakkın alınamayacağı, İzmir'deki tüm gecekonda halkının bir dernek çatısı altında örgütlenme" çağrısı alkışlarla onay-landı.

Örgütülüğün Yaşam Dayatıyor

Aynı gün gecekonda emekçileri aralarında bir komite oluşturdular. Evlerin yapımına ilişkin kararlar sapıttılar. Daha örgütlü davranmanın kararına vardılar.

Düzen baskın halkın hiçbir kesime tek başına yaşama sansı tanımıyor. Örgütlenmenin gerekliliği emekçilerin bi-lincine yığılsıyor.

Gerçeğe bir tek şey kalıyor: devrimci politikanın, dev-rimci iradenin bu gelişmeyi konuşulması. Gecekonda emekçileri "kitleler hazır değil" mazeretini bir kenara at-ıyor. ☺

Devlet terörüne karşı se duşturalım

Cezaiye'de Açık Grevi Üçüncü Haftasında

23-24 Kasım'da İstanbul, Buca, Ankara, Malatya, Konya, Gaziantep, Nevşehir, Bursa ve Çanakkale cezaiye'deki siyasi tutsakların başlatıldığı açık grevleri devam ediyor.

Açık grevi sürerken, geçtiğimiz hafta Sağmacılar Cezaiye'deki tutsaklar, çıktıkları duruşmalarda iktidarın politikalarını teğir ve protesto için göğüslerine kaybedilen, katledilen devrimcilerin resimlerini astılar. Kayıplar, infazlar ve katliamlara ilgili dilekçeler okudular. Devrimci tutsaklar, duruşmadan zorla çıkarılanların sloganlar atarak protesto ettiler. Bu gelişmelerin ardından Sağmacılar

Cezaiye idaresinin tutsakların duruşmalarına girmesini engellemesi üzerine Devrimci Sol, TDKP, TKP-ML, Devrimci Yol, TKİH, TDP, TİB, MLSPB, TKP-ML Hareketi davaları tutsakları savunma haklarının bu şekilde gaspedilecek gıyaplarında hükümler verilindiği açıklayarak, bunu protesto etmek için 7-10 Aralık tarihleri arasında duruşmalara çıkmayacaklarını duyurdular.

Diğer yandan tutsaklar, hükümet yetkililerinden demokratik kuruluşlara kadar çeşitli kurum ve kişilere yolladıkları mektuplarla devlet terörüne karşı tavır geliştirmeyi sürdürüyorlar.

Bursa Özgü Tıp Cezaiye'deki siyasi tutsaklara Başbakanlığa ve TTB Mer-

kez Konsey Başkanlığı'na gönderdikleri mektuplarda, her iki kurumda devlet güçlerinin işlediği suçları konusunda uyarın çağırılar yapıldı.

Devrimci İşçi Hareketi Gösterisi: "KAYIPLARIN HESABINI SORACAĞIZ"

İşçiler 2 Aralık'ta İstanbul'da bir gösteri yaptılar ve kaybedilenlerin sınıf kadroleri olarak gördüklerini ilan ettiler, unutulmalarına, unutturulmalarına izin verilmeyeceklerini vurguladılar. Saat 17.00 sıralarında Demirkapı Kışla Kademesi Mobil benzin istasyonu önünde motoslet kullanarak caddeyi trafikle kapayan işçiler, cadde üzerine "Kayıpların Hesabını Sorduk Soracağız Devrimci İşçi Hareketi" yazılı bir pankart astılar.

Gösteriyi 50 m. ileriden seyreden bir resmi polis, müdahale etmek yerine hemen uzlaşmaya terah ederken, 100 m. ilerideki ekip otosuna baret vermeye bile cesaret edemedi. Polis eylemden 20 dakika sonra eylem yerine gelebildi. Polisleri kalabalık bir topluluk izledi. Polisler bu rağmen geç "haberarda" olması halinde 055 masasına ne derece rağbet ettiklerini de bir gösterge oldu.

Super FM'nin radyonda sürekli olarak "Mobil istasyonu molotoflandı" şeklinde haber geçmesi üzerine Devrimci İşçi Hareketi: "Molotoflan sadece caddeye atıldığını, benzin istasyonuna herhangi bir zarar vermediğini, burjuva basın ve TV'nin sürekli olarak devrimci eylemleri çarpıtarak kamuoyunu yanıltmaya çalıştığını" açıkladı. ☺

Frankfurt İnsan Hakları Grubu

dayanışma ziyaretlerini tamamladı ve döndü

Özgür Halklar Komitesi'nin organizasyonu 28 Kasım'da ülkemize gelen Frankfurt İnsan Hakları Grubu 4 Aralık'ta Almanya'ya döndü. Heyet Almanya'ya döndükten sonra bir "ziyaret protokolü" yayımlayarak ülkemizde edindiği izlenimleri kamuoyuna açıkladı.

Polisin Yakın İlgisi: Bir politika öğrencisi, bir papaz, Alman Sendikalar Birliği Temsilcisi ve bir SPD üyesinden oluşan heyet üyeleri, yazarlarının ilk kez polise bu kadar "iç içe" oldular. Sivil polisler, havaalanına indikten sonra ziyaretlerinin son gününe kadar takibi hiç bırakmadılar. Kimlik sorma gibi bahanelerle onları tedirgin etmeye çalıştılar. Öliçer diplomatının "inceliklerini" bir yana bırakarak, Küçükarmutlu'da, kayıplara karşı mücadelede somutlanan uluslararası dayanışmayı boğmaya çalışıyor. Ama heyetler gelmeye devam ediyor.

Kitle Örgütlerini, Açık Grevlerini Ziyaret: Heyet üyeleri açıklamalarında ziyaretlerinin Türkiye'de basıkları, kayıplar, işkencelere, infazlara karşı yürütülen bir kampanyaya denk düştüğünü; bu vesileyle bizzat işkence görmüş insanlar, evlatları katledilmiş ailelerle görüşme olanağı bulduklarını belirterek, bütün kendileri açısından "çok yararlı" olduğunu söylediler. "Türkiye'deki gelişmeler

"Yetkili"lerle görüşemediler-Frankfurt İnsan Hakları Grubu Türkiye'de bulunduğu süre içinde çok girizgörmüşlerdir. Karşın, hiçbir yetkiliye görüşemedi. Sözlerin yasa dışı istedikleri

Frankfurt
İnsan
Hakları
Grubu:
"Türki-
ye'deki
gelişmeler
hakkında
bilgilerimiz
netleşti."

Kayıplar, infazları, demokrasi sahtekarlığıyla

Avrupa kamuoyunda Türkiye gerçeği

Uluslararası kuruluşlar, Avrupa kamuoyu, ülkemizden giden heyetleri şaşkınlık içinde dinliyorlar. Ülkemizde yaşananların bile olgılarının iletişim kuşaklarını yaramadığı süreçte, tek bilgi kaynağı TV, burjuva basın ve devlet yetkilileri olan Avrupa kamuoyunun bu tepkisi doğa. ÖZGÜR-DER kurucularından Gülten Şeşen ve Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından Ümrân Gün'ün Avrupa'daki görüşmeleri bir kez daha bu konudaki yetersizliği ortaya çıkardı.

Gülten Şeşen ve Ümrân Gün, geçtiğimiz hafta içinde İngiltere AF Örgütü, Bern'de Federal Hükümet İhtilâfı Dairesi, SEK Bund (Reformist Kilise Kuruluşları) İnsan Hakları Bölümü, İsviçre Sosyalist Partisi, İsviçre AF Örgütü, Kızıl Haç Örgütü'nden yetkililerle görüştiler. Basıl'de ve Zürich'te yapılan panel ve basın toplantılarında katıldılar. Tüm bu görüşmelerin gündemini gözaltında kayıplar, sokak infazları, ÖZGÜR-DER'in bastırması, Türkiye ve Kürdistan'daki mücadele oluşturdu.

Uluslararası kuruluşların çok çoğuna, yaşananlar karşısında yetersiz, duyarsız kaldıkları eleştirisi götürüldü. Kuruluşların temsilcileri yetersizlikleri, "ekonomik olanakların sınırlılığı", "İsviçre ile Türkiye'nin ekonomik ilişkilerinin bu konudan daha ağır bastığı", "Türkiye'nin bir NATO ülkesi olması", "Avrupa'da Türklerle karşıt biçimlerde oluşturulan antipatinin yarattığı" gibi nedenlerle açıkladılar ve daha duyarlı ve daha somut bir çaba içinde olacaklarını belirttiler. ☺

Gülten

ŞEŞEN

Av.

Ümrân

GÜN

yuzeğini gizleyecek kadar 'cesurlar

Ankara ÖZGÜR-DER'e "telefonla" tehdit

Telefon çalıyor. Apırsunuz. Kulağınızda sarı, korkak bir ses. Telefonu yağıyor. "İntaz" diyor, "kaybetmekten" söz ediyor. Karşındaki, belki de yüz yüze "diyalogu" kesilen polis şeflerinden biri. Belki de hiç halkın arasına girmeyen bir işkenceci. Telefonun bir ucuındaki bu "kabarmanlık", kontingentlerin pek çok kişi adına başvurduğu yontemlerden birisi haline geldi.

Ankara ÖZGÜR-DER ilk telefon tehdidi 16-17 Nisan katliamından sonra almıştı. Benzerleri yıl boyunca Halkın Hukuk Bürosu ve Kocaeli Mücadele temsilcilerine de yapılmıştı. Telefonda konuşan ses belki aynı kişinin sesi değildi. Ama aynı savaşın ürü yuzen olukları beliydi: "İstanbul'daki öldürük. Sizin sizde geldi. Sizin de sonunuz böyle olacak."

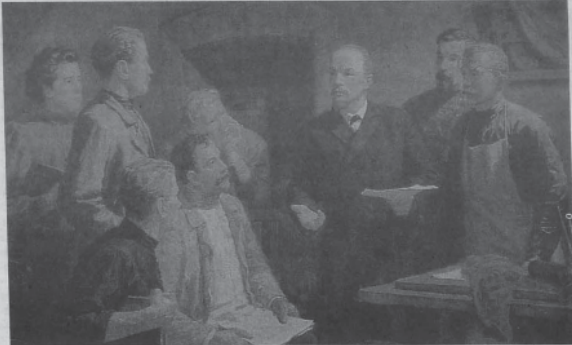
13 Ağustos'ta Ankara'da 5 Devrimci Sol savaşçıların katledilmesi sonrasında da tehditler devam etti.

Kaydeler alınırken Ankara'da yürüttükleri mücadele ÖZGÜR-DER'ileri her adımda onlarla birlikte oldular. Kaydelerin kamualesini engellemeye çalışan polis, ÖZGÜR-DER'lilere de kayıpları ilgili eylemleri bırakması için tehdit ve yıldıma girişimlerini sürdürdü.

Aşalık katillerle yoğrulmuş bu tehditler, insanlık tanınmasını bilimsel yaratıkların ulması ginkeldiydi. 20 Kasım günü telefonda arandırdı. Bu kez kullandılar birike dermege bomba koyduklarını, bir razdan patlayacağını söylediler.

Gözaltında kayıplar, infazları karşıt 28-29 Kasım'da kamu eylemlerinin yapıldığı açık grevinin her men ertesini günü BEM-SEN'lilere de benzeri bir telefon geldi. BEM-SEN'e telefon eden, "Hepiniz öldü, receziz. Hepiniz öleceksiniz" diyor ama "kimsiniz?" sorusunu ise cevapsız bırakıyor. ☺

Kolektif ve örgütlü bir çalışma toplumsal yaşamın değişik alanlarında farklı sonuçları, doğru bir şekilde algılanmak ve doğru çözümler üretmek için vazgeçilmezdir. Bütün birim ve alanlarda şikayetlerin en çok yoğunlaştığı nokta, kolektif bir radenin ve çalışma disiplininin istendiği gibi yaratılmamasıdır. "Biz büyük bir aileyiz" sözü bu kolektif iradenin yaratılmasını ifade ediyor. Bunun anlamı güçlü bir sevgiyi, saygıyı, kardeşliği, yoldaşlığı ilişkiyle birlikte düşünce ve eylemi ortak yapılabilmek, ortak yaratılanı sonuna kadar sahiplenmektir. Kolektifliğin geliştiği yerde çalışmalar bürokrasiye saplanarak geliyor. Yaşanan sürecin doğru algılanması ve çözülmesi yapılmadan, süreç uygun doğru çözümlerin üretilmeyeceği de açıktır. Bu ise tek tek bireylerin altından kalkamayacağı bir görevdir. "Bir elin sesi var" diye işi kendi başına bırakarak kolektifliğin yaratılacağı atfırdığını anlatıyor. Kitlelerin

Başarıya ulaşmada verilen emek, gösterilen her türlü çaba ve gayret yanında, kolektiviteye dayananın da önemli rolü vardır. Kolektif çalışmada, mücadelenin ve yaşamın her noktasında bütünleştirilebilmek oldukça önem taşır. Zafaker biryesel çabaların değil, kolektif politikaların üzerine oturmuştur.

Kolektif çalışma başarımlıgüvencesidir

aktif katılım ve yaratıcı inisiyatif olmadıkça ne mücadele gelebilir, ne de hedeflenen toplumsal dönüşüm sağlanarak, sosyalizm kurulabilir. Kolektif örgütlü çalışma gelenekleri yaratılmadan kitlelerin devrimci mücadeleye aktif katılımı da sağlanamaz.

Bugünkü ilişkilerimiz sosyalizme değil, ilişkilerin yaratılmasına kaynaklık eder. İlgilerimiz ne kadar kolektifleştirilirse ve ilişkilerimiz ne kadar örgütlü yaratım sürecine katarsak, sosyalist ilişkiler, yeni insan ilişkilerine o ölçüde yaklaşırsın. Kolektif yaratımın zenginliği ve verdiği hazzı paylaşım hiçbir şeyle ölçülemez. Kolektif ilişkilerin yaratılmadığı yerde bu haz alınmaz ve yabancılaşıma başlar. Devrim milyonlara emekçinin iradesinin ortak yaratımıdır. Ve kolektifliğin yakalanması en ileri noktadır. Emekçilerin her şeylerini feda edecekleri çoklu ve heyecana ulaşılan bu an, benliklerinden sıyrılma anıdır. Bu havayı sürükli soluklarken kolektif işliğin ağı yaratan bir gücün sırtını kimse yatağırmaz. Yaratımın doğrudan katıldığı kolektif bir irade için kendini feda etmek bilinci ve inancı çok daha güçlüdür. Direnme ve savaşma kararlılığı ve inadını böyle bir kolektif irade bilir, kolektif biling ve heyecanı yaratır.

Hareketi noktası toplumsal pratik olan bilgi edinme süreci, yine toplumsal pratikte sinanıp gerçek krizliğine kavuşur. Pratikten başlayıp yine pratiğe dönün insan bilginin özünü bir biçimi olarak devrimci teori, devrimci mücadele açısından büyük önem taşır. Doğru devrimci teori, devrimci pratiği birleştiren bir güçtür.

Sosyalist bir kolektif kitleler kolektif yaşamı devlet yönetime ve karar alma süreçlerine doğrudan katılmasıyla, kendini sosyalizm ile özdeşleştirmesi, yöneticilerin sevmeyi demektir ve yöneticiler de kitlelerle güçlü bağları olmayan, yönetsel görevlerden dışlanmış, sosyalizmin çıkarlarını yaşamının her alanında uygulayamayan insanlara, o ülkede sosyalizmin ilerlemesi beklenmez. Sosyalizm gelecekte olan sosyalizmin çıkarlarını, sosyalizmi geleceğe doğrudan verilecek mücadelelerin çıkarlarını her şeyin üzerinde tutan, her şeyden sonrakı her şeyi kendin sonrakı gibi kabul eden, sosyalist bilinci, kolektif bilinci topluma hücre hücre yayabilen örgütlü bir meka-

Kitlelerin aktif katılımı ve yaratıcı inisiyatifleri olmadan sosyalizmin kurulamayacağı ne kadar doğrusu, kitlelerin sosyalizmin inşasına aktif katılımını sağlayacak biricik aracı kolektif örgütlü çalışma ve gelenekleri olduğu da o kadar doğrudur. Kitleleri yakından tanımadan, onların nabzını elinde tutmadan, kolektif ve örgütlü çalışmanın gereklerini yerine getirmeden değil sosyalizmini kurmak, yaratmak bile mümkün değildir.

nizmasın içidir. Kitlelerle iç içe geçebilen kolektif bir çalışmanın ürünüdür. Bu ruh halini ve coşkuğu her insana yaymayı becerebilen bir anlayışın ve çalışma biçiminin ürünüdür.

Bir ülkede insanlar o ülke yönetime gerek bir katılım sağlandıkça yukarıdan gelenleri yerine getirmekle yetinen bireyler düşünmüştü, toplumsal yaşamın her alanına yozlaşma ve duyarsızlık yerleşmişse, toplumsal mülkiyetin heba olması, örneğin çürüyen bir makineye veya kırılan dökülen mağazalara insanlar kılınır bir kipi kıldırılmadan omuz silkiyorlarsa, "bunlar devletin malı, benim-bizim malımız değil" diyebiliyorlarsa, o ülkede sosyalizmin insanı durmuş ve çürümeye başlamıştır. Birleşmiş emekçilerin bilinci, sosyalist, yığınal katımlı yani sosyalist çoklu ve kolektif çalışma olmadan sosyalist bir toplum kurulamaz. Bu yüzden sosya-

lizmin inşası, yaşamın her alanında kitlelerin bilinci ve aktif katılımı şart koşar. Kitlelerin aktif katılımı ve yaratıcı inisiyatifleri olmadan sosyalizmin kurulamayacağı ne kadar doğrusu, kitlelerin sosyalizmin inşasına aktif katılımını sağlayacak biricik aracı kolektif örgütlü çalışma ve gelenekleri olduğu da o kadar doğrudur.

Kitleleri yakından tanımadan, onların nabzını elinde tutmadan, kolektif ve örgütlü çalışmanın gereklerini yerine getirmeden değil sosyalizmini kurmak, yaratmak bile mümkün değildir.

KOLEKTİF ÖRGÜTLÜ MÜCADELE YOLU

Bugün dünya sınırlı mücadelenin pratikinden çıkılan dersler sadece iktidara ele geçirmenin yeterli olmadığını gösteriyor. Sosyalist iktidarlardan başlanılan yalnızca iktidar sonrası süreçte uygulan politikaların yanlışlığı ya da doğruluğuna sınırlı değildi. En az bunlar kadar önemli bir başka nokta da, iktidar öncesi hayata geçirilen mücadele sürecidir. Bu süreçteki örgütlü mücadelenin gelişim süreci, ilişkileri, yarattığı değer ve gelenekleri, alışkanlıkları, zaafı, kısaca olumlu ya da olumsuz özelliklerinin bir toplamıdır. Yarın kuracağımız sosyalizmin tohumları bugünkü mücadele sürecinde atılıyor. Başarılar ve başarısızlıklar örgütlü mücadelenin çerçevesinde şekillenmeye başlıyor. O yüzden de, bugünden atığımız her adım mücadeleyi içinde yaratageldiğimiz değerler, gelecekteki politikalarımızın üzerinde yükseleneceği zemini oluşturuyor.

Esas olarak tek tek bireylerin ortasında ilerlettiği bir işlevlerin ve başarılarının tesadüfüne bağlıdır. Geçmiş olursak sağlanan kısmı başarılar başkanı beklenmez. Çünkü her şeyden önce böyle bir işleviye hata yapma oranı çok fazladır. Az sayıda insanın sırtını gözetim ve algılarıyla oluşturan politikaların nesnel gerçekliği uygun olmasa düşünülmez. İnsan zekası tek başına tüm zenginliği ile bütün gerçekliği kavrayamaz. Tek tek bireylerin izlediği deneyimler gerçeklerin gerçeği yarandı dışı bırakılabileceği için eksik kalır. Bu eksiklik ancak kolektif örgütlü bir işlevi içinde aşılabılır.

Birçok insanın aktif ve yaratıcı müdahalesi ile oluşturmaya olan bir politik çizgi ile, masa başındaki birkaç "bilgili" insanın oluşturdugu politika arasındaki fark tartışılmayacak kadar büyüktür. Kolektif örgütlü çalışmanın yaşamı kucaklama, onu devrimci mücadeleye içinde yeniden üretme ve geleceğe taşımada sağladığı olanaklar, tek tek bireylerle dayalı bir çalışmanın sunduğu/ünsmeyeceği olanakların çok üstündedir. Asıl olan tek tek bireyleri aşan, kendi ilke ve geleneklerini yaratmış kolektif ve örgütlü çalışma mekanizmasıdır. Bunlar yaratılmadan ilerleye doğru uzun yürüyüşte hızlanmak ve giderek kosmak mümkün değildir.

Yerleşik mekanizmanın oluştugu bir kolektif bir yapıtık-tek insanların değil, Bu yapıyı oluşturalabilen devrimci-çalışır, yığın sırtını koluna vere geleceğe açılır. Bu noktada kolektif çalışmaya, mücadelenin ve yaşamın her noktasında bütünleştirilebilmek oldukça önem taşır. Yaşamı paylaşamayan özünde de zaten bu vardır. Eğer yarın kurulacak olan bir iktidarda bugün yaşanan olumsuz evrensel örnekler görmek istemiyorsak, bunların önüne geçebilecek ilke ve değerleri bugünden yaratmalı, kitlelerle canlı bağlar kurarak, onların bütünleşecek, onlara özülemek, onlara sevinmek, onların derinleri derin edecek bir anlayış yaratmanın yanında, bu kolektif yaklaşım ve yaklaşımın örneklerini kendi aramızdaki ilişkilerde de çoğaltmalıyız.

Kolektif örgütlü mücadeleye yalnızca belirlenen görevleri örtük kabayla aşma ya da ortaya çıkma ve onları aşmak için de yaşamı göstermek değildir. Kolektif örgütlü mücadeleye bunların ötesinde bir bütün olarak yaşamı paylaşma, hedeflenen yeni insan ilişkilerini bugünden yaratılabilmek, Tek tek her insanımız, zorluk ve acıları olduğu kadar sevinç ve beklentilerini de yoldaşlarıyla rahatlıkla paylaşabilmelidir. İnsanlarımız kendilerini büyük bir kolektivitenin üyeleri olarak algılamalı, kolektivitenin sorunlarını kendi sorunları olarak kabul ettiği gibi, kendi özel sorunlarını da yoldaşlarıyla paylaşabilmelidir. "Kurtulmak yok tek başına, bizim hepimiz için hepimiz birimiz için" çiarını gerçek kılmamız bilmiyoruz. ☺

ISIRGAN

Poliste "diz boyu" stres!

Kadüköy Zabıta Karakolu'nda, sivil giyimli bir kişi görülmeleri sohbet ediyor.

- Ne iş yaparsın?
- Nasıl geleceğin de polisin.
- Nasıl geleceğin mi?

- Gerçekten ama. Hayıflanmıyorum. Boyunum borcu, çekiyorum. İsteseydin başka meslek seçebilirdim. Şimdi zorunlu olarak yapıyorum. Desifle olmak için evden ikiliye mekamlarda arabadan iniyorum, yürürken elim silsilek çektimden kehen. Çünkü tabancayı belmeden çıkarıp cebime koyuyorum. Yolda bir alpa-bımla karşılaştığımda sağ eli-

mi kullanmıyorum. Çünkü sağ elim tabancada oluyor. Geçenlerde yolda yürürken. Karşıdan bir genç geliyordu. Bana tekin geçemediler. Onları gözlerime süzdüm. Yanından geçtiler ve geçmelerile "bir dakika" demeleri bir oldu. Tabancayı çekip hızla döndüm, şaşkına döndüler. Meğerse arada soraçaklarım.

İşte "kahrkahanı" polisler böyle bir polikampli içinde yapıyorlar. Evlerine böyle gidip geliyorlar. "Kahrkahanı" olmak kolay değil. Her gün artan stres altında ölmür türpürsü...

Dostlar düşman, düşmanlar dost

Ozal'nın yıllarca "emek" verdiği ANAP, göz göre göre elinden uçup gitti. Yetiştirmesi Mesut Yılmaz Ozal'a kafa tutuyor ve "sensiz de ben bu işi yaparım" diyerek Ozal'a bulaşık kesiyordu. Ozal çok çirpindi, bütün kulları, yasalari bir kenara bırakıp partilicileri soyundu. Çankaya'yı delege kullisine çevirdi. Ama istediği gerçekleşmedi. Bu şaşkınlık ve öfkoyile "Mesut'u bana Evren tavsiye etti. Yıllar sonra anladım ki Mesut resmî ideolojisi savınıymuş" deyiverdi.

Bu sözler burjuva yayasetinin ikizlülüğüdür, çirkemli sergileri. Ozal şaşkınlığıyla herkesi şaşırttı. Oysa Evren bir zamanlar neydi ki. İki duşagina arandanan çıkan her söz yasa, tüzük ve emirdi. Düzenin partilerini muma çevirmişti. İktidardan indi, köşesine çekildi ve yazacak kitabın hayalleriyle "huzur içinde" Marmaria'dıniyecekti. Ama "düşenin dostu olmaz" hesabı etrafında kimse kalmıyordu. Caddelerden ismi selindi, manşetlerden düştü ve asil olarak da her önüne gelen vur alıyala orada 12 Eylül'e ve Evren'e yüklenirdi. Başbakanlığın borçlu olduğunu unuttu Ozal da Evren'i günah keçisi yapıverdi. Şimdi Evren de bir şaşkınlık yapıp kendini savunmaya geçer ve Ozal'ın "Benim bağbakana yaptığın, seçimler germez işin verdiğim adam" derse hiç şaşırılmamak gerek. O zaman herhalde Ozal da kalkıp sen kim oluyorsun ben izni Beyaz Saray'dan aldım demeye kalkmaz da, Evren'in de kendisinin de foyası açığa çıkmaz.

Dün dündür, bugün bugündür...

Demirel: "500 günde sorunları halledeceğiz." (Aralık 1991, Basından)

Demirel: "Hiçbir siyasi parti, Valla kardeşim biz hiçbir şey yapmayacağız" diye ikkidda gelmez. "İş yapacağız" diye gelir. Bunun süresi seçimin demiridir. Sorun çözmek ay ya da gün meselesi değildir. (2 Aralık 1992, Sabah)

Her kuşun eti yenmez

Trafik polisi denince insanın aklına ruşvet gelir. Bugün hangi şoför trafik polisi denince aşır ağır, yumar gözünü veriyor ventisr.

Her zaman "kazan ayağı" öyle oluyor ama. 23 Kasım tarihinde gazetemizin polislerce alıbbakaya alındığı sırada, iki kişi kulları Ozal'a bulaşık kesiyordu. Siviller hemden arabam yanına gelirler. İyi de ne diyeceklerdir? Bir balane uydururlar ve ehliyetle ruhsat isterler. Arabadakilere trafik polisi olmadan ehliyet ve ruhsat veremeyeceklerini söylerler. Polis çaresiz Trafik Ahmet çevresinde bir sultanlık bulup getirir. Trafik polisi ne ehliyet ve ruhsat veriyor. Kezmetilde arabanın ekşisi olduğu kadar, Trafik polisi "karakola kadar götürceği altayın ayağı" der. Arabadakilere bir birlerine "hadi altayalım" deyip, her bir kapadan kendilerini dışarı bırakırlar.

Trafik polisi gördüğün manzaradan şaşkırdır. Çünkü her ikisi de zörlüldü ve bağırıp çağırmağadılar. Çevreden birçok insan toplandı. Trafik polisi bu insanları böyle, hem de berkesin gözü önünde nasıl

Slaglam taş çarpan polisi iki defa ruşvet almadan hem de cebinden cezanı karşılığın ödeyerek kurttu her. Ama bir şey öğrendi. Bir daha sivil polisleri her dediğini yapmayalı.

Burjuva basının temsilcileri yaptıkları işlerdeki niyetlerini saklamaya gerek görünmüyor, gerçek niyetlerini açık ediyorlar... "Biz ticari bir kuruluşuz. Elbette öncelikle işletmemizin kârını düşünün, ona göre davranacağız. Bizim halkı bilgilendirmeye bir sorumlukumuz yok. Gazete kâr etmeye bakar. Bu kârı sağlamak için: promosyon, lotarya, çekiliş vb. gereken ne işe yapacağız." Bu sözler Sabah gazetesinin Genel Yayın Yönetmeni Zafer Mutluya ait.

Mutlu, bunları söylemekle azgındaki bakılay da çıkarmış. Sözün "Bizim" önemi olan kârdır. "Gözünüz, kârdan başka bir şey görmemez" demeye geçmiştir. Doğru da söylemiş. Aslında Babı Ali'de herkesin yaptığı, ancak kimsenin tiraf etmeye yanaşmadığı bir gerçeğin insanı çizmiş. Bir bardak suda koparılan bütün fırınların nereden "gerçekçi" bir biçimde ortaya koymuş. Fazla sözle gerek bırakmamış...

İki Arada Bir Derede Cumhuriyet

Cumhuriyet gazetesi lala geldiğinde yukarıda anlatıldığı, söylenilerin hopasına karışır. Gazetesine zım yaparken bile açıklamasında bundan dem vurur, diğün sözcüğü yapar. Ama bu tabii ki işin aslini deşilmez. Cumhuriyet'in ikizlülüğünü çizemez. Cumhuriyet bugünün de işte bu "şikintiyi" yayagayanıdır. Sola yaslanmaya çalışıyor, devlet tarafından kulağı çekiliyor, 'devlete meylin dozunun atılıyor', marjinal kalıp traj kayına uğ-

Önemi olan kârdır

ruyor... Bu "hay hay" arasında da bir türlü yolunu bulamıyor. "Kimseye yaranamıyor".

Geçtiğimiz günlerde Cumhuriyet'te bir toplantı yapıldı. Toplantı Cumhuriyet'in bugün içinde bulunduğu ekonomik çökmezi ilgiluydi. Karşı karşı bulunduğu "filas" sorununa "çözüm" aranyordu. Gazete yöneticileri dışında toplantıya katılan diğer isimler ise, işleri Bakanı İsmet Sezgin, İstanbul Valisi Hüsnü Kozaoglu ve İstanbul Emniyet Müdürü Necdet Menzirdi... Bunlar gazeteyi "ziyaret" etmişlerdi. Amaç, gazetenin içinde bulunduğu ekonomik sorunu "çözüm" bulmasydı.

Cumhuriyet çoğu zaman kendini adam yerine koymayan devlet temsilcilerinden yarıdan dleniyordu... Kimin kim yardım edip etmeyeceğini bilemeyiz, an-

cak, bu düzende kimsenin "başbassın" hayrına iş yapmadığı" ortadayken, yardımı karşılığında istenenin ne olacağını kestirmek de güç değil... "Aman dilemeden yardım isteme"

Bazı Silahlar Etek Edeni de Vurur

Burjuva gazeteler içinde devletin gönlüllü propagandistleri her zaman bulunur. Bunlardan bazıları yaptıkları işi açıkla- tın, bazılar da üzeri örtülü bir biçimde gerçekleştirmeyi çalışırlar. Ama nasıl yaparsanız yaparsanız, bunların kimlikleri çoğu zaman bilinir. Simaları tanınır. Milli-yet gazetesi yazarlarından Nail Gürel de bunlardan biridir. Gürel bugünkü "polis-sin prestijini kurtarmakla" meşgul. Hazırladığı bir yazı dışında halkın polisi ne kadar yanlış tanıdığını anlatmaya çalışıyor. Konuştuğu çevik kuvvet müdürüne

"Polis cop kullanmaz" dediğini, "Mehmetçik Muhabir" meslektaşları Erkan Avcı-ların bile polis olduğun nasıllı fazi-laşığı aldığını iş geçiriyor... Başoğlu'nda herkesin yakından tanıdığı, burada cöbi-ne epeyce doludun, hortumla adam döv-me "derede sabah" Beşoğlu Ekupur Amiri namı diğer "Hortum Süleyman" bile o kadar gini ve sempatik gösteriyor ki, varın gersini siz düşünün... Gerçi bunu Gürel de düşünmüş, çünkü bugüne kadar devlet için elinden geleni ve gelme-yeni esirgemeyi o kadar çok "gazeteci" hortum ve cöptan nasibini aldı ki...

Burjuvazinin "Ağır Topu" Engin Ardıc

Bu ismi tanıyanlar pek yok... Tanı-yanlardan kendisinin "hayır" sözüne de-ni... Burjuvazinin "hortum" sözüne di-gime-nin niremlerinden daha çok yarı-tarlanabilmek için el etmek öpmeye uzlaş-yok... Burjuvazinin aklı geldik gelmedik en aşağılık işlerini aklama görüneinde aklı gelen iş ism. O yüzden kendisinin uzun uzadıya söz etmenin fani bir anla-mı yok...

Ardıc 6 Aralık günü televizyonda bir konuşma yaptı. Konusu memurların grevli-toplu sözleşmesi sendika talebdi. Ona göre bu talep için devletle karşılıklı tavizler verilirdiydi. "Hiçbir parti ya-yıy hem de iş güvencesi" diyecek olma-z. "Ya iş güvencesi istemek olmaz. da sendika ve toplu sözleşme hakkını unutmak gerekiyordu. Çünkü her ikisini birden istemek memurların işlere "ha-kareti" olurdu. ☺

"Kimseye yaranamayan"ları sırtını devlete dayamak ne kadar kurtaracak ki? İşi bitene çıpe atın bu devlet değil mi? Bugün sırt sıvazlayan, "arkandaydız" diyen devletten, yarın kapıya kilit vurup davalar açma-yacağını kim garanti edebilir?..

yorum... yorum... yorum...

Beyaz saray ne derse onu yapıyorlar

Bu ülkenin cumhurbaşkanı vardır. Başbakanı, hükümeti, parlamentosu, parlamentosunda partileri vardır. Hepsi her konuda konuşur, birbirleriyle aşık atar, kaba-davul kimseye bırakmazlar. İçlerinde Beyaz Saray'da masaya vurup, rest çektiğini söylenir bile vardır.

Gerçekle bakılacak Anayasaları, yasaların yapılmasını, hükümetlerin değişmesini, cuntalara kadar ülkenin içinde emperyalizm hükmeder. Önemli bir karar arifesinde ya ABD dışişleri, CIA'dan, Pentagon'dan birileri gelir, ya da Türkiye'den birileri apa topar Amerika'ya taşınır. Daha acilse Beyaz Saray'da telefon konuşması yapılır ya da ABD büyükelçisi Cumhuriyet başından, Başbakan'ın da kadar bir "ziyaret" turu gerçekleştirir ve protokol altüst edilir.

Emperyalizmin efendi olarak kabul edilmeye başlandığı, "demokrasilerci oymunun" perdelerinin açıldığı 1950'li yıllardan bu yana, her geçen yıl emperyalizmin etkisi artarak bu çark böyle ileri. Düzen politikacıların, hükümetlerin ve bürokratların kararlarında emperyalizmin söz sahibi olduğu değişmiyor, kim gelirse gelirse muhalefet değişikliği hiçbir önemi olmuyor, bu çark ayak uyduruyor. Her önemli dış politik kararında Beyaz Saray'ın BM'deki temsilcisinin ne dediğine bakılır. Şimdiye kadar bu ülkenin temsilcileri BM'de ABD'ye karşı bir tek kararın altına imza atmamışlar.

Aylardır bu ülkede Bosna-Hersek'e sefer yapamıyız çıkılmazlıklar yüzünden. İktidar, muhalefet, bütün partiler aynı şeyi tekrarlıyor duruyor. "Bosna-Hersek'te kan dökülüyor, müdahale edelim!" Ama ABD, BM'den böyle bir kararın çıkmasına izin vermiyor. Düzen politikacıları, efendilerinden izin koparamayınca kendileri çalıp, kendileri oynuyor ve birbirleriyle kim daha iyi Bosna-Hersek'i çarşıması yapıyor. Kısa TC'nin yöneticileri konuşmaktan ve emperyalizmin kabadık dillemekten başka bir şey yapmıyorlar. Ama o kadet için geldiği için BM'den bir günde istediği kararı çıkardı. Ve Somali'ye askeri müdahaleyi onayladı. Ve üç gün olanı da, Bosna-Hersek için karar çıkarmayan TC'nin, bu kararla birlikte Somali'ye asker göndermeye hazırlanmışlar.

Kıbrıs'ta ABD çözüm kararını dayattı, akan sulardı. Şimdi TC huzla ABD'nin çözüm planına doğru çark ediyor. BM Genel Sekreteri Gali, BM'nin 789 sayılı kararıyla, gelen ve giden Beyaz Saray patronlarının onayını alması, bu karar kabul etmez ki yana tartışmaya kalkmak bile hemen vatan haini ilan edilmesi yeterdi.

Bu karar TC'nin 1974'te kazandığı hemen her şeyi geri alıyor. ABD bastırınca iktidarıyla, muhalefetiyle Beyaz Saray kararlarına boyun eğen bütün partiler, şimdi birbirleriyle vatan haini dedirterek bu kararı sindirmeye çalışıyorlar. Dün öve öve gökleri gıdıkladıkları Dentska'yı, bugün ABD çözümüne biraz kafa kaldırmaya çalışınca azılaşmazlık, sorunu çoktan yanlış anlamakla suçluyorlar. Önce hepisi Dentska'yı bağımsız devlet ilan etme kararına varınca kadar her türlü kararı aldırıyor, şimdi ise ABD'ye ters düşmekten kendi kararlarına ve uygulayışa Dentska'yı ters düşmeyi tercih etmede zorunlu kalıyorlar. Kıbrıs'taki işbirlikçiler Dentska'yı ya kabul et ya da çek git demeye hazırlanıyorlar.

Çekil Çök ilkin söylenmedi ki sayı biraadınlar, PKK'ya yardım ettiğini bile söylediler. KüT Federe Devlet'inin onun sayesinde kurulduğuna inanıyorlar. Çekil Çök'ün ne iş yaradığını yüksek sesle soruyorlar. Çekil Çök'ün ABD dışişleri, temsilciler meclisinden, Pentagon'dan sesler yükseliyor. "Çekil Çök olmasaydı Irak Kürdistanı'na sefer yapamazdınız." Sesler bıcağı kesilip gidiyor susuyor. Muhalefetleyle "Çekil Çök'ün istemi-şoru, şifre dölmüş vut verinceği" diyecek, iktidarında silinmiş daha da uzamak hatla Olanışını Hal gibi kalıplaştırmak için Çekil Çök'ün ne kadar önemli ve gerekli olduğunu anlatıyorlar.

ABD ne derse kafa sallayın, bu ülkeyi ve halkları değil emperyalizmi temsil ediyorlar. Bu ülkenin gerçek temsilcileri emperyalizme boyun eğmeyi ve uskuşu reddet-
meden, onurlu, haysiyetli ve bağımsız bir politikayı savu-
nan devrimler ve yurtseverlerdir. 2

Halkın uyutgurcularla zehirlenmesine izin verilemez

İngiliz emperyalizmi İrlanda ulusal kurtuluş mücadelesine karşı uyutgurculu silahını da kullanıyor. İngiliz sömürgecileri yüz-yıllarca Çin'i aynonlayarak sömürdüler. Yağma, talan ve soygun için girdikleri her ülkeye batakhan-
nelerle birlikte uyutgurucuyu da taşıdılar. ABD emperyalizminin Güney Vietnam'a getirdiği pakti-
leri, batakhaneleri, uyutgurculu bağımlılığı Vietnam devrimden yıllarca sonra bile silemedi.

Emperyalistler halkları zehirlemede yüz yılların tecrübesine sahipler. Halkların düşünmelerini, yaratmalarını, kendilerine karşı mücadele etme bilginlerini, daynı-
nımsa ruhlarını dumura uğratma-
ya da hiçbir zaman unutmuyorlar.

İrlanda'yı bölp parçalayıp, Katolikler ve Protestanlar olarak birbirlerine düşürmeleri, askerle-
riyle fşgal etmeleri ulusal mude-
deleyi söndürmeye yetmedi. Bun-
lan elden bırakmadın, şimdi de el-
atından İrlanda'da uyutgurculu-
trafini idare etmeye başladılar. Öze-
llikle ulusal mudecelenin halk-
ın içinde kök saldığı ve işçi sınıfın-
ın yaşadığı bölgeleri kendileri-
ne hedef seçiyorlar. İşsizlik, yok-
sulluğu ve ezilmipliği kullanyorlar.
Gençleri uyutgurculu bağımlı-
sı yapmaya çalışıyorlar. Ulusal-
mudeceleye böyle bir darbe indiri-
mek istiyorlar.

Sinn Féin Lideri Gerry Adams bu konuya ilişkin açıkladığı bir raporda "Delillerimiz var. İki yıl-
dan fazladır, planlı bir şekilde Ku-
zey'in ulusalci bölgelerine uyut-
gurculu taşınyor. RUC (Kuzey İr-
landa Polisi) bu soruna karşı ses-
siz kalıyor." dediikten sonra, İRA'nın uyutgurculu ticaretine karşı savaş açtığını ve uyutgur-
culu felakatinin halkı zehirlemesi-
ni engelleyecek olan mudecelelerini-
anlatıyor. İRA'nın halkı korumak ve uyutgurculu halkı zehirle-
mesini önlemek için açtığı savaş, ulusal mudecelenin geleceği için önem taşıyor.

İster devrimci isterse ulusal olsun, ulusal kurtuluş mudecelesi veren her hareket emperyalist-
lerin, sömürücü egemenlerin uyutgurculularla halkı zehirleme-
sini engellemek için gerekirse göğüsünü sırtı emetmelidir. Yeni insan, yeni kültür ve yeni ahlak gibi toplulu dönuştürmek için büyük iddiaları olan devrimci bir hareketin mudecelesi, kapitalizmin tüm pisliklerini üreten batakhaneleri-
ne, halkı zehirleyen uyutgurculu ticaretine de yönelmek zorunda-
dır. Halkın saygısını, gününü, desteğini kazanmadık böyle bir anlayışla hareket etmek önem ka-
zanıyor.

"BU TİCARETİ YAPANLARA KARŞI MÜCADELE ETMEYE KARARLIYIZ"

İRA İrlanda'da yayınlanan "Re-public News" adlı haftalık GAZETEyle uyutgurculu satıcılara karşı mudecelerinin anlatıldığı raportaşa böyle yapıyor.

- İRA'nın 31 Ekim 1992'deki bir dizi operasyonunun geçmişi nedir?

- İki yıl önce İRA, cumhuriyetçi sentlere giren uyutgurculunun artışı-
nı fark etti. Bir yıl önceye kadar İRA, bireyler ve işyerleri hakkında bilgi toplamıştı. Bunun ardından bir dizi silahlı eylem yapıldı, bazı saldı-
rılar düzenlendi. Moaghan banna yağıncı bombası saldırısı gerçek-
leştirildi. Bazı yerler ve kişiler, işyerlerinin uyutgurculu ticareti ama-
cılı kullanılmaması için uyarıldı.

İRA sadece emperyalizme karşı değil, uyutgurculu ticareti yapanlara karşı da savaşıyor.

lar. Bu eylemlerle İRA mutsuzluk geliren ve yozlaşa yön alan ticaretten kazanç arayanlara tahammül etmeyeceği mesajını vermek istiyordu. Uyutgurculu kültürünün olgusunu, mudecelerine karşı düğmanlanmıca kullanılabileceğini elverişli bir ortamı yaradığı-
ceğinin farkındaydı. Biz, RUC (Kuzey İrlanda Polisi) ve ulusalci-
la karşı uşunların uyutgurculu ticare-
tine göç yumdıkları için bu işin doğ-
ruc olacağını farkındaydı. 1991 Ekim ayında yaptığımız eylemler-
den sonraki açıklamada, durumu izlemeye devam edeceğimizi ve uygun gördüğümüz zaman hareke-
te geçeceğimizi belirttik. Fakat uyutgurculu problemine karşı daha geniş toplumsal bilinç gerektiğini söylemiştik.

- 31 Ekim 92'den sonraki eylemlerin ne denli neler?

- Öncelikle sorunun en ağır oldu-
ğu Belfast bölgesinde İRA'nın operasyonunun gelişliğini boyutu-
nı kavramak lazımdır. En sıkı gö-
venlik tedbirleri altında, 10 civarında savaşa Belfast, Tugayından seferber edildi. 31 Ekim Cumartesi-
sinden itibaren ve 4 gün sonrasında kadar birbirlerimiz uyutgurculu-
satıcılara karşı silahlı 25 saldırı dü-
zenledi. Bu saldırıların dışında, bu satıcılara kullandıkları mekanlar, birbirlikimiz tarafından ziyaret edi-
ldi. Bunların birçoğuna zor kullanı-
la-

rak girilebildi. Bütün bu eylemler-
güvenlik güçlerinin yoğun faaliyet-
lerinin olduğu bir dönemdi. Bu mu-
azzam operasyon çok önceden planlanarak gerçekleştirildi. Ope-
rasyonun yapılmasına birinci ne-
den; bizim uyutgurculu şebekeleri-
ne öldürücü bir darbe vurabilecek-
istihbarata sahip olduğumuzun-
inanıydı. İkinci neden; uyutgurculu-
ticareti tehlikeli boyutlara ulaştığı-
nı bizim eylem koymamız zorunlu-
kılıyordu. Son olarak, şebekelerin e-
skiye nazaran daha tehlikeli uyutgurculu satma planlarını oldu-
ğunun farkındaydık.

- 10 Ekim 1991 tarihli bir gazete-
LSD ve halüsinasyona yön açan başka hapların kullanılmasından-
endişe duyduğunuz ifade edildi. Bundan daha tehlikeli uyutgurculu-
cunun ulusalci sentlere girdiğini mi söylöyorsunuz?

- Bizim değeriyeğimiz, ciddi bir soruna karşı karşaya çıktık-
mızdı. Belfast'a yoğun olarak bu-
lunan ve başka şehirlere girmeye-
başlayan uyutgurculu çeşitleri Ectacy, LSD ve Amphetamin hapla-
rındı. Bilirdiğimiz kadısıyla eroin, ko-
kain ve crack gibi daha tehlikeli uyutgurculu-
lar henüz getirilmedi.

- Son eylemlerinizin işğinde-
şimdiki uyutgurculu sorununu nasıl görüyorsunuz?

- İRA enderliğinde son operas-
yonla uyutgurculu satıcılara büyük bir darbe vurulduğuna inanıyoruz. Eylemin amacı da öyleydi zaten. Uyutgurculu ile ilgili daha ka-
nıksal sorunlar için ancak geniş to-
plumsal bir çözüm gereki görü-
ldük ve bunun kolay çözülemeyece-
ğini de biliyoruz.

Uyutgurculu ticaretinden kazanan-
ların yüksek kazanç ve uyutgurculu-
kültürünün mudeceleye karşı olan-
değinden (devlet için) dolay, to-
lumumuzun buna karşı uyanık ol-
ması gerekliydi. Biz de İRA olarak-
ceyaldanlarındın dışında önemli-
sayda insanın İrlanda'dan ayrılmaları-
nı istedik ve bazılarını da uyar-
dık. Ayrıca uyutgurculu ticarete-
göz yuman ve bu işe karışan işyer-
lerinin durumu var. İRA bunları ke-
sin bir dille eylemiste. Uyutgurculu-
ticareti sorunu halletmek açı-
sından İRA faydalı olacağı inançla faaliyetlerini sürdürecektir. 2

Emperyalizm vahşetini şimdi Somali'ye götürüyor

▲ Yıl
1965-1975
Vietnam

▲ Yıl
1990
Panama

▲ Yıl
2002
Somali...

- ABD, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nden çıkardığı bir karara dayanarak Somali'ye asker çıkardı. İstedığı kararları kendi kongresindeki kadar bile zorlanmadan çıkaran ABD emperyalizmi, bu kez de Somali'ye "açık ara yardım" kılıfıyla müdahale ediyor. Birleşmiş Milletler'i paravan olarak kullanan ABD bununla da Afrika'da etkinliğini pekiştirmek istiyor.

- Oysa emperyalizmin tarihi kan, acı ve gozyaş ile örüldü. Asya, Afrika ve Latin Amerika'nın yenisomurge ülkelerinde yazılmıştır bu tarih. Ve bu tarih 'Yankee'lerin katliamlarıyla doludur. Vietnam çangallanında napalmle kavranan köylülerin küller vardır bu tarihte. Arjantin'de kayıpların boşluğa çınlayan sesi, Panamada Pentagon okullarında işkence teknikleri öğretilirken öldürülen gençlerin kanları vardır. Iraklı anaların evlat acısı, Filistin ülkesinin sürgün sancısı vardır bu tarihte.

- Emperyalizmi 6. Filo'dan, 12 Mart'tan, 12 Eylül'den taniyoruz. İşkencecilere öğretilen işkence tekniklerinden, kontrgerilla operasyonlarından taniyoruz. Halkımız üzerindeki vurgun ve talandan, kölelik zincirinden taniyoruz.

- Amerikan emperyalizminin yüzüne geçirmeye çalıştığı "insancılık" maskesi yüzlerindeki kararı ve ellerindeki kanı silmeye yetmeyecektir.

TÖDEF'li öğrenciler:

Polis-Jandarma barikatını aşacağız

- Son bir yıl içinde 3894 öğrenci gözaltına alındı, 10 öğrenci öldürüldü, 5 öğrenci kurşunlanarak yüzlerce çeşitli biçimlerde yaralanarak hastaneye kaldırıldı. Üniversite öğrencisi Hüseyin Toraman, Hüsamettin Yaman, Soner Gırlı ve Ayhan Efeoğlu gözaltında "kaybedildi". İşte polis-jandarma ve kontrgerillanın üniversitelerdeki bir yıllık suç dosyası.

- Öğrenci gençlik okullarında polis-jandarma terörünü istemiyor. Üniversite duvarları "Polis İsgallerine Karşı Birleşelim, Direnelim, Savaşalım" sloganlarıyla dolu. Artık TÖDEF 10 Aralık'ta TBMM'ye gönderilmek üzere bir imza kampanyası başlattı. DEV-GENÇ Uludağ Üniversitesi'nde jandarmaya "Jandarma Baskısına Devrimci Şiddetle Karşılık Vericeğiz" pankartıyla yanıl verdi.

- Polis şaşkın. İÜ Edebiyat Fakültesi polis kulübesine atılan bir tek molotof, üç polislin kendisini yere atarak, sağa-sola ateş açmasına neden oldu.

- TÖDEF bu yaşananlara karşı "Suç örgütlerini üniversitelerde görmek istemiyoruz. İşkencecilere, arkadaşlarımızın katillerine karşı yapacağımız şey meşrudur. Koridorlarında eli kanlı katillerin dolaşmadığı bir üniversite için tüm gücümüzle mücadele edeceğiz" diyor.

Köy boşaltmalar, kontrgerilla cinayetleri, sosyalist ve yurtsever basına saldırılar sürüyor

Fagizmin saldırılarını halkın direnişi durdurabilir

- "İç hareket" gehir ve kasabalarda arama ve gözaltılara, köylerde evlerin yakılması, hayvanların öldürülmesi, ürünlerin imhasıyla ve köylülerin güç ettirilmesiyle birlikte sosyalist basına yönelik saldırılar sürüyor. Yan'da bir gazete dağıtım aracı yakılırken, Gündem gazetesinin Van bürosu taşlandı. Diyarbakır'da sosyalist ve yurtsever yayıncıları sattığı için baskı, tehdit ve saldırılara karşı karşıya kalan bayiler üç gün süreyle hiçbir gazeteyi satmadılar. Sosyalist ve yurtsever basın kendi dağıtımını kendi yaptı.

- Adana ve Antalya'da Kürt halkını sindirmenin bir parçası olarak HEp'e saldırılar gündemde. Antalya'da iki HEp'li öldürülürken, Adana HEp'e baskın düzenleyen kontrgerillacılar HEp yöneticilerini tehdit etti.

- Devletin terörün saldırısı kararlılıkla ve birlikte yaratılan bir direniş hatıyla durdurulup, geriletilir. Toprakımıza, devrimci ve yurtsever baskımıza, örgütlülüğümüz ve özgürlüğümüze sahip çıkalmı. Direnme hakkımızı kullanalım. Fagizmin terörüne karşı en kutsal hak, halkın direnme hakkıdır.

▲ Sosyalist yayıncıların dağıtımının engellenmesi karşısında Diyarbakır büromuzun açtığı stand.